

SINTEZA

la proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Statutului-model al instituției publice și modificarea hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile publice locale și autorităților administrației publice locale (număr unic 762/CS/2026)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
AVIZARE			
Scrisoarea Cancelariei de Stat nr. DGPȘG-2753-18-69-1822 din 27.07.2026			
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale <i>(21-4654 din 12.08.2026)</i>	1	La pct. 11 subpct. 11.2 se propune revizuirea normei în vederea asigurării clarității și previzibilității acesteia, or, în redacția propusă, norma stabilește că Consiliul este format din 3 sau, după caz, 5 membri, indicând expres doar reprezentarea Fondatorului și a organizațiilor societății civile, fără a determina componența celorlalți membri ai acestuia. În acest sens, se consideră necesară precizarea expresă a componenței Consiliului, cu indicarea categoriilor de membri care urmează să facă parte din acesta. Totodată, urmează a fi clarificat dacă din componența Consiliului trebuie să facă parte, în mod obligatoriu, reprezentanți ai anumitor autorități sau dacă desemnarea celorlalți membri se lasă la discreția Fondatorului.	Nu se acceptă. Art. 9 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 stabilește un număr impar de membri (max. 5), din care un reprezentant al fondatorului și cel puțin un reprezentant al societății civile, lăsând restul componenței la latitudinea actului de constituire a fiecărei instituții (fundamentat pe analiza de impact, art. 3 alin. (4)-(6)). Legea nu impune categorii suplimentare obligatorii, identice pentru toate instituțiile publice. Impunerea, prin Statutul-model unitar, a unor categorii fixe de membri ar excede cadrul legal și ar contrazice tocmai caracterul flexibil voit de legiuitor. Stabilirea concretă a componenței revine actului de constituire a fiecărei instituții publice, nu Statutului-model general.
	2	La Secțiunea a 2-a și Secțiunea a 3-a se propune revizuirea și completarea normelor referitoare la atribuțiile Fondatorului și modul de organizare și	Nu se acceptă. Art. 9 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 75/2026 prevede expres că normele

		funcționare a Consiliului, inclusiv prin raportare la reglementările speciale aplicabile anumitor categorii de instituții publice. În acest sens, relevăm că organizarea și funcționarea unor instituții publice sunt reglementate prin acte normative speciale, care pot institui mecanisme distincte de administrare și pot atribui anumite competențe altor organe decât Fondatorului. Cu titlu de exemplu, în domeniul dezvoltării regionale, cadrul normativ special reglementează organizarea și funcționarea Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, Consiliului Regional pentru Dezvoltare, inclusiv competențele acestora în raport cu activitatea Agențiilor de Dezvoltare Regională (Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova). Prin urmare, atribuțiile prevăzute la pct. 12 din proiectul Statutului-model, inclusiv cele ce vizează coordonarea/aprobarea bugetului, selectarea membrilor Consiliului, instituirea acestuia și aprobarea regulamentului Consiliului, urmează a fi Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova formulate astfel încât să nu aducă atingere competențelor stabilite prin legislația specială pentru anumite categorii de instituții publice.	privind constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului sunt aplicabile „în măsura în care altă lege nu prevede altfel”, regulă preluată de proiect la pct. 14.2 („Se indică o altă componentă instituțională sau reprezentativă a Consiliului, dacă o lege reglementează diferit....”). O clauză de trimitere generală suplimentară pentru toate atribuțiile Secțiunilor 2-3 ar duplica inutil legea și ar crea impresia unei rezerve mai largi decât cea prevăzută expres de legiuitor (care a limitat rezerva la organizarea/funcționarea Consiliului, nu la toate atribuțiile Fondatorului).
	3	La pct. 12 subpct. 12.16 se propune revizuirea termenului de 30 aprilie stabilit pentru evaluarea și aprobarea de către Fondator a raportului anual de activitate al instituției publice. Termenul propus este unul extins, în condițiile în care informațiile din raportul anual de activitate sunt necesare și pentru elaborarea rapoartelor de progres privind implementarea documentelor de politici publice, care urmează a fi prezentate până la data de 15 aprilie a anului următor de raportare. În acest context, se consideră oportun ca instituția publică să prezinte raportul anual de	Nu se acceptă. Legea nr. 75/2026 nu stabilește termenele propuse, iar avizul nu indică o normă legală care să impună aceste date tuturor instituțiilor publice. Necesitățile calendarului de monitorizare a politicilor nu justifică instituirea unui termen unic de 20/31 ianuarie.

		activitate până la 20 ianuarie, iar Fondatorul să asigure evaluarea și aprobarea acestuia până la 31 ianuarie a anului următor celui de raportare.	
	4	Se propune acordarea posibilității Fondatorului de a stabili alte termene, în funcție de specificul activității instituției publice și de procesele de raportare aplicabile acesteia, cu respectarea termenelor stabilite pentru realizarea obligațiilor de raportare către alte autorități.	Nu se acceptă. Acordarea unei competențe discreționare Fondatorului de modificare a termenelor Statutului-model ar afecta caracterul uniform al reglementării. Termene diferite pot rezulta din lege, acorduri de finanțare sau regimuri juridice speciale, nu din simpla apreciere a Fondatorului.
	5	În vederea evitării dublării și asigurării coerenței reglementării, se consideră oportună revizuirea pct. 20, întrucât obligația privind participarea personală a membrilor Consiliului la ședințe este deja reglementată la pct. 17.	Se acceptă. Pct. 20 (în redacția actuală 21) a fost revizuit în vederea excluderii dublării normative.
Agentia de Dezvoltare Regională Gagauzia (01-08/154-26 din 05.08.2026)	6	La pct. 11.2 din Statutul-model, solicitam includerea unei precizari clare privind aplicarea cu prioritate a normelor legilor speciale ce reglementeaza structura și guvernanta unor categorii specifice de institutii publice (cum sunt agentiile de dezvoltare regionala), pentru a exclude interpretarile eronate privind modificarea componentei sau atributiilor organelor colegiale stabilite prin legi organice/speciale.	Nu se acceptă. Aspectul este deja reglementat de art. 9 alin. (1) și (3) și de proiect, care rezervă aplicarea unei alte componente dacă aceasta este stabilită prin lege. O reiterare suplimentară nu este necesară.
	7	Propunem ca la pct. 63 din Statutul-model și in normele aferente achizitiilor publice sa se mentioneze explicit ca, in cazul proiectelor de dezvoltare regionala/transfrontaliera finantate din fonduri externe (ex. UE, GIZ, BERD etc.), procedurile de achizitie și regulile de eligibilitate stabilite prin acordurile de finantare prevaleaza asupra cadrului general national de achiziții, In confonnnitate cu normele internaponale.	Nu se acceptă. Art. 6 alin. (4) din Lege prevede deja, punctual, că instituția publică achiziționează bunuri, lucrări și servicii conform Legii nr. 325/2025, „dacă acordurile de finanțare... nu prevăd altfel”, regulă reprodușă identic la pct. 63 (în redacția actuală 65) din proiect. Legea a optat pentru soluționarea punctuală a

			raportului cu acordurile de finanțare (nu printr-o clauză generală de „prevalență”), tehnică pe care Statutul-model o reproduce corect. O normă generală de prevalență, aplicabilă tuturor instituțiilor publice indiferent de sursa de finanțare, ar depăși soluția legiuitorului și ar crea impresia unei derogări generale de la Legea nr. 325/2025, nepermisă de lege.
Agencia Feroviară <i>(nr. 01-185 din 06.08.2026)</i>	8	La pct. 12.1, coroborat cu pct. 12.25 În cazul instituțiilor publice în care nu este constituit Consiliul, potrivit pct. 12.25, fondatorul exercită și atribuțiile acestuia. În consecință, fondatorul ar urma să avizeze și să aprobe același stat de personal, lipsind procedura de avizare de caracterul său distinct în procesul decizional și creând o suprapunere nejustificată de competențe. Considerăm că norma necesită clarificare și se propune reformularea pct. 12.1 prin prevederea expresă că, în lipsa Consiliului, statul de personal se aprobă direct de fondator, fără etapa avizării, sau instituirea unui alt mecanism, pentru a evita cumularea funcțiilor de avizare și aprobare de către aceeași autoritate.	Se acceptă parțial. Textul reproduce corect Legea nr. 75/2026: art. 8 alin. (1) lit. a) condiționează aprobarea statului de personal de avizarea prealabilă de Consiliu „dacă acesta a fost constituit”, iar lit. o) atribuie Fondatorului exercitarea atribuțiilor Consiliului atunci când acesta nu este prevăzut. Nu se poate elimina, prin Statutul-model, etapa de avizare acolo unde legea o leagă de existența Consiliului – aceasta ar însemna modificarea art. 8. Este însă corectă observația că, în lipsa Consiliului, o „autoavizare” formală a Fondatorului este lipsită de conținut practic; Subpct 12.25 se completează după cuvântul „Consiliul” cu textul: „caz în care etapele de avizare prevăzute de prezentul Statut se consideră realizate prin însăși exercitarea de către fondator a atribuției de aprobare;”.
	9	Propunem revizuirea pct. 12.20 prin corelarea acestuia cu dispozițiile Codului administrativ privind controlul	Se acceptă parțial.

		administrativ asupra actelor administrative. Indicarea expresă a temeiului legal care conferă fondatorului această competență, dacă acesta există. Reglementarea expresă a procedurii, limitelor și efectelor exercitării acestei atribuții.	Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.
	10	La pct. 48 din Statutul-model norma necesită revizuire, întrucât se utilizează în mod impropriu noțiunile de ocupare a funcției și angajare, ca fiind echivalente. Din perspectiva Codului muncii nr. 154/2003, angajarea reprezintă nașterea raportului de muncă prin încheierea contractului individual de muncă (art. 45 din Codul muncii). În schimb, ocuparea funcției reprezintă modalitatea prin care este selectată persoana care urmează să încheie contractul individual de muncă, iar procedura de ocupare a funcției (de exemplu, prin concurs) este stabilită de legislația specială, și nu de Codul muncii. În același timp, promovarea, transferul și detașarea nu constituie modalități de angajare și nici modalități de ocupare inițială a funcției, ci instituții juridice care intervin în cadrul unui raport de muncă deja existent. Prin urmare, acestea nu pot fi plasate în aceeași enumerare cu concursul, care reprezintă o procedură de ocupare a postului.	Nu se acceptă. Pct. 48 (în redacția actuală 49) din proiect reproduce fidel enumerarea de la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 („Personalul instituției publice poate fi angajat prin concurs, prin promovare, prin transfer, prin detașare sau prin alte modalități prevăzute de Codul muncii...”). Un act subordonat nu poate „corecta” terminologia legii pe care o execută, fără a crea o neconcordanță formală cu aceasta.
	11	Sintagma „alte modalități prevăzute de Codul muncii nr. 154/2003” este lipsită de claritate, întrucât Codul muncii nu reglementează modalități de ocupare a funcției, ci condițiile de încheiere, modificare, suspendare și încetare a contractului individual de muncă. Propunem reformularea pct. 48 prin delimitarea expresă dintre: - ocuparea funcției, care se realizează prin concurs sau prin alte proceduri prevăzute de legislația specială, după caz. - angajarea, care se realizează prin încheierea contractului individual de muncă, în condițiile art. 45 din Codul	Nu se acceptă. Statutul-model reproduce fidel art. 13 alin. (2) din Lege; reformularea unilaterală, prin actul subordonat, a unei enumerări legale ar crea neconcordanță terminologică între Statut și Lege, ceea ce este inadmisibil. Observația rămâne valabilă ca propunere de lege ferenda pentru o eventuală modificare a Legii nr. 75/2026.

		muncii nr. 154/2003. - promovarea, transferul și detașarea, care reprezintă instituții juridice privind modificarea sau executarea raportului de muncă existent și nu modalități de ocupare a funcției ori de angajare.	
Agencia Navală a Republicii Moldova (nr. 03-321 din 30.07.2026)	12	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act.
Ministerul Afacerilor Externe (nr. DI/3/041-9530 din 10. 08. 2026)	13	Se propune examinarea oportunității completării proiectului cu o normă care să prevadă că, pentru instituțiile publice a căror organizare și funcționare sunt reglementate prin legi speciale, statutul acestora poate prevedea reguli specifice, în măsura în care acestea sunt necesare pentru aplicarea legislației speciale, cu respectarea principiilor generale stabilite prin Statutul-model.	Nu se acceptă. Propunerea nu necesită completarea Statutului-model, întrucât art. 5 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 permite includerea în statutul individual al instituției publice a unor prevederi specifice, cu condiția ca acestea să nu contravină actelor normative. Totodată, în ceea ce privește constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului, art. 9 alin. (1) din aceeași lege prevede expres aplicarea normelor speciale atunci când o altă lege stabilește reguli diferite. Prin urmare, particularitățile determinate de legislația specială pot fi reflectate în statutul individual în limitele legii, fără a fi necesară instituirea unei clauze generale suplimentare în Statutul-model.
Ministerul Finanțelor (nr. nr. 06/4-3/16/1275 din 6.08.2026)	14	Clauza de adoptare de completat cu actul normativ în baza căruia se propun modificări la Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006;	Se acceptă. Clauza de adoptare a fost completată cu referirea la art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026, care prevede expres că instituțiile publice sunt supuse evidenței de stat conform modului aprobat de Guvern.

	15	Subpct.2.2.4.1 de expus în următoarea redacție: „2.2.4.1. La rândul 2, sintagma „organului central de specialitate al administrației publice” se substituie cu sintagma „autorității administrației publice centrale și locale și a instituției publice”;	Nu se acceptă. Precizarea expresă la rândul 2 din formular nu este necesară, întrucât redacția propusă în proiect instituie o regulă generală de substituie a sintagmei respective, la forma gramaticală corespunzătoare, asigurând aplicarea acesteia în toate cazurile incidente din anexa nr. 1. Limitarea normei de modificare exclusiv la poziția 2 ar restrânge nejustificat sfera substituirii și ar putea impune reglementarea separată a celorlalte cazuri în care se regăsește aceeași terminologie.
	16	Pct. 2: textul „Instituția publică este persoană juridică de drept public” de substituit cu textul „Instituția publică este instituția finanțată din venituri bugetare/integral din venituri proprii (se indică conform actului normativ privind stabilirea unor regimuri juridice speciale și în dependență de surse de finanțare a cheltuielilor) cu statut de persoană juridică de drept public”, reieșind din prevederile Legii nr. 327/2025 pentru modificarea unor acte normative (îmbunătățirea managementului finanțelor publice) prin care a fost modificată Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014. Concomitent, Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice (art.5 alin.(2)) stabilește că statutul instituției publice conține prevederi referitor la sursele de finanțare. Norma vizată mai sus se regăsește și în pct.1 din proiectul statutului-model, dar sursele de finanțare nu sunt menționate în proiectul dat. Astfel, se consideră oportun	Se acceptă parțial. Se acceptă propunerea privind completarea Capitolului V cu prevederi referitoare la sursele de finanțare, întrucât art. 5 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres că acestea, precum și modul de administrare a lor, constituie elemente obligatorii ale statutului instituției publice. Totodată, art. 15 din aceeași lege stabilește că gestionarea finanțelor instituțiilor publice se realizează în conformitate cu Legea nr. 181/2014. Legea nr. 327/2025 a modificat cadrul finanțelor publice, fiind publicată la 31 decembrie 2025. Nu se acceptă însă substituie la pct. 2 a sintagmei „Instituția publică este persoană juridică de drept public”, deoarece regimul de finanțare nu

		că Capitolul V din proiect să fie completat cu un punct nou privind sursele de finanțare a cheltuielilor instituțiilor publice, cum va fi pentru: - instituțiile publice finanțate din venituri bugetare - conform art.42 din Legea nr.181/2014; - instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii – conform art.451 din Legea nr.181/2014 (în redacția Legii nr.327/2025);	determină și nu modifică natura juridică a instituției publice. Sursele și regimul de finanțare urmează a fi reglementate distinct în capitolul dedicat finanțelor, fără a fi incorporate în norma privind statutul juridic al instituției. Capitolul V a fost completat cu un pct. nou în următoarea redacție: „59. Sursele de finanțare a instituției publice și modul de administrare a acestora se stabilesc în statutul instituției publice, în funcție de regimul de finanțare aplicabil, în conformitate cu Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014 și cu alte acte normative aplicabile.”
	17	Se propune excluderea textului „ , precum și de conturi bancare”, deoarece conform Legii nr.181/2014 (în redacția Legii nr.327/2025), instituțiile publice, indiferent de sursa de finanțare, dispun numai de conturi deschise în CUT al Ministerului Finanțelor.	Se acceptă. Art. 4 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 prevede expres că instituția publică dispune de conturi deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor. În consecință, sintagma „precum și de conturi bancare” a fost exclusă pentru asigurarea concordanței Statutului-model cu norma legală.
	18	Pct.12 de completat cu un subpunct nou, cu următorul cuprins: „___. Fondatorul poate decide instituirea subdiviziunii de audit intern în structura organizatorică a instituției publice, în număr de cel puțin două unități de personal”, în contextul prevederilor Legii nr. 229/2010 privind controlul financiar public intern, potrivit cărora entitățile publice care nu cad sub incidența art.19 alin. (11	Se acceptă parțial. Posibilitatea instituirii unei subdiviziuni de audit intern urmează a fi reflectată cu respectarea prevederilor Legii nr. 229/2010 privind controlul financiar public intern. Totodată, nu se acceptă atribuirea Fondatorului a competenței generale de a decide instituirea acestuia în

		) au dreptul, dar nu și obligația, de a institui subdiviziune de audit intern în structura lor organizatorică.	structura organizatorică, întrucât, potrivit art. 3 alin. (7) din Legea nr. 75/2026, pentru instituțiile publice constituite de Guvern structura organizatorică și efectivul-limită se aprobă prin hotărâre de Guvern. De asemenea, stabilirea prin Statutul-model a unui efectiv minim de două unități de personal nu poate fi generalizată tuturor instituțiilor publice, dimensionarea funcției de audit intern urmând a fi realizată potrivit cadrului normativ aplicabil, astfel, proiectul a fost completat cu subpc. 41.11. în următoarea redacție: „42.11. asigură organizarea activității de audit intern, în condițiile Legii nr. 229/2010 privind controlul financiar public intern, cu respectarea modalității de organizare a auditului intern și a competențelor privind aprobarea structurii organizatorice și a efectivului-limită al instituției publice.”.
	19	Întru conformarea cu Legea nr. 271/2017 privind auditul situațiilor financiare, se propune următoarele modificări: la pct. 12 subpct.21, textul „auditului extern al rapoartelor financiare anuale” de substituit cu cuvintele „auditului situațiilor financiare”.	Se acceptă. Modificarea a fost operată, la pct. 12 subpct. 21 textul „auditului extern al rapoartelor financiare anuale” a fost substituit cu cuvintele „auditului situațiilor financiare”.
	20	La pct.15 subpct.11 și subpct.12 propoziția a doua, cuvintele „auditului extern a rapoartelor financiare anuale” de substituit cu cuvintele „auditului situațiilor financiare”.	Se acceptă. Modificarea a fost operată, la pct. 15 (în redacția actuală 16) subpct. 11 și subpct.12 cuvintele „auditului extern a rapoartelor financiare anuale” au fost

			substituite cu cuvintele „auditului situațiilor financiare”.
	21	La pct. 15 subpct.18, textul „rapoartele de audit extern și intern” de substituit cu textul „rapoartele de audit public extern, rapoartele auditorului și rapoartele auditului intern”. Propunerea similară se referă și la pct.67;	Se acceptă. Modificarea a fost operată, la pct. 15(în redacția actuală 16) subpct.18, textul „rapoartele de audit extern și intern” a fost substituit cu textul „rapoartele de audit public extern, rapoartele auditorului și rapoartele auditului intern”. Propunerea similară s-a aplicat și în cadrul normelor adiacente.
	22	La pct.41 subpct.26.4, întru asigurarea principiului de transparență a informației de interes public, de expus în următoarea redacție: „41.26.4. rapoartele de audit public extern, rapoartele auditorului și rapoartele auditului intern;”;	Se acceptă. Modificarea a fost operată, la pct.41 (în redacția actuală 42) subpct. 26.4 este expus în următoarea redacție: „42.27.4. rapoartele de audit public extern, rapoartele auditorului și rapoartele auditului intern;”.
	23	la pct.59, pct.62, pct.66, pct.69 întru evitarea confuziilor privind cadrul normativ existent al evidenței contabile și raportării financiare, se propune revizuirea tuturor prevederilor care reglementează evidența contabilă și raportarea financiară/statistică, prin delimitarea expresă a normelor aplicabile de către două tipuri de instituții publice: instituțiile publice finanțate din veniturile bugetare care: - țin evidența contabilă și întocmesc rapoartele financiare în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr.113/2007, Standardelor Naționale de Contabilitate pentru Sectorul Public și normele Ministerului Finanțelor. instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii care:	Se acceptă. Prevederile proiectului privind evidența contabilă și raportarea financiară au fost revizuite în vederea delimitării cadrului normativ aplicabil în funcție de regimul de finanțare al instituției publice. Astfel, pct. 59 (în redacția actuală 60) stabilește distinct regimul contabil aplicabil instituțiilor finanțate din venituri bugetare și celor finanțate integral din venituri proprii, iar pct. 62, 66 și 69 (în redacția actuală 64, 68 și 71) au fost corelate corespunzător, prin raportare la cadrul

		- țin evidența contabilă în conformitate cu Legea contabilității și raportării financiare nr.287/2017 și Standardelor Naționale de Contabilitate; - prezintă Ministerului Finanțelor rapoarte periodice în termenele și modul stabilite de către acesta; - prezintă rapoartele statistice în conformitate cu actele normative.	normativ aplicabil fiecărei categorii de instituții.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (19-2780 din 12.08.2026)	24	Referitor la regimul mandatelor în curs de exercitare, proiectul nu clarifică situația membrilor de Consiliu și a directorilor deja numiți la data intrării în vigoare a Statutului-model, în cadrul instituțiilor publice existente ale căror acte constitutive urmează a fi aduse în concordanță până la 31 decembrie 2028. Astfel, se impune completarea proiectului cu o normă tranzitorie care să stabilească dacă persoanele respective își continuă mandatul până la expirare sau dacă aducerea actelor în concordanță presupune organizarea de noi concursuri publice.	Se acceptă. Proiectul a fost completat cu pct. 3, cu următorul cuprins: „3. Directorii și directorii adjuncți ai instituțiilor publice numiți în funcție până la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri își exercită mandatul până la expirarea termenului prevăzut în contractele individuale de muncă/contracte de management, în condițiile cadrului normativ în vigoare la data semnării acestora.”.
	25	Referitor la intervalul dintre intrarea în vigoare a Legii nr. 75/2026 și cea a Statutului-model, semnalăm că legea intră în vigoare la 1 ianuarie 2027, în timp ce Statutul-model, act subsecvent obligatoriu, intră în vigoare abia la 1 ianuarie 2028, cu excepția pct. 2 din proiect. Astfel, se impune clarificarea reperului normativ aplicabil instituțiilor publice nou-constituite în acest interval de un an, în absența Statutului-model aprobat.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	26	La subpct. 15.1 din Statutul-model, proiectul nu conferă Consiliului o atribuție expresă de avizare a politicilor și procedurilor operaționale, a politicii de resurse umane și a documentelor interne privind integritatea instituției și a	Nu se acceptă. Aprobarea politicilor și procedurilor operaționale, respectiv a politicii interne de management al resurselor umane, este

		angajaților, deși aprobarea acestora este stabilită, la pct. 41.11 și 41.16, în competența exclusivă a directorului. Astfel, recomandăm completarea subpct. 15.1 cu o atribuție corespunzătoare a Consiliului, în vederea consolidării funcției sale de supraveghere asupra actelor cu impact instituțional major.	atribuită direct și exclusiv directorului prin lege (art. 12 alin. (9) lit. h) și k)). Art. 10 lit. v) din Lege limitează expres competența reziduală a Consiliului la atribuțiile „care nu țin de competența fondatorului sau a directorului”. Instituirea, prin Statutul-model, a unei atribuții de avizare prealabilă a Consiliului asupra unor acte de competență exclusivă a directorului ar restrânge o competență conferită direct de lege, ceea ce actul subordonat nu poate face.
	27	La subpct. 15.22, proiectul nu prevede expres caracterul obligatoriu al hotărârilor Consiliului pentru director, deși pct. 38 prevede exercitarea funcțiilor directorului sub supravegherea Consiliului și în limita competențelor acestuia. Astfel, se impune completarea subpct. 15.22 cu o prevedere expresă potrivit căreia hotărârile Consiliului au caracter obligatoriu pentru director, pentru eliminarea oricărei ambiguități cu privire la raportul de subordonare funcțională dintre cele două organe.	Nu se acceptă. Completarea este redundantă și, formulată generic, poate deveni chiar incorectă. Art. 12 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 75/2026 stabilește deja că directorul „asigură executarea deciziilor fondatorului și a hotărârilor consiliului”.
	28	La pct. 20, obligația membrilor Consiliului de a participa personal la ședințe nu precizează și modalitățile în care această participare poate fi realizată. Astfel, recomandăm completarea, după cuvintele „să participe personal”, cu sintagma „(în format fizic, online sau prin corespondență)”, pentru claritate.	Nu se acceptă. Art. 11 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 stabilește două modalități: prezență fizică și/sau videoconferință, iar alin. (5) cere participarea personală. Proiectul reproduce deja această regulă la pct. 22. Participarea „prin corespondență” nu este prevăzută de lege și nu echivalează cu participarea personală la ședință.
	29	La pct. 28, cerința ca procesul-verbal să consemneze integral luările de cuvânt și conținutul deliberărilor este	Nu se acceptă.

		de natură să sporească nejustificat sarcina administrativă a redactării, cu atât mai mult cu cât pct. 29 prevede deja înregistrarea audio sau video a ședințelor, care prevalează în caz de divergență. Astfel, recomandăm reformularea textului în sensul consemnării „conținutului succint al luărilor de cuvânt din cadrul ședinței și al deliberărilor”.	Art. 11 alin. (8) din Legea nr. 75/2026 cere expres ca procesul-verbal să conțină luările de cuvânt și conținutul deliberărilor. Introducerea calificativului „succint” ar restrânge norma legală. Faptul că înregistrarea audio/video prevalează în caz de divergență nu înlătură conținutul obligatoriu al procesului-verbal.
	31	La pct. 31, atribuția secretarului Consiliului de a răspunde pentru „păstrarea” proceselor-verbale se suprapune cu pct. 32, care reglementează distinct păstrarea documentelor Consiliului. Astfel, recomandăm substituirea cuvântului „păstrarea” cu cuvântul „elaborarea”, pentru eliminarea suprapunerii normative.	Nu se acceptă. Nu există un paralelism normativ veritabil. Pct. 31. stabilește responsabilitatea generală a secretarului pentru păstrarea documentelor, întocmirea proceselor-verbale și notificări, iar pct. 32. stabilește modalitatea concretă de înregistrare și păstrare a documentelor. În plus, „elaborarea documentelor Consiliului” ar fi improprie: secretarul nu este autorul tuturor hotărârilor, avizelor, concluziilor etc., iar pentru procesele-verbale proiectul utilizează deja corect termenul „întocmirea”.
	32	La pct. 39, referirea la indicatorii de performanță stabiliți prin contractul individual de muncă al directorului nu este calificată ca fiind de natură individuală, deși pct. 12.8 și 41.9 reglementează distinct indicatorii de performanță instituționali. Astfel, recomandăm completarea, după cuvântul „indicatorii”, cu cuvântul „individuali”, pentru delimitarea clară a celor două categorii de indicatori.	Se acceptă. Modificare operată.
	33	La pct. 40.1, norma nu identifică autoritatea competentă să emită actul administrativ prin care se constată	Se acceptă parțial.

		neîntrunirea condițiilor de numire în funcție a directorului și nici procedura aplicabilă unei asemenea constatări. În absența acestor precizări, aplicarea normei este susceptibilă de a genera litigii de contencios administrativ privind legalitatea actului de constatare. Astfel, se impune completarea normei cu indicarea expresă a autorității emitente și a procedurii de constatare.	Pct. 40 subpct. 40.1 (în redacția actuală 41.1.) a fost reformulat prin indicarea fondatorului ca subiect care constată neîntrunirea condițiilor legale pentru ocuparea funcției, în baza actelor și informațiilor oficiale emise de autoritățile competente. Nu se consideră necesară instituirea prin Statutul-model a unei proceduri distincte de constatare, aceasta urmând să se realizeze în conformitate cu cadrul normativ aplicabil.
Ministerul Agriculturii și Industrii Alimentare	34	Pct. 12.3, observăm că potrivit art. 9 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, membrii consiliului, cu excepția reprezentantului fondatorului, sunt numiți de către fondator în rezultatul unui concurs public. Or, atâta timp cât pct. 12.3 nu precizează acest aspect, se deduce că este supus concursului public inclusiv reprezentantul fondatorului, contrar excepției legale. Prin urmare, considerăm necesară aducerea în concordanță a pct. 12.3 la prevederile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 75/2026, prin excluderea expresă a reprezentantului fondatorului de la procedura de concurs.	Se acceptă. Modificare operată, în cadrul pct. 12 subpct. 12.3 a fost inclus textul: „...cu excepția reprezentantului fondatorului...”.
	35	Pct. 12.8, observăm că art. 8 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 75/2026 utilizează noțiunea „indicatorii de performanță”, iar art. 12 alin. (4) leagă evaluarea directorului atât de indicatorii de <i>performanță</i> stabiliți în contractul individual de muncă, cât și de scorul de performanță a instituției publice. Adăugarea calificativului „profesională” la nivelul indicatorilor restrânge conținutul acestora față de cel prevăzut de lege. Prin urmare, considerăm necesară ajustarea terminologiei	Se acceptă. Propunerea este întemeiată din perspectiva asigurării concordanței terminologice cu Legea nr. 75/2026. Art. 8 alin. (1) lit. h) din lege stabilește atribuția fondatorului de a „stabili indicatorii de performanță și de a evalua anual activitatea directorului”, iar art. 12 alin. (4) prevede că evaluarea

		utilizate în proiect la prevederile art. 8 alin. (1) lit. h) coroborat cu art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026;	performanței profesionale a directorului se bazează pe nivelul de realizare a indicatorilor de performanță stabiliți în contractul individual de muncă și pe scorul de performanță al instituției publice. În vederea utilizării uniforme a terminologiei prevăzute de lege și a delimitării acesteia de noțiunea distinctă de „indicatori de performanță instituționali”, la subpct. 12.8 sintagma „indicatorii de performanță profesională” se substituie cu sintagma „indicatorii de performanță”.
	36	Pct. 40.1, 40.2 și 40.3, observăm că aceste puncte instituie temeuri distincte de încetare înainte de termen a contractului individual de muncă al directorului, suplimentare celui prevăzut de lege: constatarea neîntinerii condițiilor de numire, o încălcare gravă a cadrului normativ sau a eticii profesionale, ori 2 sau mai multe asemenea încălcări, stabilite de comisia disciplinară din cadrul fondatorului. Or, art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 prevede expres drept temei de încetare a contractului individual de muncă prin concediere doar rezultatul nesatisfăcător al evaluării performanței profesionale a directorului. Instituirea, printr-un act normativ subordonat legii, a unor temeuri suplimentare de încetare, necesită temei legal expres. Totodată, noțiunile „încălcare gravă” și „etica profesională” nu sunt definite, iar formularea „2 sau mai multe încălcări” nu precizează natura, gravitatea, perioada și modul de constatare a acestora, ceea ce contravine cerințelor de claritate și previzibilitate a normei prevăzute de art. 54 din Legea nr. 100/2017 cu	Se acceptă parțial. Se acceptă observația privind necesitatea revizuirii subpct. 40.1–40.3. (în redacția actuală 41.1-41.3.), întrucât redacția actuală poate fi interpretată ca instituind, prin Statutul-model, temeuri autonome de încetare a contractului individual de muncă, iar formulările „încălcare gravă a cadrului normativ sau a eticii profesionale” și „2 sau mai multe încălcări” nu sunt corelate suficient cu temeiurile și condițiile răspunderii disciplinare prevăzute de legislația muncii. Totodată, nu se reține argumentul potrivit căruia rezultatul nesatisfăcător al evaluării prevăzut la art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 ar constitui unicul temei posibil de concediere a directorului. Art. 12 alin. (3) prevede că contractul individual de muncă stabilește inclusiv

		privire la actele normative. Or, în redacția propusă, chiar două încălcări de gravitate redusă ar putea constitui formal temei de încetare a contractului. Prin urmare, temeiurile invocate de încetare a contractului urmează a fi revizuite;	condițiile de încetare a acestuia, iar alin. (5) consacră răspunderea disciplinară a directorului, fiind aplicabile și temeiurile de încetare/concediere prevăzute de legislația muncii. În consecință, subpct. 41.1–41.3 au fost reformulate prin raportare la temeiurile și condițiile prevăzute de lege, fără instituirea unor temeiuri autonome de concediere prin Statutul-model.
	37	Pct. 41.17, observăm că art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026 atribuie direct directorului competența de a aproba organigrama instituției publice și regulamentele subdiviziunilor interne, fără a condiționa exercitarea acestei competențe de coordonarea prealabilă cu fondatorul. Introducerea acestei condiții printr-un act normativ subordonat legii restrânge o competență pe care legea o conferă direct directorului;	Se acceptă. Potrivit art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026, competența de aprobare a organigramei instituției publice și a regulamentelor subdiviziunilor interne este atribuită direct directorului, fără condiționarea exercitării acesteia de coordonarea prealabilă cu fondatorul. Instituirea, prin Statutul-model, a unei asemenea condiții suplimentare ar restrânge competența conferită directorului prin lege și ar depăși limitele de reglementare ale actului normativ subordonat legii. Totodată, aprobarea organigramei trebuie delimitată de aprobarea structurii organizatorice și a efectivului-limită, care se realizează potrivit art. 3 alin. (7) din Legea nr. 75/2026, precum și de aprobarea statului de personal, care revine fondatorului potrivit art. 8 alin. (1) lit. a) din aceeași lege. În consecință, din subpct. 4.17, care urmare a procesului de definitivare a

			devenit pct. 41.18 exclude condiția „după coordonarea prealabilă cu fondatorul”, iar norma se reformulează astfel încât directorul să asigure elaborarea și să aprobe organigrama, schema de încadrare și regulamentele subdiviziunilor interne, cu respectarea structurii organizatorice, efectivului-limită și statului de personal aprobate în condițiile legii.
	38	Pct. 66, norma propusă nu ține cont de regimurile distincte de contabilitate și raportare financiară aplicabile instituțiilor publice în funcție de sursa de finanțare. Potrivit art. 2 lit. b) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, prevederile acesteia se aplică instituțiilor, cu excepția celor bugetare, astfel încât instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, intră sub incidența unui regim distinct de raportare. Conform art. 33 din Legea nr. 287/2017, situațiile financiare se prezintă în termen de 150 de zile de la ultima zi a perioadei de gestiune. Or, termenul unic de 30 aprilie nu este corelat cu acest regim.	Se acceptă. Modificarea a fost operată. În consecință, pct. 66, care urmare a definitivării a devenit pct 68 a fost reformulat prin renunțarea la termenul unic de 30 aprilie și prin raportarea la termenele și condițiile stabilite de cadrul normativ contabil aplicabil, în funcție de regimul de finanțare al instituției publice.
	39	Propuneri care poartă caracter de recomandare: La Statutul-model: Pct. 2, se propune completarea după textul „persoană juridică de drept public” cu textul „care se finanțează din _____ (se indică venituri bugetare sau integral din venituri proprii)”.	Nu se acceptă. pct. 2 are alt obiect de reglementare: natura juridică și atributele instituției. În proiect acesta începe cu „Instituția publică este persoană juridică de drept public...”. Introducerea aici a regimului concret de finanțare ar amesteca două categorii normative distincte: statutul juridic al persoanei și regimul financiar al acesteia.

	40	Pct. 42, se propune completarea responsabilității manageriale a directorului pentru nerealizarea obiectivelor stabilite și a misiunii instituției publice.	Nu se acceptă. Răspunderea directorului este deja reglementată la pct. 42, în concordanță cu art. 12 alin. (5) din Legea nr. 75/2026, pentru neexecutarea sau executarea neconformă a atribuțiilor sale. Totodată, nivelul de realizare a obiectivelor instituției este valorificat juridic prin mecanismul distinct de evaluare anuală a performanței profesionale a directorului prevăzut la art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026, evaluare bazată pe indicatorii de performanță stabiliți în contractul individual de muncă și pe scorul de performanță al instituției publice. Introducerea unei răspunderi distincte pentru „nerealizarea obiectivelor” ar suprapune mecanismul răspunderii juridice cu cel al evaluării performanței, iar raportarea la „nerealizarea misiunii instituției publice” ar institui un criteriu general, insuficient determinat și care nu depinde în mod necesar exclusiv de conduita directorului.
	41	Pct. 58, 59 și 60 reglementează, în termeni generali, gestionarea finanțelor, elaborarea și executarea bugetului și evidența cheltuielilor aferente proiectelor, fără a acoperi particularitățile privind constituirea, administrarea, evidența, raportarea și reutilizarea mijloacelor financiare aferente programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, inclusiv a fondurilor cu caracter circulant.	Se acceptă parțial. Urmare a definitivării recomandările se regăsesc în textul proiectului.

	42	Se propune completarea Capitolului V cu o normă opțională care să permită particularizarea, în statutul fiecărei instituții publice de acest tip, a regimului de administrare a mijloacelor financiare aferente programelor și proiectelor, inclusiv a fondurilor circulante, cu respectarea cadrului general stabilit de Legea nr. 181/2014, cu următoarea redacție orientativă: „Instituția publică gestionează mijloacele financiare aferente programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe în următoarele condiții: _____. (Punctul se include doar în statutul instituției publice care implementează și/sau gestionează programe și proiecte de dezvoltare finanțate din surse externe.)”.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
Instituția Publică „Oficiul Național al Viei și Vinului”	43	Cu referire la pct. 4 al proiectului hotărârii Guvernului, potrivit căruia fondatorii instituțiilor publice vor asigura, până la 31 decembrie 2028, aducerea în concordanță a actelor care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice cu Statutul-model, se propune completarea acestuia astfel încât procesul respectiv să fie corelat expres cu rezultatele evaluării prevăzute la art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026. În redacția actuală, pct. 4 stabilește obligația generală de conformare a statutelor până la 31 decembrie 2028. În același timp, art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 obligă Cancelaria de Stat, în comun cu ministerele și celelalte autorități fondatoare, ca până la 31 decembrie 2027 să evalueze instituțiile publice și în funcție de specificul activității și rezultatele evaluării, să prezinte Guvernului etapele tranzitorii de aplicare a legii și/sau proiecte de acte normative privind stabilirea unor regimuri juridice speciale pentru unele instituții publice. Prin urmare, aducerea mecanică în concordanță a	Se acceptă parțial. Pct. 4 a fost reformulat.

		tuturor statutelor cu modelul general nu trebuie să preceadă sau să ignore rezultatele acestei evaluări. Astfel, se propune expunerea pct. 4 din proiectul hotărârii Guvernului în următoarea redacție: „ 4. Fondatorii instituțiilor publice vor asigura, până la 31 decembrie 2028, aducerea în concordantă a actelor care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice în care exercită funcțiile de fondator cu prevederile Legii nr. 75/2026 și ale Statutului-model aprobat prin prezenta hotărâre, Ținând cont de rezultatele evaluării efectuate potrivit art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026, de etapele tranzitorii stabilite de Guvern și, după caz, de regimurile juridice speciale instituite pentru anumite instituții publice. Considerăm această completare necesară pentru corelarea directă a proiectului hotărârii Guvernului cu mecanismul tranzitoriu stabilit chiar de legea în executarea căreia este elaborat proiectul.	
	44	Se propune examinarea distinctă a statutului juridic al ONVV în cadrul evaluării prevăzute la art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026, în vederea determinării necesității menținerii/stabilirii unui regim juridic special pentru această instituție.	Se ia act. Aspectele invocate urmează a fi examinate în cadrul evaluării instituționale prevăzute la art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026. Determinarea necesității instituirii sau menținerii unui regim juridic special pentru ONVV nu poate fi anticipată prin prezentul Statut-model, aceasta urmând să rezulte din evaluare și, după caz, din actele normative adoptate în urma acesteia.
	45	Cu referire la pct. 11.2 și Secțiunea 3 „Consiliul” din Statutul-model, ONVV susține păstrarea modelului special al Consiliului de Coordonare.	Se ia act. Menținerea unui model special al Consiliului de Coordonare, dacă acesta este reglementat printr-o lege specială

			aplicabilă ONVV, este deja garantată de art. 9 alin. (1) și (3) din Lege (aplicarea Legii nr. 75/2026 „în măsura în care altă lege nu prevede altfel”), regulă reflectată de pct. 14.2 din proiect. Nu este necesară o intervenție suplimentară asupra Statutului-model; aspectul se soluționează la nivelul actului constitutiv/statutului individual al ONVV.
	46	Cu referire la atribuțiile fondatorului prevăzute la pct. 12 din Statutul-model, acestea derivă direct din art. 8 al Legii nr. 75/2026, inclusiv: selectarea prin concurs public a membrilor Consiliului, aprobarea regulamentului Consiliului, selectarea directorului și directorului adjunct, aprobarea programelor de dezvoltare și a planurilor anuale, aprobarea produselor/mecanismelor de finanțare și coordonarea proiectului bugetului instituției.	Se ia act. Constatare corectă, care nu ridică o obiecție asupra proiectului; confirmă corespondența dintre pct. 12 din Statutul-model și art. 8 din Lege.
	47	Cu referire la pct. 35 din Statutul-model privind selectarea și numirea directorului, se propune ca problema compatibilității acestuia cu mecanismul actual de selectare a directorului ONVV să fie inclusă expres în evaluarea instituțională prevăzută la art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026.	Se ia act. Pct. 35 (în redacția actuală 36) transpune art. 12 alin. (1) din Legea nr. 75/2026 și nu poate fi modificat prin Statutul-model în sensul instituirii unei derogări pentru ONVV. Compatibilitatea mecanismului sectorial actual poate fi examinată în cadrul evaluării prevăzute la art. 19 alin. (4), iar eventuala derogare de la art. 12 alin. (1) necesită intervenție legislativă corespunzătoare.

	48	Cu referire la gestionarea Fondului Viei și Vinului, se propune includerea expresă a acestui aspect în evaluarea distinctă a ONVV în temeiul art. 19 alin. (4) din Legea nr. 75/2026.	Nu se acceptă Argumentul ONVV este pertinent pentru evaluarea instituțională, dar nu justifică introducerea în Statutul-model general a unei norme speciale dedicate acestui Fond. Art. 15 din Legea nr. 75/2026 impune gestionarea finanțelor instituțiilor publice conform Legii nr. 181/2014. Proiectul actual reglementează deja sursele de finanțare, regimul contabil și evidența mijloacelor aferente programelor/proiectelor. ONVV invocă însă un mecanism sectorial special, inclusiv contribuții obligatorii ale sectorului vitivinicol.
Ministerul Educației și Cercetării (nr. 13/627/26 din 05.08.2026)	49	În scopul asigurării unei aplicări uniforme a Statutului-model și al respectării particularităților stabilite prin legislația sectorială, se propune completarea pct. 1 cu următoarea prevedere: „Prevederile prezentului Statut-model se aplică în măsura în care actele normative speciale care reglementează organizarea și funcționarea anumitor categorii de instituții publice nu prevăd altfel.” Completarea respectivă va permite delimitarea corespunzătoare a normelor generale de reglementări speciale aplicabile instituțiilor publice din domeniile educației, cercetării și inovării, inclusiv în partea ce ține de organizarea organelor de conducere, selectarea și numirea conducătorilor, autonomia instituțională, finanțarea și administrarea patrimoniului.	Nu se acceptă. Domeniul de aplicare al Legii nr. 75/2026 este stabilit expres la art. 1, inclusiv prin excluderea anumitor categorii de instituții publice a căror activitate este reglementată prin alte legi. Instituirea în Statutul-model a unei clauze generale potrivit căreia acesta s-ar aplica în măsura în care „actele normative speciale” nu prevăd altfel ar extinde nejustificat posibilitatea derogării și asupra actelor normative de nivel inferior legii. Derogările de la regimul general stabilit prin Legea nr. 75/2026 sunt admisibile numai în cazurile și în limitele prevăzute de lege.
	50	La pct. 15.1, prevederea referitoare la alocarea mijloacelor pentru formarea profesională continuă și	Nu se acceptă.

		dezvoltarea profesională a angajaților, în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare, urmează a fi corelată cu legislația în domeniul finanțelor publice și cu limitele alocațiilor bugetare aprobate. În aceeași ordine de idei, se consideră oportună completarea compartimentului 4.2 din nota de fundamentare cu informații privind impactul financiar aferent aplicării acestei prevederi.	Prevederile invocate nu instituie prin proiect obligații financiare noi, ci transpun norme stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Astfel, obligația de a prevedea în bugetul anual mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026. De asemenea, competența fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului este prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c), iar selectarea și confirmarea entității de audit sunt reglementate expres la art. 8 alin. (1) lit. n) și art. 10 lit. k) din aceeași lege. Statutul-model nu instituie aceste obligații și nu stabilește surse sau alocații bugetare suplimentare, ci asigură transpunerea mecanismului prevăzut de lege. În consecință, proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli financiare suplimentare față de cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 75/2026.
	51	La pct. 33, după cuvintele „se publică pe site-ul web oficial al instituției publice” se propune completarea cu textul: „cu respectarea legislației privind accesul la informațiile de interes public, protecția datelor cu caracter personal și protecția informațiilor cu accesibilitate limitată.” Completarea este necesară pentru a asigura un echilibru între principiul transparenței activității instituției publice și obligația de protejare a informațiilor a căror divulgare este limitată de lege.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea precizării că obligația de publicare se exercită cu respectarea limitelor legale privind accesul la informațiile de interes public și protecția datelor cu caracter personal. Totodată, în vederea evitării suprareglementării și a enumerării redundante a categoriilor de informații

			protejate, norma se reformulează într-o redacție generală, prin raportare la cadrul normativ aplicabil.
	52	Pentru asigurarea concordanței cu Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, la pct. 54 lit. b), textul „să depună, în condițiile legii, declarația de avere și interese personale” se propune a fi substituit cu textul: „să depună declarația de avere și interese personale, dacă are calitatea de subiect al declarării în condițiile Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale”. În mod corespunzător, pct. 55 se propune a fi expus în următoarea redacție: 2 „55. Nerespectarea obligațiilor privind declararea averii și a intereselor personale atrage răspunderea prevăzută de legislație.” Redacția propusă va asigura aplicarea normei exclusiv în privința persoanelor cărora legislația le atribuie calitatea de subiect al declarării.	Nu se acceptă. Pct. 54 lit. b) (în redacția actuală 55 subpct.55.1.) și pct. 55 (în redacția actuală 56) reproduc soluțiile normative stabilite expres la art. 13 alin. (5) lit. b) și alin. (6) din Legea nr. 75/2026. Sintagma „în condițiile legii” de la pct. 54 lit. b) presupune aplicarea obligației de declarare potrivit Legii nr. 133/2016, inclusiv sub aspectul determinării persoanelor care au calitatea de subiect al declarării. Totodată, substituirea pct. 55 cu o normă generală privind răspunderea ar elimina consecința juridică stabilită expres de art. 13 alin. (6) din Legea nr. 75/2026. Un act normativ subordonat legii nu poate modifica sau restrânge norma legală.

	53	În vederea corelării pct. 57 cu regimul juridic general al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor aplicabile personalului instituțiilor publice, se propune expunerea acestuia în următoarea redacție: „57. Personalul instituției publice este obligat să respecte incompatibilitățile, restricțiile și limitările stabilite de legislație.” Suplimentar, proiectul urmează a fi revizuit sub aspect redacțional și al respectării normelor de tehnică legislativă, în special în partea ce ține de: 1.excluderea dublării referinței la Monitorul Oficial al Republicii Moldova din clauza de adoptare; 2.uniformizarea utilizării sintagmelor „Statut-model”, „instituție publică” și „fondator”;	Nu se acceptă. Interdicția prevăzută la pct. 57 (în redacția actuală 58) reproduce art. 13 alin. (8) din Legea nr. 75/2026 și constituie o restricție legală distinctă aplicabilă personalului instituției publice. Totodată, obligația generală de respectare a incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor este deja prevăzută la pct. 54 lit. c) (în redacția actuală 55. Subpct. 55.3), în corespundere cu art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 75/2026. Substituirea pct. 57 în redacția propusă ar conduce la dublarea unei norme existente și la omiterea unei interdicții stabilite expres prin lege.
Ministerul Culturii (nr. 10-07/2325 din 06.08.2026)	54	La pct. 40 din Statutul-model al institutiei publice, propunem relormularea pct. 40. 1.- 40.3. după cum urmează: la pct. 40.1. se propune substituirea textului „se constată, prin act administrativ rămas definitiv, că directorul nu întrunește condițiile de numire în funcție”, cu textul „fondatorul constata că directorul nu întrunește condițiile de numire in funcție;”. Raporturile juridice stabilite între fondator și directorul institutiei publice în temeiul contractului individual de muncă nu constituie activitate administrativă desfășurată în regim de putere publică, în sensul art. 5 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. fiind raporturi de muncă supuse dispozițiilor Codului muncii al Republicii Moldova nr. 15412003.	Se acceptă parțial. În procesul de definitivare au fost operate modificările corespunzătoare.
	55	La pct. 40.2. - 40.3. se propune substituirea textului „stabilită de comisia disciplinară din cadrul	Se acceptă parțial.

		fondatorului”, cu textul „constatata de fondator în urma examinării explicației scrise sau, după caz, efectuării unei anchete de serviciu”, la forma gramaticală corespunzătoare.	În procesul de definitivare au fost operate modificările corespunzătoare.
Ministerul Apărării (nr. 11/1201 din 5.05.2026)	56	La pct. 1 din proiectul hotărârii Guvernului, se propune completarea acestuia cu o normă prin care să se precizeze că prevederile Statutului-model sunt aplicabile doar instituțiilor publice care cad sub incidența Legii nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, cu respectarea particularităților stabilite prin legile speciale. Completarea este necesară pentru în vederea delimitării clare a domeniului de aplicare a Statutului-model	Nu se acceptă. Domeniul de aplicare al cadrului normativ este stabilit expres prin art. 1 din Legea nr. 75/2026, care determină categoriile de instituții publice supuse reglementării și instituțiile exceptate de la aceasta. Statutul-model este aprobat în temeiul art. 5 alin. (1) din aceeași lege și, prin urmare, se aplică în limitele domeniului de reglementare stabilit de lege, fără a fi necesară reiterarea acestuia în pct. 1 al hotărârii. Totodată, nu se consideră oportună introducerea unei clauze generale privind aplicarea „particularităților stabilite prin legile speciale”, întrucât Legea nr. 75/2026 reglementează expres cazurile în care o altă lege poate stabili soluții derogatorii, iar art. 19 alin. (4) instituie mecanismul de stabilire, după caz, a unor regimuri juridice speciale pentru anumite instituții publice. Introducerea unei asemenea clauze generale ar dubla cadrul legal existent și ar putea genera incertitudine cu privire la limitele derogărilor admisibile.
	57	La pct. 18, 29, 33 și 41.26 din Statutul-model, se propune completarea prevederilor referitoare la accesul membrilor Consiliului la informațiile instituției publice,	Se acceptă. Art. 9 alin. (12) din Legea nr. 75/2026 recunoaște membrilor Consiliului dreptul

		înregistrarea ședințelor și publicarea documentelor cu mențiuni exprese privind respectarea regimului juridic al secretului de stat și al altor informații al căror acces este limitat potrivit legii. Completarea este necesară întrucât instituțiile publice pot gestiona informații a căror divulgare, înregistrare, reproducere sau publicare este restricționată, în special în domeniile apărării și securității naționale. În acest sens, dreptul membrilor Consiliului de acces la informații urmează să fie exercitat în limitele necesare îndeplinirii mandatului și cu respectarea condițiilor legale de acces, iar înregistrarea audio sau video și publicarea documentelor trebuie realizate numai în măsura în care acestea nu contravin regimului juridic aplicabil informațiilor protejate. În acest scop, se propune: 2.1 La pct. 18, după cuvintele „protecția datelor cu caracter personal” să se completeze cu textul: „, , precum și legislației privind secretul de stat și alte informații al căror acces este limitat potrivit legii”.	de acces la orice informație referitoare la activitatea instituției publice, exercitarea acestui drept nu înlătură regimurile juridice speciale aplicabile anumitor categorii de informații. În particular, accesul la informațiile atribuite la secret de stat se acordă numai în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, inclusiv cu respectarea procedurii de perfectare a dreptului de acces. Prin urmare, calitatea de membru al Consiliului nu constituie, prin ea însăși, temei pentru accesul la informații supuse unui regim special de protecție. Pct. 18 se completează pentru a reflecta expres această rezervă legală.
	58	Punctul 29 să fie completat cu următorul enunț: „Înregistrarea ședinței sau a părții ședinței în cadrul căreia se examinează informații atribuite la secret de stat ori alte informații al căror acces este limitat potrivit legii se efectuează numai cu respectarea cerințelor speciale privind protecția, evidența, păstrarea și utilizarea acestora.”	Se acceptă. Redacția pct. 29 (în redacția actuală 30) a fost ajustată.
	59	Punctul 33 să fie completat, în final, cu textul: „, , cu excepția informațiilor atribuite la secret de stat și a altor informații al căror acces este limitat potrivit legii. În cazul în care este posibilă separarea informațiilor protejate, documentele se publică într-o formă depersonalizată sau cu omiterea informațiilor respective.”	Se acceptă parțial. Necesitatea asigurării, la publicarea documentelor Consiliului, a respectării regimului juridic aplicabil informațiilor cu acces limitat, inclusiv celor atribuite la secret de stat. În acest sens, pct. 33 a fost completat cu prevederea potrivit căreia publicarea se realizează cu respectarea

			cadrlui normativ privind accesul la informațiile de interes public și protecția datelor cu caracter personal. Nu se consideră necesară enumerarea distinctă a secretului de stat și a celorlalte categorii de informații protejate, precum și reproducerea regulilor privind accesul parțial, acestea fiind reglementate de cadrul normativ special aplicabil.
	60	La pct. 41.26, după cuvintele „transparența proactivă” să se completeze cu textul: „ , cu respectarea legislației privind secretul de stat, protecția datelor cu caracter personal și alte informații al căror acces este limitat potrivit legii,”	Se acceptă. Propunerea este întemeiată, întrucât obligația de asigurare a transparenței proactive trebuie exercitată cu respectarea limitelor legale privind divulgarea informațiilor protejate. Soluția este concordantă cu art. 17 alin. (2) din Legea nr. 75/2026, potrivit căruia accesul la informație se asigură în conformitate cu legislația privind accesul la informațiile de interes public. În consecință, pct.41.26 (în redacția actuală 41.27) urmare a definitivării a fost completat cu o clauză generală privind respectarea cadrului normativ aplicabil accesului la informații, protecției datelor cu caracter personal și informațiilor cu acces limitat.
	61	Cu referire la pct. 11.2 și 12.25 din Statutul-model, se constată că proiectul admite implicit posibilitatea neconstituirii Consiliului, prin utilizarea sintagmei „dacă acesta este constituit” și prin atribuirea către fondator a competențelor Consiliului în cazul în care acesta nu este prevăzut în structura organelor de administrare. Totuși,	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea clarificării condițiilor în care Consiliul se constituie. Totodată, nu se acceptă instituirea unor criterii suplimentare privind constituirea sau neconstituirea Consiliului și nici

		proiectul nu stabilește criteriile, condițiile și modalitatea prin care se decide constituirea sau neconstituirea Consiliului. Această clarificare este necesară în special pentru instituțiile publice care activează în domeniul apărării și securității naționale, având în vedere specificul activității acestora, regimul informațiilor gestionate, cerințele de protecție a capacităților operaționale și includerea obligatorie în componența Consiliului a cel puțin unui reprezentant al organizațiilor societății civile. În acest sens, se propune completarea pct. 11.2 cu următorul text: „Necesitatea constituirii Consiliului se stabilește prin statutul instituției publice, în funcție de domeniul și specificul activității, complexitatea atribuțiilor, volumul resurselor gestionate și riscurile aferente activității instituției. În cazul instituțiilor publice din domeniul apărării și securității naționale, fondatorul poate decide neconstituirea Consiliului dacă specificul activității sau regimul juridic al informațiilor gestionate justifică această măsură. În acest caz, atribuțiile Consiliului sunt exercitate de fondator.”	atribuirea fondatorului a competenței de a decide neconstituirea acestuia în cazul instituțiilor din domeniul apărării și securității naționale. Cazurile în care Consiliul se constituie sunt stabilite expres la art. 7 lit. b) din Legea nr. 75/2026. În consecință, pct. 11.2 se va corela cu norma legală, fără instituirea unor temeieri suplimentare de derogare. Pct. 12.25 a fost revizuit.
	62	Cu referire la pct. 12.1, 12.2, 15.1, 41.5, 41.17 și 41.18 din Statutul-model, se propune delimitarea mai clară a competențelor fondatorului, Consiliului și directorului în procesul de elaborare, coordonare și aprobare a bugetului anual, structurii organizatorice, efectivului-limită, organigramei, statului de personal și schemei de încadrare. În redacția actuală, fondatorul aprobă statul de personal și coordonează proiectul bugetului anual, Consiliul aprobă bugetul și avizează statul de personal, iar directorul elaborează și aprobă, după coordonarea prealabilă cu fondatorul, organigrama și schema de încadrare. Totodată, pct. 41.18 face referire la structura organizatorică și efectivul limită, fără a stabili expres	Se acceptă parțial. Urmare a definitivării proiectului normele indicate au fost revizuite.

		organul competent să le aprobe. Această reglementare poate genera suprapuneri de competențe și neclarități privind raportul dintre structura organizatorică, organigramă, efectivul-limită, statul de personal și schema de încadrare, precum și riscul aprobării de către director a unor modificări cu impact financiar fără o decizie explicită a fondatorului. În acest sens, se propune ca fondatorului să-i revină competența de aprobare a structurii organizatorice, efectivului-limită și statului de personal, după avizarea acestora de către Consiliu, dacă acesta este constituit. Directorul urmează să elaboreze documentele respective și să le prezinte fondatorului spre aprobare, iar organigrama și schema de încadrare să fie aprobate de director numai în limitele structurii organizatorice, efectivului-limită, statului de personal, fondului de salarizare și bugetului aprobate.	
	63	Se propune menținerea următoarei succesiuni în procesul bugetar: directorul elaborează proiectul bugetului anual, fondatorul îl coordonează, iar Consiliul îl aprobă. În cazul în care Consiliul nu este constituit, aprobarea bugetului urmează să fie realizată de fondator, în conformitate cu pct. 12.25 din Statutul-model. În acest scop, pct. 12.1 se propune a fi expus în următoarea redacție: „12.1. aprobă structura organizatorică, efectivul-limită și statul de personal ale instituției publice, după avizarea acestora de către Consiliu, dacă acesta a fost constituit;”.	Nu se acceptă. Aceasta rezultă direct din Legea nr. 75/2026: directorul asigură elaborarea și coordonarea proiectului bugetului și îl prezintă Consiliului spre aprobare; fondatorul coordonează proiectul bugetului; Consiliul aprobă bugetul după coordonarea acestuia cu fondatorul. În cazul în care Consiliul nu este prevăzut în structura organelor de administrare, legea atribuie fondatorului exercitarea competențelor Consiliului, soluție deja reflectată în proiect.
	64	Punctul 41.17 se propune a fi expus în următoarea redacție: „41.17. elaborează și prezintă fondatorului spre aprobare proiectele structurii organizatorice, efectivului-limită și statului de personal ale instituției publice; aprobă	Se acceptă parțial. Norma a fost revizuită.

		organigrama și schema de încadrare a personalului, în limitele structurii organizatorice, efectivului-limită, statului de personal, fondului de salarizare și bugetului aprobate, precum și regulamentele de activitate internă ale subdiviziunilor instituției publice și modificările la acestea;”.	
	65	Cu referire la pct. 20 și 25 din Statutul-model, se constată existența unei neconcordanțe între interdicția generală aplicată membrilor Consiliului de a se abține de la vot și reglementarea conduitei membrului aflat în conflict de interese. Astfel, pct. 20 stabilește că membrii Consiliului „nu sunt în drept să se abțină de la vot”, în timp ce pct. 25 prevede consemnarea în procesul-verbal a „participării sau abținerii de la vot” a membrului care a declarat un conflict de interese. În cazul existenței unui conflict de interese, membrul Consiliului nu trebuie să se limiteze la abținerea de la vot, ci urmează să nu participe la examinarea, deliberarea și adoptarea hotărârii asupra subiectului respectiv. Prin urmare, este necesară delimitarea abținerii voluntare de la vot, care poate fi interzisă în situațiile obișnuite, de obligația legală de neparticipare în cazul conflictului de interese. În acest sens, pct. 20 se propune a fi expus în următoarea redacție: „20. Membrii Consiliului au obligația să participe personal la ședințele Consiliului, să contribuie la realizarea funcțiilor instituției publice și a atribuțiilor ce le revin și nu sunt în drept să se abțină de la vot, cu excepția situațiilor în care se află în conflict de interese, caz în care nu participă la examinarea, deliberarea și adoptarea hotărârii asupra subiectului respectiv.” Totodată, în pct. 25, textul „participarea sau abținerea de la vot” se propune a fi substituit cu textul „neparticiparea	Se acceptă parțial la pct. 20 (în redacția actuală 21). Se acceptă la pct. 25 (în redacția actuală 26). Se acceptă distincția dintre abținerea voluntară și neparticiparea obligatorie în caz de conflict de interese. Nu este necesară însă preluarea integrală a redacției propuse pentru pct. 21, deoarece obligația de participare personală este deja reglementată separat la pct. 17 (în redacția actuală 18). Pentru pct. 26, înlocuirea formulei „participarea sau abținerea de la vot” cu neparticiparea la examinarea subiectului și adoptarea hotărârii este justificată și corespunde art. 11 alin. (4) din Legea nr. 75/2026.

		membrului la examinarea, deliberarea și adoptarea hotărârii”.	
	66	Cu referire la pct. 16, 23, 24, 30–32 și 41.22 din Statutul-model, se propune clarificarea statutului juridic și a modului de remunerare a secretarului Consiliului. Potrivit proiectului, lucrările de secretariat sunt asigurate de un angajat al instituției publice, desemnat prin ordinul directorului, căruia îi revin obligații privind notificarea membrilor Consiliului, pregătirea și păstrarea documentelor, întocmirea și semnarea proceselor-verbale, ținerea registrului actelor Consiliului și transmiterea documentelor către fondator. În redacția actuală nu este clar dacă secretarul Consiliului reprezintă un post distinct prevăzut în statul de personal, dacă atribuțiile respective sunt exercitate de un angajat în cadrul funcției de bază. De asemenea, proiectul nu reglementează dacă și în ce condiții activitatea respectivă este remunerată suplimentar. Simplă desemnare prin ordinul directorului nu poate determina, prin ea însăși, includerea unor atribuții suplimentare permanente în sarcina angajatului și nici modul de remunerare a acestora. În acest sens, pct. 16 se propune a fi expus în următoarea redacție: „16. Lucrările de secretariat ale Consiliului sunt asigurate de secretarul Consiliului, desemnat prin ordinul directorului dintre angajații instituției publice. Secretarul Consiliului nu este membru al Consiliului și nu are drept de vot. Atribuțiile acestuia se stabilesc prin fișa postului sau, după caz, se exercită în calitate de muncă suplimentară, în condițiile legislației muncii și ale actelor normative privind salarizarea, în limitele mijloacelor financiare aprobate instituției publice.”	Se acceptă parțial. Pct. 16 (în redacția actuală 17) a fost revizuit. Necesitatea clarificării modului de exercitare a atribuțiilor secretarului Consiliului. Potrivit Legii nr. 75/2026, lucrările de secretariat sunt asigurate de un angajat al instituției publice, desemnat prin ordinul directorului. În acest sens, se va preciza că atribuțiile aferente activității de secretariat se stabilesc în fișa postului angajatului desemnat. Nu se acceptă reglementarea exercitării acestora ca „muncă suplimentară” și nici instituirea unei remunerări suplimentare, întrucât proiectul nu prevede crearea unui post distinct de secretar al Consiliului și nu generează cheltuieli suplimentare de personal.

	67	La pct. 4.2 „Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative” din Nota de fundamentare, afirmația potrivit căreia „Proiectul nu implică cheltuieli financiare” urmează a fi revizuită și fundamentată suplimentar. Statutul-model instituie obligații care pot genera cheltuieli directe sau necesitatea realocării mijloacelor financiare existente. Astfel, pct. 15.1 prevede alocarea obligatorie a unor mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare; pct. 12.5 permite, după caz, plata unei indemnizații lunare membrilor Consiliului; iar pct. 12.21 și 15.11 reglementează confirmarea și selectarea unei entități de audit pentru efectuarea auditului extern al rapoartelor financiare anuale	Nu se acceptă. Prevederile invocate nu instituie prin proiect obligații financiare noi, ci transpun norme stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Astfel, obligația de a prevedea în bugetul anual mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026. De asemenea, competența fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului este prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c), iar selectarea și confirmarea entității de audit sunt reglementate expres la art. 8 alin. (1) lit. n) și art. 10 lit. k) din aceeași lege. Statutul-model nu instituie aceste obligații și nu stabilește surse sau alocații bugetare suplimentare, ci asigură transpunerea mecanismului prevăzut de lege. În consecință, proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli financiare suplimentare față de cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 75/2026.
	68	Obligațiile de transparență proactivă stabilite la pct. 41.26, inclusiv administrarea paginii web oficiale, pregătirea, prelucrarea și publicarea unui volum extins de documente și rapoarte, pot necesita resurse umane, tehnice și financiare suplimentare, în special în cazul instituțiilor care nu dispun în prezent de infrastructura și capacitățile necesare. În acest context, se propune evaluarea impactului financiar al măsurilor respective,	Nu se acceptă. Prevederile privind transparența proactivă nu instituie prin proiect obligații noi de natură să genereze un impact financiar suplimentar. Obligația instituției publice de a plasa și actualiza pe site-ul web oficial informațiile privind activitatea acesteia este stabilită expres de

		estimarea costurilor aferente și precizarea surselor de acoperire a acestora. În cazul în care implementarea proiectului urmează să fie realizată exclusiv în limita alocațiilor bugetare aprobate și a resurselor proprii ale instituțiilor publice, acest fapt urmează să fie indicat expres și argumentat în Nota de fundamentare. În caz contrar, se impune reflectarea necesarului financiar suplimentar și a impactului asupra bugetului public național. În redacția actuală, concluzia privind lipsa cheltuielilor financiare nu este susținută de o analiză a obligațiilor instituite prin proiect.	art. 17 din Legea nr. 75/2026, iar obligațiile generale privind accesul proactiv la informațiile de interes public și site-urile web oficiale ale instituțiilor publice sunt reglementate de Legea nr. 148/2023 și Hotărârea Guvernului nr. 728/2023. Prevederile Statutului-model asigură transpunerea și sistematizarea obligațiilor deja stabilite de cadrul normativ și nu presupun, prin ele însele, crearea unor structuri, unități de personal sau sisteme informaționale noi și nici alocarea unor mijloace financiare suplimentare.
Ministerul Afacerilor Interne (22/3216 din 11.08.2026)	69	La proiectul hotărârii: 1. Cu referire la clauza de adoptare: 1.1. se menționează că drept temei juridic al proiectului este art. 5 alin. (1) și art. 19 alin. (2) lit. b) și c) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice. Potrivit regulilor de tehnică legislativă, în clauza de adoptare se indică exclusiv normele care constituie temeiul juridic nemijlocit pentru emiterea actului normativ. Nu se includ dispoziții care consacră competența generală a autorității emitente sau norme cu caracter final și tranzitoriu, care doar obligă autoritățile să își aducă actele normative în concordanță cu noile reglementări. În acest context, se impune excluderea referinței la art. 19 din Legea nr. 75/2026, întrucât acesta cuprinde dispoziții finale și tranzitorii și nu reprezintă temei juridic direct pentru aprobarea prezentului proiect de hotărâre;	Se acceptă. Art. 19 alin. (2) lit. b) și c) din Legea nr. 75/2026 conține dispoziții finale și tranzitorii privind obligația generală a Guvernului de a aproba actele normative necesare implementării legii și de a-și aduce actele normative în concordanță cu aceasta, fără a constitui temei juridic material nemijlocit pentru obiectul concret al proiectului. Temeiul direct pentru aprobarea Statutului-model îl constituie art. 5 alin. (1) din Legea nr. 75/2026. În consecință, referința la art. 19 alin. (2) lit. b) și c) se exclude din clauza de adoptare.
	70	Se atrage atenția la faptul că proiectul hotărârii Guvernului conține reglementări referitoare la evidența	Se acceptă.

		de stat a instituțiilor publice, fapt pentru care se consideră judicios ca aceasta să fie completată cu art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, care statuează expres că instituțiile publice sunt supuse evidenței de stat conform modului aprobat de Guvern;	Propunerea este întemeiată, întrucât proiectul conține inclusiv modificări ale Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 referitoare la evidența de stat a instituțiilor publice. Art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres că instituțiile publice sunt supuse evidenței de stat conform modului aprobat de Guvern, constituind astfel temeiul juridic nemijlocit pentru reglementările respective. În consecință, clauza de adoptare se completează cu referirea la art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026.
	71	se va revizui referința la sursa de publicare a Legii nr. 75/2026, întrucât textul „Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2026” este indicat repetat.	Se acceptă. Observația este întemeiată. Repetarea referinței la sursa de publicare a Legii nr. 75/2026 reprezintă o eroare de redactare. Clauza de adoptare va fi revizuită prin indicarea o singură dată a sursei de publicare a Legii nr. 75/2026 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
	72	La pct. 2 subpct. 2.1. referitor la substituirea, în titlu și în tot cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale (în continuare - Regulament), a textului „organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale” cu textul „autorităților administrației publice centrale și locale și a instituțiilor publice”, se remarcă faptul că, deși modificările sunt motivate prin prisma alinierii la Legea nr. 75/2026, formularea propusă produce o fuziune necorespunzătoare	Nu se acceptă. Modificarea propusă la subpct. 2.1 urmărește adaptarea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 în vederea includerii instituțiilor publice în mecanismul evidenței de stat, în executarea art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026, potrivit căruia instituțiile publice sunt supuse evidenței de stat conform modului aprobat de Guvern. Enumerarea autorităților administrației publice centrale și locale și a instituțiilor publice nu determină

		a unor noțiuni distincte. Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 a fost 2 elaborată în vederea executării cadrului normativ privind administrația publică centrală de specialitate. Astfel, se constată o neconcordanță directă cu dispozițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, potrivit cărora ministerele sunt definite ca organe centrale de specialitate ale statului care asigură elaborarea politicilor publice ale Guvernului. Totodată, scopul proiectului constă în crearea mecanismului de luare în evidență a instituțiilor publice potrivit Legii nr. 75/2026 și nu de extindere a obiectului de reglementare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, motiv pentru care se propune reevaluarea amendamentului pentru a asigura aplicarea coerentă a normelor de drept.	asimilarea sau fuziunea acestor categorii juridice și nu modifică statutul ministerelor sau al altor organe centrale de specialitate stabilit prin Legea nr. 98/2012. Categoriile respective își păstrează regimul juridic distinct, fiind vizate de reglementare exclusiv în calitate de subiecți ai evidenței de stat. În consecință, nu se justifică renunțarea la extinderea sferei de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 asupra instituțiilor publice.
	73	Examinând propunerea de extindere a domeniului de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 în scopul cuprinderii instituțiilor publice reglementate de Legea nr. 75/2026, se evidențiază o inconsecvență în stabilirea sferei subiectelor supuse evidenței de stat. Conform art. 1 din Legea nr. 75/2026, sunt exceptate de la incidența actului normativ menționat instituțiile publice din domeniile educației, cercetării, sănătății, protecției sociale, culturii (teatre, circuri, organizații concertistice, muzee, biblioteci), tineretului și sportului, a căror activitate este guvernată de alte legi. În mod paralel, potrivit art. 32 alin. (2) din Legea nr. 98/2012, instituțiile publice din sfera de competență a ministerelor și autorităților centrale se constituie, se reorganizează și se dizolvă de Guvern, la propunerea ministrului sau a conducătorului autorității administrative centrale, dacă normele speciale nu prevăd altfel. Prin urmare, raportarea exclusivă a modificărilor din Hotărârea Guvernului nr.	Nu se acceptă. Exceptarea unor categorii de instituții publice de la domeniul de aplicare al Legii nr. 75/2026 vizează regimul de constituire, organizare și funcționare reglementat de această lege și nu are ca efect exceptarea instituțiilor respective de la evidența de stat. Totodată, modificările propuse la Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 nu limitează sfera de aplicare la instituțiile publice aflate sub incidența Legii nr. 75/2026, fiind utilizată categoria generică „instituții publice”, fără diferențiere în funcție de actul normativ care reglementează organizarea și funcționarea acestora. Art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026 stabilește obligația evidenței de stat pentru instituțiile aflate

		1004/2006 doar la cadrul restrictiv al Legii nr. 75/2026 creează un vădit deficit de uniformitate normativă. În consecință, un număr semnificativ de entități publice fondate în temeiul Legii nr. 98/2012 și al legislației sectoriale speciale ar rămâne nejustificat în afara cadrului de evidență de stat, fapte ce contravin principiilor unicității, integrabilității și exhaustivității evidențelor publice. Pentru respectarea exigenței de claritate și coerență legislativă prevăzută de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, se recomandă revederea proiectului prin instituirea unei abordări unice. Se optează ca evidența de stat să fie concepută de o manieră integrată, acoperind exhaustiv toate categoriile de instituții publice, indiferent dacă fondarea și funcționarea acestora intră sub incidența Legii nr. 75/2026 sau se supun reglementărilor speciale de domeniu.	sub incidența acestei legi, fără a institui o excepție pentru persoanele juridice de drept public reglementate prin legi speciale. În consecință, proiectul nu creează diferențierea invocată și nu necesită modificare sub acest aspect.
	74	La pct. 2 subpct. 2.2.3., în urma analizei propunerii de excludere a sintagmei „în mod obligatoriu” din pct. 12 din Regulament, se evidențiază lipsa de claritate a intenției autorului. Întrucât anexa la Regulament cuprinde exact aceleași compartimente enumerate la punctul menționat, iar normele în vigoare nu prevăd un caracter opțional sau aleatoriu în completarea formularului de evidență, eliminarea textului devine nejustificată. Această modificare introduce o ambiguitate inutilă cu privire la caracterul obligatoriu al furnizării datelor. În consecință, pentru a nu diminua forța imperativă a normei, se solicită excluderea subpct. 2.2.3. din proiect.	Nu se acceptă. Excluderea sintagmei „în mod obligatoriu” nu modifică caracterul imperativ al normei și nu afectează obligația de prezentare a informațiilor prevăzute la pct. 12 din Regulament. Caracterul obligatoriu al completării datelor rezultă din însăși formularea normativă a punctului respectiv și din structura formularului anexat, fără a fi necesară reiterarea acestuia prin utilizarea expresiei „în mod obligatoriu”. Eliminarea sintagmei urmărește asigurarea unei redactări concise și evitarea unei formulări redundante, fără modificarea conținutului juridic al normei

			sau a informațiilor care urmează a fi prezentate.
	75	La pct. 4, după cuvântul „actelor”, se propune completarea propoziției cu cuvântul „normative”, iar textul „aprobat prin prezenta hotărâre” necesită a fi exclus, ca fiind inutil.	Se acceptă. În vederea asigurării preciziei normei, sintagma „actelor” se completează cu cuvântul „normative”, obligația de conformare vizând actele normative care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice. Totodată, textul „aprobat prin prezenta hotărâre” se exclude, întrucât aprobarea Statutului-model este prevăzută expres la pct. 1 al proiectului, iar reiterarea acestei precizări la pct. 4 nu este necesară.
	76	La proiectul Statutului-model al instituției publice: La pct. 2, sintagma „precum și de conturi bancare” se va exclude. Propunerea respectivă este formulată în conformitate cu prevederile art. 62 alin. (5) lit. a) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, care interzice deschiderea conturilor bancare pentru efectuarea operațiunilor de încasări și plăți prin instituțiile financiare.	Se acceptă. Art. 4 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 prevede expres că instituția publică dispune de conturi deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor. În consecință, sintagma „precum și de conturi bancare” a fost exclusă pentru asigurarea concordanței Statutului-model cu norma legală.
	77	Coroborând pct. 4 cu rigorile art. 3 alin. (2) și (3) din Legea nr. 75/2026 se constată că acesta nu include toate entitățile care pot avea rol de fondator al instituției publice, și anume au fost omise autoritățile publice de nivel special. Respectiv, se recomandă completarea proiectului în acest sens.	Se acceptă. Art. 3 alin. (2) și (3) din Legea nr. 75/2026 stabilește că funcțiile de fondator sunt exercitate, după caz, de Cancelaria de Stat, minister, alte autorități administrative centrale, autoritatea deliberativă a administrației publice locale sau Comitetul executiv al Găgăuziei. În vederea cuprinderii tuturor categoriilor prevăzute de lege și evitării

			unei enumerări incomplete, pct. 4 se reformulează prin raportare la autoritatea care exercită funcțiile de fondator potrivit legii.
	78	subpunctul 12.5. se propune a fi expus în următoarea redacție: „12.5. Aprobă, după caz, mărimea și plata indemnizației lunare membrilor Consiliului, în conformitate cu actele normative.”.	Se acceptă parțial. Subpct. 12.5 a fost revizuit redacțional în vederea formulării mai clare și concise a competenței Fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului. Nu se acceptă însă menținerea sintagmei „după caz”, întrucât art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres atribuția Fondatorului de a aproba indemnizația lunară a membrilor Consiliului, fără a condiționa exercitarea acesteia de o apreciere de oportunitate.
	79	La subpct. 12.18. se constată o neconcordanță între premisa normei și dezvoltarea sa juridică ulterioară. Deși textul menționează inițial operațiunea de „comercializare” alături de locațiune și comodat, dispoziția se limitează ulterior la reglementarea procedurii de aprobare de către fondator doar pentru contractele de dare în folosință temporară a bunurilor din gestiunea instituției publice. Sfera operațiunilor de comercializare care presupune încheierea unor contracte translativ de proprietate, precum vânzarea-cumpărarea, furnizarea sau distribuția rămâne complet nereglementată sub aspectul mecanismului de aprobare.	Nu se acceptă. Redacția subpct. 12.18 reproduce soluția normativă stabilită expres la art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 75/2026. Norma legală atribuie Fondatorului competența de a aproba în prealabil comercializarea, transmiterea în locațiune sau în comodat a bunurilor gestionate de instituția publică, iar competențele privind aprobarea condițiilor și modului de selectare a locatarului, verificarea și contrasemnarea contractelor sunt prevăzute expres numai pentru operațiunile de locațiune și comodat. Extinderea prin Statutul-model a acestor proceduri asupra operațiunilor de comercializare ar completa norma

			primară cu atribuții și mecanisme care nu sunt prevăzute de lege. Totodată, potrivit Legii nr. 75/2026, comercializarea bunurilor se realizează în condițiile actelor normative aplicabile și, după caz, ale acordurilor de finanțare. În consecință, proiectul nu necesită modificare sub acest aspect.
	80	se propune revizuirea subpunctului 12.20. prin corelarea acestuia cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018 și ale Legii nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, cu excluderea soluțiilor normative care excedează competențelor conferite prin lege	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.
	81	La pct. 12, subpct. 12.23., întrucât Hotărârea Guvernului nr. 176/2011 cu privire la aprobarea Metodologiei de elaborare a programelor de dezvoltare strategică ale autorităților administrației publice centrale a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 661/2024, textul „aprobă ghiduri/metodologii sau emite ordine/decizii obligatorii privind modul de realizare a programelor de dezvoltare strategică/instituțională pe termen mediu” necesită a fi revizuit și expus în conformitate cu cerințele Regulamentului cu privire la planificarea strategică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 386/2020 cu privire la planificarea strategică. În același context, se consideră necesară revizuirea pct. 41 subpct. 41.3.	Se acceptă parțial. Pct. 12.23 a fost reformulat pentru a evita instituirea unui mecanism paralel de reglementare. Corelativ, pct. 42.3 a fost ajustat astfel încât atribuțiile Directorului privind planificarea, implementarea și raportarea să fie exercitate în conformitate cu cadrul normativ aplicabil în domeniul planificării strategice.
	82	Corelativ, se va reexamina rolul fondatorului prin prisma pct. 12 subpct. 12.18. și a directorului în partea ce vizează încheierea contractelor or, la pct. 41 subpct. 41.13. este stipulată atribuția directorului instituției de a încheia contracte cu persoane fizice și juridice de drept public și privat, cu consultanți, executori de lucrări, furnizori de	Nu se acceptă. Subpct. 12.18 și 41.13 (în redacția actuală 42.14) reglementează atribuții distincte și complementare ale Fondatorului și Directorului, stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Competența Fondatorului de

		bunuri și prestatori de servicii pentru asigurarea realizării misiunii, a funcțiilor și atribuțiilor instituției publice, fără a consemna faptul că pentru încheierea acestora este necesară aprobarea în prealabil de către fondator. În consecință, există două norme care reglementează distinct aceeași situație, spre exemplu un contract de comodat potrivit pct. 12 subpct. 12.18. pentru a fi încheiat se necesită aprobarea prealabilă a fondatorului instituției publice, pe de altă parte pct. 41 subpct. 41.13. oferă directorului aceleiași instituții de a decide unilateral pe marginea contractării. La subpct. 41.13. este consacrată atribuția generală a directorului instituției de a încheia contracte cu persoane fizice și juridice, furnizori și prestatori de servicii, fără a se face vre-o trimitere la necesitatea obținerii aprobării prealabile din partea fondatorului. Prin urmare, proiectul creează un paralelism normativ și un conflict direct de atribuții: în timp ce subpct. 12.18. condiționează validitatea anumitor categorii de acte (cum ar fi contractele de comodat sau locațiune) de aprobarea prealabilă a fondatorului, subpct. 41.13. acordă directorului competența aparent unilaterală de a decide asupra încheierii acestora. O astfel de reglementare contradictorie contravine principiului clarității și coerenței actului normativ, fiind de natură să genereze blocaje administrative și incertitudini privind opozabilitatea ori legalitatea contractelor încheiate. Pentru asigurarea rigorilor tehnicii legislative, se recomandă armonizarea celor două dispoziții, prin inserarea la subpct. 41.13. a unei rezerve exprese referitoare la actele juridice care necesită aprobarea prealabilă a fondatorului.	a aproba în prealabil comercializarea, transmiterea în locațiune sau în comodat a bunurilor gestionate de instituția publică nu înlătură competența Directorului de a încheia contractele aferente, ci constituie, în cazurile prevăzute de lege, o condiție prealabilă exercitării acesteia. Prin urmare, nu există un paralelism normativ sau un conflict de competență între cele două prevederi. Totodată, obligația respectării aprobării prealabile rezultă direct din norma legală și nu necesită reiterarea acesteia în cadrul atribuției generale a Directorului de a încheia contracte. În consecință, proiectul nu necesită modificare sub acest aspect.
	83	La pct. 15 subpct. 15.1., proiectul prevede că în bugetul anual al instituției publice „trebuie prevăzute mijloace	Nu se acceptă.

		pentru finanțarea activităților de formare profesională continuă și de dezvoltare profesională a angajaților, care să reprezinte cel puțin 2% din fondul de salarizare”. 5 Norma propusă instituie o obligație financiară imperativă, constând în stabilirea unei cote minime obligatorii din fondul de salarizare destinată unei anumite categorii de cheltuieli. Sub acest aspect, se reține că o asemenea obligație produce efecte directe asupra modului de planificare și executare a bugetului instituției publice, limitând marja de apreciere a organelor de administrare în repartizarea resurselor financiare. Or, instituirea unei obligații de alocare a unei cote minime din fondul de salarizare reprezintă o normă cu caracter material, susceptibilă să genereze impact bugetar, care necesită un temei legal expres. În acest context, se observă că proiectul nu indică norma legală care ar conferi Guvernului competența de a stabili, prin hotărâre, o asemenea obligație financiară, totodată, nici Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, la care se face trimitere în Statutul-model, nu delegă, cel puțin la nivelul textului analizat, competența de a institui cote minime obligatorii pentru anumite categorii de cheltuieli. În aceste condiții, se apreciază că prevederea depășește natura juridică a unui statut-model, care are rolul de a reglementa organizarea și funcționarea instituției publice, fără a putea institui obligații financiare noi în lipsa unei reglementări primare. O asemenea soluție normativă poate fi calificată drept o completare a cadrului legislativ, ceea ce excede competenței Guvernului de executare a legii. Suplimentar, caracterul imperativ al sintagmei „trebuie prevăzute” exclude posibilitatea adaptării cheltuielilor de formare profesională la necesitățile reale	Prevederile invocate nu instituie prin proiect obligații financiare noi, ci transpun norme stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Astfel, obligația de a prevedea în bugetul anual mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în quantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026. De asemenea, competența fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului este prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c), iar selectarea și confirmarea entității de audit sunt reglementate expres la art. 8 alin. (1) lit. n) și art. 10 lit. k) din aceeași lege. Statutul-model nu instituie aceste obligații și nu stabilește surse sau alocații bugetare suplimentare, ci asigură transpunerea mecanismului prevăzut de lege. În consecință, proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli financiare suplimentare față de cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 75/2026.
--	--	---	--

		ale fiecărei instituții publice, la specificul domeniului de activitate și la resursele financiare disponibile. Astfel, norma propusă poate conduce la rigidizarea procesului bugetar și la alocarea formală a unor resurse financiare, indiferent de necesitatea efectivă a instruirii personalului într-o anumită perioadă. În cazul în care intenția autorului este instituirea unei obligații generale privind finanțarea formării profesionale continue, aceasta urmează să fie prevăzută prin lege, cu stabilirea expresă a temeiului, a modului de calcul și a domeniului de aplicare. În lipsa unui asemenea temei legal, prevederea urmează a fi exclusă sau reformulată într-o manieră care să permită instituției publice planificarea cheltuielilor pentru dezvoltarea profesională în funcție de necesitățile instituționale și de resursele bugetare aprobate.	
	84	În lumina reglementărilor Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public și Hotărârii Guvernului nr. 728/2023 cu privire la site-urile web oficiale ale autorităților și instituțiilor publice și cerințele minime privind profilurile de socializare ale acestora se consideră judicios completarea proiectului în scopul sporirii nivelului de transparență al activității instituțiilor publice, precum și al asigurării accesului la informații de interes public prin intermediul site-urilor web oficiale, și anume stipularea expresă a obligației fondatorului sau instituției publice de a publica pe site-ul web al acestora informațiile enumerate la pct. 15 din Regulamentul cu privire la site-urile web oficiale ale autorităților și instituțiilor publice și la cerințele minime privind profilurile de socializare ale acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2023.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea corelării obligațiilor de transparență proactivă prevăzute de Statutul-model cu cadrul normativ privind accesul la informațiile de interes public. Totodată, nu se consideră necesară reproducerea în Statutul-model a tuturor categoriilor de informații prevăzute la pct. 15 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2023, acestea fiind obligatorii în temeiul cadrului normativ general aplicabil. Art. 17 din Legea nr. 75/2026 stabilește deja obligația instituției publice de a publica și actualiza pe site-ul său web oficial informațiile privind activitatea instituției, iar subpct. 42.27 din Statutul-model concretizează

			această obligație și stabilește responsabilitatea directorului pentru asigurarea transparenței proactive. În vederea asigurării corelării normative, subpct. 41.26 se va completa cu o trimitere generală la legislația privind accesul la informațiile de interes public, fără reproducerea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 728/2023.
	85	La pct. 18, dreptul membrilor Consiliului de „acces la orice informație” privind activitatea instituției urmează a fi corelat și cu regimul informațiilor cu accesibilitate limitată. Astfel, art. 24 din Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat instituie o procedură specială pentru perfectarea și acordarea dreptului de acces la secretul de stat. Prin urmare, calitatea de membru al Consiliului nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru accesarea informațiilor supuse unui regim special de protecție. Prin urmare, se propune completarea pct. 18 cu referirea expresă la respectarea regimului juridic al informațiilor cu accesibilitate limitată, inclusiv al informațiilor atribuite la secret de stat.	Se acceptă. Deși art. 9 alin. (12) din Legea nr. 75/2026 recunoaște membrilor Consiliului dreptul de acces la orice informație referitoare la activitatea instituției publice, exercitarea acestui drept nu înlătură regimurile juridice speciale aplicabile anumitor categorii de informații. În particular, accesul la informațiile atribuite la secret de stat se acordă numai în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, inclusiv cu respectarea procedurii de perfectare a dreptului de acces. Prin urmare, calitatea de membru al Consiliului nu constituie, prin ea însăși, temei pentru accesul la informații supuse unui regim special de protecție. Pct. 18 se completează pentru a reflecta expres această rezervă legală.
	86	La pct. 20 cu referire la aspectul ce vizează faptul că membrii Consiliului „nu sunt în drept să se abțină de la vot”, în timp ce pct. 25 reglementează obligația neparticipării la examinarea și adoptarea hotărârilor în	Se acceptă parțial. Pct. 21 (fost 20) a fost completat cu prevederea potrivit căreia interdicția de abținere nu se aplică în cazurile în care,

		caz de conflict de interese se specifică că pentru excluderea contradicției celor două dispoziții, la pct. 20 propunem completarea cu textul: „, , cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 25”;	potrivit legii, membrul nu are dreptul să participe la examinarea subiectului și la adoptarea hotărârii. Totodată, pct. 25 (în redacția actuală 26) a fost revizuit corespunzător, stabilind expres obligația de neparticipare a membrului aflat în conflict de interese. Nu s-a preluat trimiterea expresă la pct. 26, fiind preferată o formulare autonomă, raportată direct la condițiile prevăzute de lege.
	87	pct. 17 și pct. 20 reglementează, în mod redundant, aceeași obligație a membrilor Consiliului de a participa personal la ședințe, motiv pentru care se recomandă comasarea acestora într-un singur punct.	Se acceptă. Urmare a definitivării proiectului prevederile au fost revizuite, astfel pct. 17 a devenit pct.18, iar pct. 20 a devenit pct. 21.
	88	La pct. 22 și 23 se utilizează succesiv termenii „ședință”, „modul de desfășurare”, „videoconferință”, fără reglementarea posibilității desfășurării ședințelor exclusiv prin mijloace electronice și fără stabilirea cerințelor privind identificarea participanților sau exprimarea votului, motiv pentru care se recomandă completarea reglementării.	Se acceptă parțial. Posibilitatea desfășurării ședințelor exclusiv prin videoconferință rezultă deja din pct. 22 (în redacția actuală 23), care reproduce art. 11 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 și permite desfășurarea ședințelor cu prezența fizică a membrilor și/sau prin intermediul videoconferinței. Se acceptă însă necesitatea precizării condițiilor minime ale participării prin videoconferință, astfel încât mijloacele utilizate să permită identificarea participanților, participarea efectivă la deliberări și exprimarea neechivocă a votului, în concordanță cu art. 11 alin. (5), (7)–(10) din Legea nr. 75/2026.
	89	La pct. 29 proiectul prevede că, „în cazul existenței divergențelor între conținutul procesului-verbal și	Se acceptă parțial.

		conținutul înregistrărilor audio sau video, ultimele prevalează”. Sub aspect juridic, soluția normativă propusă este incompletă și susceptibilă de a genera dificultăți de aplicare. Deși se stabilește prevalența înregistrărilor audio sau video asupra procesului-verbal, proiectul nu reglementează mecanismul procedural prin care se constată existența unei divergențe, autoritatea competentă să efectueze această constatare și nici modalitatea de remediere a neconcordanțelor identificate. În redacția propusă, norma lasă deschisă posibilitatea unor interpretări arbitrare cu privire la momentul și condițiile în care procesul-verbal poate fi considerat inexact sau incomplet. Totodată, nu este clar dacă simpla existență a unei diferențe între cele două suporturi documentare produce, de drept, modificarea conținutului procesului-verbal sau dacă este necesară adoptarea unei hotărâri a Consiliului ori întocmirea unui proces-verbal de rectificare. Se remarcă, de asemenea, că procesul-verbal constituie actul oficial care consemnează desfășurarea ședinței și hotărârile adoptate, fiind semnat de persoanele prevăzute la pct. 30 din Statut. În schimb, înregistrările audio sau video reprezintă mijloace tehnice de consemnare a ședinței, fără ca proiectul să le confere expres statutul de act oficial al Consiliului și fără a reglementa condițiile privind păstrarea, integritatea, autenticitatea, accesul și utilizarea acestora. În lipsa unor asemenea garanții, atribuirea unei forțe juridice superioare înregistrărilor poate afecta securitatea raporturilor juridice și certitudinea actelor emise de Consiliu. Totodată, proiectul nu stabilește termenul în care pot fi invocate divergențele, persoanele îndreptățite să solicite verificarea acestora și nici efectele juridice asupra hotărârilor adoptate în cazul constatării unor	Se acceptă propunerea privind necesitatea clarificării mecanismului de aplicare a regulii referitoare la divergențele dintre procesul-verbal și înregistrările audio sau video, inclusiv sub aspectul verificării și rectificării procesului-verbal, precum și al integrității, păstrării și accesului la înregistrări. Nu se acceptă propunerea privind reconsiderarea prevalenței înregistrărilor audio sau video, întrucât această regulă este stabilită expres la art. 11 alin. (9) din Legea nr. 75/2026 și nu poate fi modificată prin Statutul-model. Particularitățile procedurale vor fi reglementate fără instituirea unor efecte juridice asupra hotărârilor Consiliului care nu sunt prevăzute de lege.
--	--	--	--

		neconcordanțe între procesul-verbal și înregistrări. 7 În vederea asigurării clarității și previzibilității normei, se recomandă completarea reglementării prin instituirea unei proceduri exprese de verificare și rectificare a procesului-verbal, cu stabilirea subiectului competent să constate existența divergențelor, a modului de consemnare a rectificărilor și a efectelor juridice ale acestora. Alternativ, autorul urmează să reanalizeze oportunitatea consacării principiului prevalenței absolute a înregistrărilor audio sau video, în condițiile în care procesul-verbal reprezintă documentul oficial care atestă desfășurarea ședinței și voința deliberativă a organului colegial;	
	90	Se propune stabilirea termenului de păstrare a înregistrărilor audio/video ale ședințelor Consiliului, a persoanei responsabile de administrarea acestora și a condițiilor de acces, inclusiv prin raportare la legislația privind protecția datelor cu caracter personal.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea reglementării condițiilor privind păstrarea, accesarea și utilizarea înregistrărilor audio sau video ale ședințelor Consiliului, inclusiv în raport cu regimul juridic al informațiilor cu accesibilitate limitată. În acest sens, proiectul a fost completat cu prevederea potrivit căreia păstrarea, accesarea și utilizarea înregistrărilor audio sau video care conțin informații cu accesibilitate limitată, inclusiv informații atribuite la secret de stat, se realizează cu respectarea regimului juridic aplicabil acestora, iar modul de constatare și remediere a divergențelor dintre procesul-verbal și înregistrările audio sau video se stabilește prin regulamentul Consiliului. Totodată, nu se consideră necesară stabilirea în Statutul-model a unui termen unic de

			păstrare și a unei persoane responsabile de administrarea înregistrărilor, aceste aspecte urmând a fi determinate potrivit cadrului normativ aplicabil și regulilor interne de organizare și administrare a documentelor.
	91	Cu referire la pct. 33, se menționează că acesta instituie obligația de publicare a hotărârilor, avizelor, rapoartelor, concluziilor și recomandărilor Consiliului, fără a reflecta excepțiile stabilite expres de lege. În context, art. 8 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public prevede limitarea accesului la informații, atunci când divulgarea ar prejudicia inter alia siguranța publică, prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor, efectuarea urmăririi penale sau protecția datelor cu caracter personal. Având în vedere natura documentelor vizate în normă, acestea pot conține date cu caracter personal sau alte informații cu acces limitat. Prin urmare, pentru evitarea divulgării nejustificate a unor asemenea informații și asigurarea concordanței cu legislația aplicabilă, se propune completarea pct. 33 cu următorul enunț: „Publicarea se realizează cu respectarea legislației privind accesul la informațiile de interes public și protecția datelor cu caracter personal.”.	Se acceptă. Se acceptă necesitatea precizării că obligația de publicare se exercită cu respectarea limitelor legale privind accesul la informațiile de interes public și protecția datelor cu caracter personal. Totodată, în vederea evitării suprareglementării și a enumerării redundante a categoriilor de informații protejate, norma se reformulează într-o redacție generală, prin raportare la cadrul normativ aplicabil.
	92	La pct. 35, se recomandă precizarea expresă dacă mandatul directorului poate fi reînnoit și, după caz, de câte ori.	Nu se acceptă. Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 75/2026 stabilește că directorul este selectat și numit în rezultatul unui concurs public pentru un mandat de 4 ani, fără a limita numărul mandatelor care pot fi exercitate de aceeași persoană și fără a interzice participarea acesteia la un nou concurs. În lipsa unei interdicții sau a unei limitări

			expres, aceeași persoană poate candida pentru ocuparea funcției după expirarea mandatului. Totodată, instituirea prin Statutul-model a unui număr maxim de mandate, inclusiv a limitei de două mandate, ar reprezenta o restricție suplimentară care nu este prevăzută de lege. Condiția concursului public se aplică la fiecare nouă numire și rezultă deja din pct. 35. Prin urmare, norma este suficient de clară și nu necesită modificare.
93	Potrivit prevederilor pct. 39, cu directorul instituției publice se încheie un contract individual de muncă care stabilește drepturile și obligațiile părților. Examinând proiectul Statutului-model se constată că lipsește mențiunea privind aprobarea, de către fondator a fișei postului directorului și directorului adjunct. În acest context se menționează că fișa postului constituie actul juridic unilateral al angajatorului (anexă obligatorie la Contractul individual de muncă), detaliază atribuțiile concrete, sarcinile, responsabilitățile și cerințele funcției, iar Contractul individual de muncă stabilește drepturi, obligații, restricții, etc. Întru excluderea acestei omisiuni se propune completarea atribuțiilor Fondatorului cu un nou subpunct cu următorul conținut „Aprobă fișele posturilor directorului și directorului adjunct;”.	Se acceptă. Pct. 12.7 a fost completat cu prevederea: „...aprobă fișele posturilor directorului și, după caz, ale directorului adjunct al instituției publice...”.	
94	În pct. 40 sunt menționate patru situații când contractul individual de muncă încheiat cu directorul încetează înainte de termen. Codul muncii reglementează și descrie mai multe temeiuri de încetare a contractului individual de muncă. Astfel, întru excluderea interpretărilor se propune indicarea tuturor temeiurilor de încetare a	Nu se acceptă. Teza introductivă a pct 40 (în redacția actuală 41) stabilește deja că raportul individual de muncă al directorului poate înceta înainte de termen numai în temeiurile și în condițiile prevăzute de	

		contractului individual sau trimiterea la art. 81 al Codului muncii al Republicii Moldova, în acest context pct. 40 fiind propus cu următorul conținut „40. Contractul individual de muncă încetează în condițiile art. 81 din Codul muncii al Republicii Moldova.”.	lege, iar utilizarea cuvântului „inclusiv” indică în mod neechivoc caracterul neexhaustiv al situațiilor enumerate la subpct. 41.1–41.4. Prin urmare, toate celelalte temeuri de încetare prevăzute de legislația muncii rămân aplicabile. Nu se consideră necesară reproducerea integrală a temeiurilor reglementate de Codul muncii, întrucât aceasta ar genera paralelisme normative și riscul unor necorelări ulterioare. Totodată, trimiterea exclusivă la art. 81 din Codul muncii nu este suficientă, deoarece norma respectivă stabilește categoriile generale de încetare și face trimitere la alte articole care reglementează temeiurile concrete, fără a înlătura aplicarea normelor speciale incidente raportului de muncă al directorului. Proiectul nu necesită modificare sub acest aspect.
	95	Punctul 41.19. prevede că directorul „aprobă fișele de post ale personalului instituției publice...”, însă potrivit Metodologiei de elaborare a fișei postului pentru funcțiile publice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, denumirea corectă a actului este „fișa postului” (nu „fișa de post”). Acest act juridic stipulează scopul general, sarcinile de bază, împuternicirile și responsabilitățile specifice funcției, precum și cerințele față de titular. Utilizarea sintagmei greșite contravine terminologiei utilizate de Hotărârea	Se acceptă. La subpct. 41.19 (în redacția actuală 42.20), sintagma „fișele de post” a fost substituită cu sintagma „fișele posturilor”, în vederea utilizării terminologiei juridice consacrate și asigurării unității terminologice a proiectului. Totodată, norma a fost corelată cu subpct. 12.7, prin delimitarea fișelor posturilor directorului și directorului adjunct, a căror aprobare revine Fondatorului. Precizarea

		Guvernului nr. 201/2009 și poate genera confuzii în aplicare, mai ales că personalul instituțiilor publice nu este asimilat, în totalitate, funcționarilor publici.	terminologică nu are ca efect extinderea regimului juridic al funcției publice asupra personalului contractual al instituției publice, raporturile de muncă ale acestuia fiind reglementate de cadrul normativ aplicabil.
	96	În ordinea argumentelor invocate la pct. 13 din prezentul aviz, la pct. 41.26., după cuvintele „prin plasarea pe site-ul web oficial al instituției publice”, se propune completarea cu textul „, cu respectarea legislației privind accesul la informațiile de interes public și protecția datelor cu caracter personal,”.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea corelării obligației de transparență proactivă cu Legea nr. 148/2023 și cu Hotărârea Guvernului nr. 728/2023. Totodată, nu se consideră necesară reproducerea integrală în Statutul-model a tuturor informațiilor enumerate la pct. 15 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2023, acestea fiind obligatorii în temeiul actului normativ respectiv. Pct. 41.26 (în redacția actuală 41.27) stabilește informațiile minime relevante în raport cu art. 17 din Legea nr. 75/2026, iar subpct. 41.27.10 permite publicarea și a altor documente și rapoarte care conțin informații de interes public.
	97	La pct. 44 și 45, proiectul stabilește că directorul adjunct este selectat și numit în funcție de către fondator, în rezultatul unui concurs public organizat de acesta, iar ulterior se subordonează directorului instituției publice, exercitând sarcinile și atribuțiile stabilite de acesta. Reglementarea propusă necesită o reexaminare sub aspectul coerenței mecanismului de guvernare instituțională și al delimitării competențelor între fondator și conducerea executivă a instituției publice.	Se acceptă parțial. Pct. 45 (în redacția actuală 46) a fost completat cu prevederea potrivit căreia directorul evaluează activitatea directorului adjunct și prezintă Fondatorului rezultatele evaluării. Nu se acceptă modificarea mecanismului de selectare și numire prevăzut la pct. 44 (în redacția actuală 45), întrucât, potrivit

		Astfel, deși directorul adjunct își desfășoară activitatea în raport de subordonare directă față de director și contribuie nemijlocit la realizarea atribuțiilor executive ale instituției, directorul nu are niciun rol în procesul de selectare, numire sau evaluare a persoanei care urmează să îi fie subordonată. O asemenea soluție normativă poate afecta eficiența actului de administrare, întrucât responsabilitatea directorului pentru organizarea și rezultatele activității instituției nu este însoțită de posibilitatea de a participa la constituirea propriei echipe manageriale. În condițiile în care directorul răspunde personal pentru administrarea operațională a instituției și pentru realizarea indicatorilor de performanță, este justificată instituirea unor mecanisme care să permită implicarea acestuia în selectarea sau, cel puțin, în evaluarea profesională a directorului adjunct. Totodată, atribuirea exclusivă a competenței de numire a fondatorului, concomitent cu exercitarea nemijlocită a autorității ierarhice de către director, poate genera dificultăți practice în situațiile în care între director și directorul adjunct există divergențe privind modul de exercitare a atribuțiilor sau atunci când performanța directorului adjunct este apreciată diferit de cele două autorități. În lipsa unor mecanisme de cooperare instituțională între fondator și director în ceea ce privește managementul funcției de director adjunct, există riscul afectării principiilor responsabilității manageriale și al unității conducerii executive. În acest context, se recomandă reexaminarea soluției normative, inclusiv prin instituirea unui mecanism care să asigure participarea directorului la procedura de selectare a directorului adjunct, de exemplu prin includerea sa în comisia de concurs, emiterea unui aviz obligatoriu sau	Legii nr. 75/2026, competența de selectare și numire a directorului adjunct, în rezultatul unui concurs public, aparține Fondatorului. Participarea directorului la evaluarea activității directorului adjunct nu afectează competențele Fondatorului privind raportul individual de muncă și nu constituie un temei autonom de modificare sau încetare a acestuia.
--	--	--	--

		consultativ asupra candidatului ori formularea unei propuneri motivate către fondator. Alternativ, se impune reglementarea expresă a rolului directorului în evaluarea performanțelor profesionale ale directorului adjunct, astfel încât raporturile de subordonare funcțională să fie corelate cu mecanismele de numire, evaluare și, după caz, eliberare din funcție.	
	98	Cu referire la pct. 47, se atrage atenția la faptul că lipsesc cerințele pentru angajarea personalului în instituțiile publice, iar pentru a remedia această lacună, propunem completarea acestuia cu subpct. 47.4. cu următorul cuprins: „47.4. în funcțiile publice poate fi angajată orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, sex, religie sau origine socială, care întrunește cumulativ următoarele cerințe: a) deține cetățenia Republicii Moldova; b) cunoaște limba de stat; c) a atins vârsta de 18 ani; d) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției; e) are studiile necesare pentru funcția în care urmează să fie angajată; f) nu are antecedente penale; f1) nu are, în ultimii 5 ani, în cazierul privind integritatea profesională, înscrisuri cu privire la rezultatul negativ al testului de integritate profesională pentru încălcarea obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale; g) nu are calitatea de bănuț, învinuit sau inculpat în cadrul unui proces penal; h) are o reputație ireproșabilă; i) în ultimii 5 ani nu a fost concediată dintr-o funcție publică cu statut special pentru încălcarea disciplinei de serviciu, nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare sau nu a fost destituită dintr-o funcție publică, conform art. 64 alin. (1) lit. a), b) și f) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public; j) nu este	Nu se acceptă. Personalul instituției publice este încadrat, de regulă, în baza contractului individual de muncă și este supus legislației muncii, nefiind asimilat funcționarilor publici în sensul Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Calitatea instituției de persoană juridică de drept public nu determină calificarea tuturor posturilor din cadrul acesteia drept funcții publice. Condițiile prevăzute la art. 27 din Legea nr. 158/2008 sunt aplicabile exclusiv persoanelor care candidează la funcții publice, în cadrul autorităților publice și în condițiile stabilite de lege. Extinderea acestor condiții asupra întregului personal al instituțiilor publice ar institui prin hotărâre a Guvernului restricții suplimentare privind accesul la muncă, fără un temei legislativ corespunzător. Totodată, unele condiții cuprinse în redacția propusă, inclusiv lipsa calității de bănuț, învinuit sau inculpat și interdicția generală privind apartenența politică, nu

		membru al unui partid politic, al unei organizații social-politice sau al unei organizații interzise de lege; k) corespunde cerințelor speciale prevăzute de legislație; l) nu are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate.	reprezintă condiții generale de angajare potrivit Codului muncii sau Legii nr. 158/2008 și nu pot fi aplicate nediferențiat personalului contractual. Condițiile generale de încheiere a contractului individual de muncă și documentele care pot fi solicitate la angajare sunt reglementate de Codul muncii, iar cerințele profesionale și condițiile speciale pentru ocuparea unui anumit post se stabilesc prin actele normative speciale și prin fișa postului, în funcție de natura atribuțiilor exercitate. În consecință, pct. 47 (în redacția actuală 48) nu necesită completarea propusă.
	99	Cu privire la pct. 48, reieșind din prevederile art. 14 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după textul „detașare” se propune completarea cu textul „asigurarea interimatului funcției de conducere” or, asigurarea interimatului este considerată o modalitate de ocupare a funcției vacante.	Nu se acceptă. Prevederile art. 14 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au un domeniu special de aplicare, fiind incidente exclusiv raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne și din cadrul autorităților administrative și instituțiilor subordonate acestuia în care sunt prevăzute asemenea funcții. Asigurarea interimatului unei funcții de conducere reprezintă un mecanism de exercitare temporară a unei funcții vacante sau temporar vacante de către o persoană deja încadrată în serviciu și nu

			constituie o modalitate generală de angajare a personalului contractual al instituțiilor publice. Pct. 48 (în redacția actuală 49) transpune regimul general stabilit prin Legea nr. 75/2026 pentru angajarea personalului instituției publice. Includerea în Statutul-model a unui mecanism specific funcției publice cu statut special ar extinde nejustificat domeniul de aplicare al Legii nr. 288/2016 asupra unor categorii de personal cărora aceasta nu le este aplicabilă. Pentru instituțiile în cadrul cărora sunt instituite funcții publice cu statut special, asigurarea interimatului se realizează direct în temeiul și în condițiile legii speciale. În consecință, pct. 49 nu necesită completarea propusă.
	100	La pct. 53, textul „Personalul instituției publice nu poate avea calitatea de membru al Consiliului.” se propune a fi substituit cu textul „Personalul instituției publice nu poate avea calitatea de membru cu drept de vot al Consiliului. Un reprezentant desemnat al colectivului de muncă (sau al sindicatului) participă la ședințele Consiliului cu statut de observator permanent, având dreptul de a introduce subiecte pe ordinea de zi și de a-și exprima opinia.”. Includerea unui reprezentant desemnat al colectivului de muncă pentru participarea la ședințele Consiliului corespunde prevederilor cadrului normativ de asigurare a transparenței în procesul decizional (art. 11 al Legii nr. 239/2008). Prezența unui reprezentant în Consiliu asigură prevenirea abuzurilor sau a deciziilor	Se acceptă parțial. Pct 53 (în redacția actuală 54) a fost reformulat iind precizat că personalul instituției publice nu poate avea calitatea de membru cu drept de vot al Consiliului. Noua redacție delimitează calitatea de membru cu drept de vot, care presupune participarea la adoptarea deciziilor Consiliului, de participarea fără drept de vot la ședințele acestuia și contribuie la asigurarea independenței procesului decizional al Consiliului în raport cu personalul instituției publice.

		greșite luate de către persoane care nu cunosc realitatea din teren. Deciziile Consiliului vor fi mult 10 mai aplicabile și mai ușor de implementat dacă la adoptarea lor a contribuit și o persoană care înțelege procesul tehnic din interior	Nu a fost acceptată propunerea privind instituirea obligatorie a unui observator permanent din partea colectivului de muncă sau a sindicatului, cu dreptul de a introduce subiecte pe ordinea de zi. Articolul 11 din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional reglementează modalitățile generale de consultare a părților interesate, fără a institui obligația includerii unui reprezentant al salariaților în activitatea permanentă a organului de conducere și fără a-i atribui drepturi procedurale privind stabilirea ordinii de zi. Participarea reprezentanților salariaților la examinarea unor chestiuni care îi vizează poate fi asigurată, după caz, în condițiile legislației și ale regulamentului Consiliului.
	101	La pct. 57, sintagma „conform fișei postului” se recomandă a fi substituită cu sintagma „în limitele stabilite prin fișa postului”. Aceeași propunere se formulează și pentru pct. 41.26 din proiectul Statutului.	Nu se acceptă. Sintagma „conform fișei postului”, utilizată la pct. 57 (în redacția actuală 58) și subpct. 41.26 (în redacția actuală 42.27), exprimă în mod suficient de clar faptul că atribuțiile respective se exercită în concordanță cu sarcinile și responsabilitățile stabilite prin fișa postului. Substituirea acesteia cu sintagma „în limitele stabilite prin fișa postului” nu aduce un plus de claritate sau un conținut normativ distinct.

			Totodată, fișa postului detaliază atribuțiile și responsabilitățile aferente funcției, dar nu constituie unicul temei și nici actul primar de delimitare a competențelor, acestea rezultând din lege, Statutul instituției publice și celelalte acte normative și administrative aplicabile. Prin urmare, redacția propusă ar putea determina o restrângere nejustificată a sferei actelor în raport cu care sunt exercitate atribuțiile. Se menține redacția actuală.
	102	La pct. 69 se propune substituirea textului „rapoarte statistice” cu textul „rapoarte și dări de seamă”, dat fiind faptul că instituțiile publice urmează să prezinte și alte rapoarte și dări de seamă, inclusiv fiscale, nu doar statistice.	Se acceptă parțial. Prevederea de la pct. 69 (în redacția actuală 71) a fost revăzută.
	103	Complementar, deși proiectul transpune întocmai soluția normativă consacrată prin Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, se consideră oportună semnalarea unei necorelări conceptuale privind criteriul utilizat pentru delimitarea funcțiilor de bază ale instituției de funcțiile de suport instituțional, întrucât aceasta este susceptibilă să genereze interpretări neuniforme în procesul de aplicare a reglementării. Astfel, potrivit proiectului, posturile aferente funcțiilor de bază sunt definite ca fiind cele destinate „exercitării nemijlocite a atribuțiilor instituției publice”, în timp ce funcțiile de suport instituțional includ, în mod expres, activitățile de management financiar și contabilitate, management al resurselor umane, asistență juridică, achiziții publice, comunicare	Nu se acceptă. Punctul 47 (în redacția actuală 48) al proiectului transpune soluția normativă stabilită prin Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, inclusiv delimitarea posturilor aferente funcțiilor de bază de cele aferente funcțiilor de suport instituțional și funcțiilor auxiliare. Prin urmare, această clasificare nu poate fi reconsiderată sau modificată prin Statutul-model, act normativ subordonat legii. Delimitarea respectivă se realizează în funcție de natura și finalitatea

		publică și tehnologii informaționale. O asemenea reglementare creează o necorelare între criteriul de clasificare și modul de exercitare a atribuțiilor legale ale instituțiilor publice. Astfel, în cazul Agenției Rezerve Materiale, potrivit pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 946/2018, atribuțiile esențiale ale instituției, care derivă din misiunea acesteia consacrată prin cadrul normativ de organizare și funcționare, includ, între altele: - elaborarea și promovarea propunerilor de acte normative în domeniul rezervelor de stat și de mobilizare; - încheierea contractelor privind achiziționarea, livrarea, depozitarea, păstrarea și deservirea bunurilor materiale din rezervele de stat și de mobilizare; - coordonarea metodologică a organizării evidenței statistice și contabile unice a bunurilor materiale din rezervele de stat și de mobilizare, etc. Aceste atribuții sunt realizate nemijlocit de subdiviziunile juridice, de achiziții publice și financiar-contabile ale instituției, reprezentând activități prin care sunt exercitate competențele de bază ale Agenției, și nu simple activități administrative interne. În consecință, calificarea apriorică a tuturor funcțiilor juridice, financiarcontabile sau de achiziții drept „funcții de suport instituțional” contravine chiar criteriului enunțat la subpct. 47.1. din proiect, întrucât aceste funcții contribuie nemijlocit la realizarea atribuțiilor stabilite prin actele normative de organizare și funcționare ale instituției. Deși soluția normativă prevăzută la pct. 47 reproduce dispozițiile Legii nr. 75/2026, se consideră necesară formularea prezentei observații, întrucât criteriul utilizat pentru delimitarea posturilor aferente funcțiilor de bază ale instituției de cele aferente funcțiilor de suport instituțional este susceptibil să genereze dificultăți de interpretare și aplicare. 11 În opinia noastră, la elaborarea	predominantă a activităților aferente postului. Funcțiile de suport instituțional asigură cadrul juridic, financiar, administrativ, tehnic și organizațional necesar exercitării atribuțiilor instituției publice. Faptul că activitățile juridice, financiar-contabile sau de achiziții publice contribuie nemijlocit la realizarea unor atribuții ale instituției nu determină, prin el însuși, transformarea acestora în funcții de bază, întrucât asemenea activități au un caracter transversal și susțin funcționarea instituției în ansamblu. Totodată, se ia act de considerațiile formulate cu privire la oportunitatea reevaluării, în cadrul unei eventuale modificări viitoare a Legii nr. 75/2026, a criteriilor legale de clasificare a posturilor. Aceste considerații vizează însă oportunitatea soluției legislative consacrate de actul normativ primar și excedează obiectului prezentului proiect. Punctul 48 se menține în redacția actuală.
--	--	---	--

		Legii nr. 75/2026, criteriile de clasificare a posturilor în funcții de bază, funcții de suport instituțional și funcții auxiliare urmau a fi analizate și fundamentate mai riguros, astfel încât delimitarea acestora să fie realizată în funcție de rolul efectiv al funcției în exercitarea competențelor legale ale instituției și nu prin calificarea apriorică a unor domenii funcționale drept activități de suport. În condițiile celor expuse, chiar dacă această necorelare își are originea în actul legislativ primar, se consideră necesară consemnarea observației în cadrul procesului de avizare a proiectului, în vederea semnalării unei probleme de tehnică legislativă și a eventualei reconsiderări a soluției normative cu ocazia unor viitoare intervenții asupra cadrului legal.	
	104	La Nota de fundamentare, în compartimentul 4.4.1 „Impactul asupra datelor cu caracter personal”, considerăm inoportună mențiunea „Nu este aplicabil”, deoarece nu corespunde conținutului proiectului. Or, acesta reglementează expres accesul membrilor Consiliului la informații, înregistrarea audio/video a ședințelor, utilizarea Registrului electronic al angajaților și publicarea unor date despre membrii Consiliului. Aceste acțiuni presupun prelucrarea datelor cu caracter personal care urmează a fi corelate cu dispozițiile Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.	Nu se acceptă. Existența unor operațiuni care pot implica prelucrarea datelor cu caracter personal în activitatea curentă a instituțiilor publice nu determină, prin ea însăși, existența unui impact normativ asupra domeniului protecției datelor cu caracter personal. Proiectul aprobă un cadru general de organizare și funcționare a instituțiilor publice și transpune mecanismele instituționale stabilite prin Legea nr. 75/2026. Acesta nu instituie un regim juridic special de prelucrare a datelor cu caracter personal, nu introduce categorii noi de date sau de persoane vizate, nu stabilește scopuri autonome de prelucrare, nu extinde accesul la date și nu instituie derogări ori restricții de la regimul prevăzut de Legea nr. 195/2024

			privind protecția datelor cu caracter personal. Legea nr. 195/2024 este aplicabilă direct instituțiilor publice, în calitate de operatori, independent de existența unei trimeri exprese în Statutul-model sau în Nota de fundamentare. Respectarea acesteia reprezintă o obligație legală generală și nu un impact nou generat de proiect.
Ministerul Sănătății (24/2913 din 12.08.2026)	105	Revizuirea pct. 38 și pct.42 care au același conținut.	Se acceptă. Pct.42 (în redacția actuală 43) a fost revizuit.
Ministerul Muncii și Protecției Sociale	106	La clauza de adoptare, se propune completarea cu temeiul legal de adoptare a hotărârii, prin indicarea normei juridice concrete care stabilește competența Guvernului de a adopta actul normativ în cauză.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	107	La pct. 2 subpct. 2.2.2, expresia „conducătorul autorității publice locale” necesită a fi revizuită și clarificată. În acest sens, potrivit art. 1 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, administrația publică locală reprezintă totalitatea autorităților publice locale constituite, în condițiile legii, pentru promovarea intereselor generale ale locuitorilor unei unități administrativ-teritoriale. Totodată, autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi sunt autorități publice distincte, care activează în cadrul unității administrativ-teritoriale.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.

		Prin urmare, utilizarea generică a expresiei „conducătorul autorității publice locale” poate genera neclarități cu privire la autoritatea sau persoana concretă vizată de normă. În consecință, se propune revizuirea și, după caz, concretizarea funcției sau autorității competente, în vederea asigurării clarității și previzibilității normei.	
	108	La Capitolul I, se propune completarea cu un punct nou, după pct. 3, cu renumerotarea corespunzătoare a punctelor următoare, cu următorul cuprins: „4. Sediul instituției publice este: _____ (se indică adresa sediului instituției publice).” Propunerea este justificată de faptul că Capitolul I nu conține prevederi referitoare la sediul instituției publice, deși art. 5 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 enumeră sediul printre elementele obligatorii ale statutului.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	109	La pct. 11.2, se propune completarea cu următorul text: „La constituirea Consiliului se va urmări asigurarea unei reprezentări echilibrate a femeilor și bărbaților, în conformitate cu principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați.” Completarea este relevantă în vederea promovării participării echilibrate a femeilor și bărbaților în structurile colegiale de administrare și asigurării egalității de șanse și de tratament.	Nu se acceptă. Pct. 11 și subpct. 11.2 din Statutul-model au rolul de a enumera organele prin intermediul cărora se realizează administrarea instituției publice și nu reglementează procedura sau criteriile de selectare a membrilor Consiliului. În urma modificărilor operate, norma are un caracter exclusiv structural, astfel încât completarea propusă nu se încadrează în obiectul său de reglementare. Totodată, egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați este garantată direct prin Legea nr. 5/2006 cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați și se aplică inclusiv

			procedurilor de concurs și de selectare. Legea nr. 75/2026 stabilește componența și modalitatea de constituire a Consiliului, iar selectarea membrilor se efectuează în baza condițiilor legale și a criteriilor profesionale aplicabile. Sintagma propusă „se va urmări asigurarea unei reprezentări echilibrate” nu stabilește conținutul concret al obligației, proporția urmărită, modalitatea de aplicare sau efectele nerespectării acesteia. În lipsa unei cote ori a unui mecanism expres prevăzut de lege, introducerea unei asemenea formule în Statutul-model ar avea caracter declarativ și ar putea genera incertitudine privind raportul său cu rezultatele concursului public. În consecință, pct. 11 și subpct. 11.2 se mențin în redacția actualizată.
		La pct. 12.3, după cuvintele „încetarea mandatului lor” se propune completarea cu textul „în condițiile prevăzute de Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice”. Completarea este necesară în vederea delimitării regimului juridic al mandatului membrilor Consiliului de regimul juridic al raporturilor individuale de muncă, având în vedere că membrii Consiliului nu dobândesc, prin simpla exercitare a acestei calități, statutul de salariat al instituției publice.	Nu se acceptă. Pct. 12.3 reglementează selectarea și numirea membrilor Consiliului, precum și încetarea mandatului acestora, utilizând expres noțiunea de „mandat”. Această noțiune delimitează suficient regimul juridic al membrilor Consiliului de raporturile individuale de muncă aplicabile directorului și personalului instituției publice. Exercitarea calității de membru al Consiliului nu presupune încheierea unui contract individual de muncă cu instituția publică și nu conferă, prin ea însăși, statutul de salariat.

			Regimul constituirii Consiliului, al selectării și numirii membrilor, precum și al încetării mandatului acestora rezultă direct din Legea nr. 75/2026, care reprezintă temeiul legal al Statutului-model și este aplicabilă independent de reproducerea unei trimiteri exprese în fiecare normă a acestuia. Totodată, inserarea trimiterii propuse exclusiv după cuvintele „încetarea mandatului lor” ar putea crea impresia că aceasta se referă numai la încetarea mandatului, deși legea reglementează întregul statut juridic al membrilor Consiliului. În consecință, subpct. 12.3 se menține în redacția actuală.
	110	La pct. 12.24, se propune completarea cu textul „care vor include prevederi privind respectarea principiului egalității de tratament, prevenirea și combaterea discriminării și a hărțuirii la locul de muncă, precum și respectarea demnității în muncă”. Propunerea urmărește consolidarea unui mediu de muncă bazat pe respectarea drepturilor angajaților și promovarea unui climat organizațional sigur și incluziv.	Nu se acceptă. Obiectivul privind asigurarea egalității de tratament, prevenirea și combaterea discriminării și a hărțuirii, precum și respectarea demnității în muncă este reglementat direct și detaliat prin legislația muncii și legislația privind egalitatea și nediscriminarea. Potrivit art. 10 alin. (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să asigure egalitatea de șanse și de tratament, să întreprindă măsuri de prevenire și combatere a discriminării, hărțuirii și victimizării, să respecte demnitatea salariaților și să prevină, să identifice, să combată și să sancționeze violența și hărțuirea în muncă.

			Obligațiile respective sunt direct aplicabile instituției publice și urmează a fi transpuse în actele interne relevante, independent de reproducerea lor în Statutul-model. Enumerarea selectivă propusă ar dubla cadrul normativ și ar putea crea impresia caracterului exhaustiv al acesteia, deși legislația muncii reglementează un ansamblu mai larg de obligații și garanții. Totodată, pct. 12 reglementează atribuțiile Fondatorului, în timp ce elaborarea și aplicarea măsurilor interne privind raporturile de muncă și climatul organizațional țin de conducerea curentă a instituției publice și de obligațiile directorului în calitate de reprezentant al angajatorului. În consecință, subpct. 12.24 se menține în redacția actuală.
	111	La pct. 15.1, după cuvintele „dezvoltare profesională a angajaților”, se propune completarea cu textul „inclusiv, după caz, în domeniul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, prevenirii și combaterii discriminării, violenței și hărțuirii la locul de muncă”.	Nu se acceptă. Subpct. 15.1 (în redacția actuală 16.1) reglementează aprobarea programelor de dezvoltare profesională a angajaților, al căror conținut se stabilește în funcție de atribuțiile instituției publice, necesitățile profesionale identificate, rezultatele evaluării performanțelor și resursele disponibile. Nu se consideră justificată enumerarea în Statutul-model a unor tematici individuale de instruire, întrucât aceasta ar conduce la o reglementare selectivă și neexhaustivă a domeniilor de dezvoltare profesională.

			Egalitatea de șanse și de tratament, prevenirea și combaterea discriminării, violenței și hărțuirii, precum și respectarea demnității în muncă sunt reglementate direct prin legislația muncii și legislația privind egalitatea și nediscriminarea. Art. 10 alin. (2) din Codul muncii obligă angajatorul să adopte politici interne și măsuri de prevenire și combatere, precum și să informeze periodic salariații asupra drepturilor și măsurilor aplicabile. Aceste obligații sunt direct aplicabile instituției publice, independent de includerea lor în programele de dezvoltare profesională. Totodată, sintagma „după caz” nu determină criteriile în baza cărora instruirea ar deveni necesară și nu instituie o obligație suplimentară concretă. În consecință, subpct. 16.1 se menține în redacția actuală.
	112	La pct. 33, se propune completarea punctului cu următorul alineat: „Publicarea informațiilor se realizează cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, a obligațiilor de confidențialitate și, după caz, a regimurilor speciale de protecție a informațiilor referitoare la beneficiarii serviciilor publice.” Completarea este necesară pentru a consolida garanțiile privind securitatea și protecția informațiilor gestionate de instituția publică, în special a datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale referitoare la beneficiarii serviciilor.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea ca publicarea informațiilor să se realizeze cu respectarea cadrului normativ privind protecția datelor cu caracter personal, obligațiile de confidențialitate și celelalte categorii de informații cu accesibilitate limitată. Această parte a observației se suprapune cu propunerile formulate anterior la pct. 33 (în redacția actuală 34), în urma cărora proiectul a fost deja completat cu rezerva privind respectarea

			cadrlui normativ în materia accesului la informațiile de interes public și a protecției datelor cu caracter personal. Totodată, nu se acceptă preluarea sintagmei „regimurile speciale de protecție a informațiilor referitoare la beneficiarii serviciilor publice”. Calitatea unei persoane de beneficiar al unui serviciu public nu determină, prin ea însăși, caracterul confidențial al tuturor informațiilor referitoare la aceasta. Limitarea publicării trebuie să rezulte din natura informației și dintr-un temei legal concret, precum regimul datelor cu caracter personal, al secretului profesional, al secretului de stat sau al altor informații cu accesibilitate limitată. Pentru evitarea instituirii prin Statutul-model a unei categorii generale și nedeterminate de informații confidențiale, proiectul utilizează formula consacrată „informații cu accesibilitate limitată”, care cuprinde toate categoriile protejate potrivit legislației aplicabile. În consecință, pct. 33 (în redacția actuală 34) se completează într-o formulă generală, fără particularizarea informațiilor în funcție de calitatea persoanei la care acestea se referă.
	113	La pct. 36, după cuvintele „de către fondator”, se propune completarea cu textul „în temeiurile și cu respectarea condițiilor și procedurii prevăzute de Legea	Se acceptă parțial. Pct. 36 (în redacția actuală 37) a fost reformulat și prevede că Fondatorul

	nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, de Codul muncii nr. 154/2003 și de contractul individual de muncă”. Propunerea are drept scop asigurarea clarității regimului juridic aplicabil încetării raporturilor de muncă ale directorului instituției publice. În redacția propusă, pct. 36 stabilește autoritatea competentă să dispună eliberarea din funcție, fără a face referire la temeiurile legale și la respectarea condițiilor și a procedurii aplicabile încetării raporturilor de muncă. O formulare generală este susceptibilă de a genera interpretări potrivit cărora fondatorul ar putea dispune eliberarea directorului în mod discreționar.	încheie, modifică, suspendă și încetează contractul individual de muncă al directorului în condițiile legislației muncii. Noua redacție delimitează competența Fondatorului de temeiurile și procedura aplicabile: Fondatorul este partea competentă să dispună măsurile referitoare la contractul individual de muncă, însă acestea pot fi adoptate numai în cazurile și cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege. Cazurile de încetare înainte de expirarea mandatului sunt reglementate distinct la pct. 40 (în redacția actuală 41) din Statutul-model. Totodată, nu se acceptă preluarea integrală a enumerării propuse. Legea nr. 75/2026 este direct aplicabilă, iar Codul muncii este cuprins în noțiunea de „legislația muncii”. Contractul individual de muncă poate concretiza condițiile raportului juridic în limitele permise de lege, dar nu poate constitui un temei autonom de încetare și nu poate deroga în defavoarea directorului de la garanțiile stabilite de legislația muncii. În consecință, pct. 36 (în redacția actuală 37) se menține în redacția actualizată.
114	La pct. 40, prin care sunt stabilite cazurile de încetare înainte de termen a contractului individual de muncă încheiat cu directorul instituției publice, se impune asigurarea corelării cu prevederile Codului muncii nr. 154/2003. Menționăm că temeiurile de încetare a	Se acceptă parțial. Pct. 40 (în redacția actuală 41) a fost revizuit. Nu se acceptă reformularea integrală a pct. 40 (în redacția actuală 41) ca simplă

		contractului individual de muncă pot fi stabilite prin Codul muncii nr. 154/2003 și prin alte acte legislative, în condițiile art. 86 alin. (1) lit. z) din Codul muncii, iar nu printr-un act normativ subordonat legii. Prin urmare, se propune fie reformularea pct. 40 ca normă de trimitere, după cum urmează: „Contractul individual de muncă încheiat cu directorul încetează în temeiurile și în condițiile prevăzute de Codul muncii sau de alte acte legislative”, fie corelarea expresă a cazurilor de încetare înainte de termen prevăzute de legislația muncii.	normă de trimitere. Directorului instituției publice, în calitate de conducător al unității, îi sunt aplicabile și dispozițiile speciale ale art. 260–266 din Codul muncii. Potrivit art. 263 lit. c) din Codul muncii, contractul individual de muncă al conducătorului poate înceta și în alte cazuri prevăzute de contract, iar art. 12 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 stabilește că acesta cuprinde inclusiv condițiile de modificare și încetare. Prin urmare, menținerea în Statutul-model a unor prevederi care concretizează regimul special aplicabil directorului este justificată, cu condiția ca acestea să nu instituie temeuri autonome de concediere contrare legii, iar aplicarea lor să se realizeze în limitele și cu respectarea garanțiilor prevăzute de legislația muncii. În consecință, pct. 40 (în redacția actuală 41) a fost revizuit și corelat expres cu cadrul legal aplicabil.
	115	Subpct. 40.2–40.3 urmează a fi corelate cu temeiurile de concediere prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g) și p) din Codul muncii nr. 154/2003, după caz. În acest sens, se propune completarea pct. 40 cu o prevedere potrivit căreia încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă se realizează cu respectarea temeiurilor, condițiilor și procedurii prevăzute de legislația muncii.	Se acceptă parțial. Subpct. 40.2 și 40.3 (în redacția actuală 41.2 și 41.3) au fost revizuite și corelate cu temeiurile de concediere prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. p), respectiv lit. g), din Codul muncii nr. 154/2003. Astfel, la subpct. 41.2, sintagma nedeterminată „încălcare gravă a cadrului normativ sau a eticii profesionale” a fost înlocuită cu noțiunea „încălcare gravă a obligațiilor de muncă”, utilizată de

			legislația muncii. Totodată, a fost exclusă referirea la stabilirea încălcării de către comisia disciplinară din cadrul Fondatorului, întrucât aplicarea răspunderii disciplinare și competența organului abilitat sunt reglementate de Codul muncii. Subpct. 41.3 a fost reformulat prin preluarea elementelor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii: caracterul repetat al încălcării obligațiilor de muncă, perioada de un an și existența unei sancțiuni disciplinare anterioare.
	116	La pct. 41.16, după textul „sistemul de recompense și beneficii etc.”, se propune completarea cu următorul text: „cu respectarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, a principiului nediscriminării, precum și a măsurilor de prevenire și combatere a violenței și hărțuirii la locul de muncă și de asigurare a demnității în muncă”. Completarea propusă este necesară în vederea reflectării principiilor egalității de șanse și de tratament și al nediscriminării, în conformitate cu legislația aplicabilă.	Nu se acceptă. Principiile egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și al nediscriminării, precum și obligațiile privind prevenirea și combaterea violenței și hărțuirii și respectarea demnității în muncă sunt reglementate direct prin Codul muncii și legislația specială în domeniul egalității și nediscriminării. Aceste norme au caracter imperativ și se aplică tuturor politicilor și deciziilor instituției publice în domeniul resurselor umane, inclusiv celor privind evaluarea, remunerarea, recompensele și beneficiile. Reproducerea selectivă a acestor principii la subpct. 41.16 (în redacția actuală 42.17) nu este necesară pentru aplicarea lor și ar putea crea impresia că obligațiile

			privind prevenirea violenței și hărțuirii sunt circumscrise exclusiv sistemului de recompense și beneficii. Or, acestea au caracter transversal și privesc întregul mediu de muncă și toate raporturile profesionale din cadrul instituției. Totodată, completarea propusă ar dubla cadrul normativ direct aplicabil și ar încălca norma privind atribuțiile directorului fără a-i modifica întinderea juridică. În consecință, subpct. 42.17 se menține în redacția actuală.
117	La pct. 41.18, după cuvintele „și statul de personal”, se propune completarea cu textul „, cu respectarea prevederilor legislației muncii”. Completarea este necesară în vederea precizării faptului că exercitarea de către director a atribuțiilor privind angajarea personalului, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de muncă urmează să se realizeze nu doar în conformitate cu structura organizatorică, efectivul-limită, schema de încadrare și statul de personal, ci și cu respectarea temeiurilor, condițiilor, procedurilor și garanțiilor prevăzute de legislația muncii.	Se acceptă. Modificarea a fost operată. În vederea excluderii interpretării potrivit căreia documentele organizatorice ar constitui, prin ele însele, un temei suficient pentru modificarea sau încetarea raporturilor de muncă, subpct. 41.18 (în redacția actuală 42.19) a fost completat cu trimiterea expresă la respectarea legislației muncii.	
118	La pct. 41.26, se propune substituirea textului din proiect cu următoarea redacție: „asigură transparența proactivă în activitatea instituției publice, prin plasarea pe site-ul web oficial al instituției publice a informației privind activitatea instituției publice. Publicarea informațiilor se realizează cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, a obligațiilor de confidențialitate și, după caz, a	Se acceptă parțial. Modificarea a fost operată la pct. 42.27.	

		regimurilor speciale de protecție a informațiilor referitoare la beneficiarii serviciilor publice, și conține cel puțin următoarele:” Completarea este necesară pentru a consolida garanțiile privind securitatea și protecția informațiilor gestionate de instituția publică, în special a datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale referitoare la beneficiarii serviciilor.	
	119	La pct. 48, se propune completarea cu următorul text: „Recrutarea, selectarea și angajarea personalului se realizează cu respectarea principiilor egalității de șanse și de tratament, nediscriminării și meritocrației.” Scopul propunerii este asigurarea aplicării uniforme a principiilor egalității de șanse și de tratament și prevenirii discriminării în procesele de recrutare și angajare.	Nu se acceptă. Egalitatea de șanse și de tratament și interzicerea discriminării în procesele de recrutare, selectare și angajare sunt garantate direct prin Codul muncii, Legea nr. 5/2006 cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați și Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității. Normele respective au caracter imperativ și sunt aplicabile instituției publice independent de reproducerea lor în Statutul-model. Principiile egalității și nediscriminării au caracter transversal și se aplică tuturor etapelor raportului de muncă, inclusiv recrutării, evaluării, remunerării, formării, promovării, sancționării și încetării raportului de muncă. Reiterarea lor exclusiv la pct. 48 (în redacția actuală 49) ar avea caracter declarativ și ar constitui o dublare selectivă a cadrului normativ. Totodată, noțiunea de „meritocrație” nu are un conținut normativ suficient de determinat în contextul propunerii.

			Selectarea personalului trebuie să se întemeieze pe criterii profesionale obiective și verificabile, potrivit procedurilor și condițiilor stabilite de legislația muncii și de actele interne ale instituției. În consecință, pct. 49 se menține în redacția actuală.
	120	La Capitolul V, se propune completarea acestuia cu un punct distinct privind sursele de finanțare ale instituției publice, care să prevadă, după caz, alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, venituri colectate din prestarea serviciilor, mijloace acordate de partenerii de dezvoltare, precum și alte surse neinterzise de actele normative. Propunerea este justificată întrucât, deși Capitolul V reglementează gestionarea finanțelor și patrimoniul instituției publice, acesta nu conține prevederi exprese privind sursele de finanțare ale instituției, acestea constituind un element obligatoriu al statutului potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 75/2026.	Se acceptă. Proiectul a fost completat cu pct. 60.
	121	la pct. 5, textul „În activitatea sa, instituția publică își desfășoară activitatea” urmează a fi revizuit din punct de vedere gramatical, în vederea înlăturării repetiției.	Se acceptă parțial. Pct. 5 a fost revizuit.
	122	pct. 17 și pct. 20 este reglementată în mod repetat obligația membrilor Consiliului de a participa personal la ședințele Consiliului. Astfel, se propune revizuirea conținutului prevederilor respective, în vederea evitării dublării acestei reglementări.	Se acceptă. Urmare a definitivării proiectului prevederile au fost revizuite, astfel pct. 17 a devenit pct.18, iar pct. 20 a devenit pct. 21.
	123	există o contradicție între pct. 20 și pct. 25 din proiect. Pct. 20 interzice membrilor Consiliului să se abțină de la vot, iar pct. 25 prevede consemnarea „participării sau abținerii de la vot” în cazul conflictului de interese.	Se acceptă. Urmare a definitivării proiectului prevederile au fost revizuite, astfel pct. 20 a devenit pct.21, iar pct. 25 a devenit pct. 26.

		Astfel, se impune introducerea expresă la pct. 20 a unei excepții pentru situațiile în care membrul Consiliului se află în conflict de interese, în contextul interdicției de abținere de la vot.	
	124	La Nota de fundamentare: La pct. 4.2 „Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative” din Nota de fundamentare, se propune revizuirea afirmației potrivit căreia „Proiectul nu implică cheltuieli financiare”, întrucât prevederile Statutului-model instituie obligații financiare directe și sarcini administrative noi, precum: – pct. 15.1: alocarea obligatorie a cel puțin 2% din fondul de salarizare pentru formare profesională; – pct. 12.5: achitarea indemnizațiilor lunare pentru membrii Consiliului; – pct. 12.21, 15.11: contractarea serviciilor de audit extern pentru rapoartele financiare; – pct. 41.26: cheltuieli logistice și de resurse umane pentru transparența proactivă (administrarea paginii web, gestionarea și publicarea datelor). Prin urmare, propunem evaluarea și, după caz, cuantificarea impactului financiar și bugetar aferent implementării proiectului, inclusiv identificarea surselor de finanțare. Nota de fundamentare urmează să precizeze dacă cheltuielile aferente implementării proiectului pot fi acoperite în limita alocațiilor bugetare aprobate sau dacă realizarea acestora va necesita alocarea unor resurse financiare suplimentare de la bugetul public național.	Nu se acceptă. Proiectul hotărârii Guvernului aprobă un cadru general de organizare și funcționare a instituțiilor publice și nu instituie obligații financiare noi față de cele stabilite prin Legea nr. 75/2026 și prin celelalte acte normative aplicabile. Proiectul nu prevede constituirea unor instituții publice noi, majorarea efectivelor-limită, crearea unor funcții sau subdiviziuni suplimentare și nici alocarea unor mijloace financiare suplimentare din bugetul public național. Obligația de a prevedea mijloace pentru formarea profesională în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026 și reprezintă o regulă de planificare în cadrul bugetului anual al instituției, fără a determina prin ea însăși majorarea alocațiilor bugetare. Regimul indemnizațiilor membrilor Consiliului, precum și competențele privind selectarea și confirmarea entității de audit sunt, de asemenea, stabilite direct de Legea nr. 75/2026. Obligațiile de transparență proactivă rezultă din art. 17 din Legea nr. 75/2026, din Legea nr. 148/2023 și din cadrul

			normativ privind site-urile web oficiale. Subpct. 41.26 (în redacția actuală 42.27) nu impune crearea unor structuri, funcții sau sisteme informaționale noi, ci stabilește responsabilitatea directorului pentru executarea obligațiilor legale existente. În consecință, eventualele cheltuieli aferente acestor activități decurg din aplicarea cadrului legislativ în vigoare și din funcționarea curentă a instituțiilor publice, iar nu din proiectul Statutului-model. Acestea urmează a fi acoperite în limitele alocațiilor bugetare și ale resurselor financiare aprobate instituțiilor potrivit cadrului normativ aplicabil.
	125	La pct. 4.4.2, se propune completarea cu o evaluare a impactului proiectului asupra egalității de gen, în locul mențiunii „Nu este aplicabil”. Având în vedere că prevederile din proiect pot avea implicații asupra egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, inclusiv în ceea ce privește accesul la funcții de conducere și la organele colegiale de administrare, recrutarea și promovarea în carieră, accesul la dezvoltare profesională, precum și crearea unui mediu de muncă sigur, nediscriminatoriu și lipsit de violență și hărțuire, se consideră necesară evaluarea impactului proiectului asupra egalității de gen.	Nu se acceptă. Proiectul Statutului-model reglementează cadrul general de organizare, administrare și funcționare a instituțiilor publice în executarea Legii nr. 75/2026 și nu instituie condiții, drepturi, obligații sau criterii diferențiate în funcție de sex. Condițiile de acces la funcția de director și la calitatea de membru al Consiliului sunt stabilite prin Legea nr. 75/2026 și se aplică în mod egal femeilor și bărbaților. De asemenea, recrutarea, selectarea, angajarea, evaluarea, promovarea și dezvoltarea profesională a personalului sunt supuse direct Codului muncii, Legii nr. 5/2006 cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați și

			Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității. Obligațiile privind asigurarea unui mediu de muncă sigur și nediscriminatoriu și prevenirea și combaterea violenței și hărțuirii sunt stabilite direct prin legislația muncii și se aplică instituțiilor publice independent de reproducerea lor în Statutul-model. Observația nu identifică o prevedere din proiect care să producă efecte diferențiate asupra femeilor și bărbaților și nici un raport de cauzalitate între soluțiile normative propuse și un eventual dezechilibru de gen. Simpla reglementare a unor domenii precum ocuparea funcțiilor, recrutarea sau dezvoltarea profesională nu determină, prin ea însăși, existența unui impact asupra egalității de gen. În consecință, mențiunea „Nu este aplicabil” de la pct. 4.4.2 din Nota de fundamentare se menține.
Ministerul Mediului (nr. 13-05/2643 din 10.08.2026)	126	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act.
Ministerul Energiei (nr. 10-2155 din 12.08.2026)	127	La subpct. 10.3. și subpct. 10.7. propunem completarea normei cu textul „după caz, în condițiile acordurilor de finanțare”.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea luării în considerare a cerințelor acordurilor de finanțare în cazul acordurilor de colaborare și al asistenței tehnice sau financiare aferente programelor și proiectelor finanțate din surse externe. Totodată, acordurile de finanțare nu sunt

			aplicabile tuturor instituțiilor publice și nu pot înlătura aprobarea prealabilă a Fondatorului sau celelalte condiții stabilite de actele normative. În consecință, subpct. 10.3 și 10.7 se completează cu o rezervă generală privind respectarea, după caz, a acordurilor de finanțare aplicabile, fără a afecta competența Fondatorului de a aproba în prealabil actele respective.
	128	La subpct. 11.2 se propune reglementarea expresă a modului de alegere între Consiliul din 3 și cel din 5 membri, a numărului de reprezentanți ai fondatorului, a criteriilor de independență și experiență pentru reprezentantul societății civile, precum și a modului de completare a calității de membru vacante în consiliu. Textul final trebuie să asigure un număr impar de membri și să evite controlul decizional al unei singure categorii de reprezentanți.	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea indicării clare, în statutul fiecărei instituții publice, a numărului concret de membri ai Consiliului, cu respectarea art. 9 alin. (3) din Legea nr. 75/2026. Nu se consideră necesară reglementarea suplimentară la pct. 11.2 a numărului reprezentanților fondatorului și a criteriilor de independență și experiență, acestea fiind stabilite expres la art. 9 alin. (3) și alin. (7)–(10) din lege. Procedura de selectare și numire a membrilor, cu excepția reprezentantului fondatorului, se realizează prin concurs public, în condițiile art. 9 alin. (4) și ale regulamentului aprobat de Guvern.
	129	Subpct. 12.5. prevede opțiunea (aprobă, după caz) fondatorului de a aproba plata unei indemnizații lunare a membrilor consiliului și mărimea acesteia, pe când Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice stabilește o normă imperativă, care la art. 8 alin. (1) lit. c) prevede obligația	Se acceptă parțial. Subpct. 12.5. a fost revizuit. Se acceptă observația privind necorelarea sintagmei „după caz” cu art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 75/2026, aceasta urmând a fost exclusă. Nu se acceptă însă completarea

		fondatorului de a aproba indemnizația lunară a membrilor consiliului. În speță, în cazul Ministerului Energiei, menționăm că, pct. 25 din Statutul Instituției Publice Centrul Național pentru Energie Durabilă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1060/2023, prevede expres că, activitatea în calitate de membru al Consiliului și de secretar al Consiliului nu se remunerează, iar, în cazul I.P. Unitatea Consolidată pentru Implementarea și Monitorizarea Proiectelor în Domeniul Energeticii, Regulamentul aprobat prin Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1276/2000, nu prevede remunerarea activității membrilor în cadrul Comitetului de supraveghere a unității. Prin urmare, în contextul celor expuse, avînd în vedere norma permisivă stabilită la subpct. 12.5. și norma imperativă reglementată la art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 75/2026, nu este clar totuși, dacă membrii Consiliului trebuie să fie remunerați sau fondatorul are opțiunea de a decide remunerarea acestora. Suplimentar, atragem atenția autorului asupra mărimii indemnizației acordate și necesitatea stabilirii criteriilor pentru determinarea și plafonarea acesteia. În acest sens, considerăm că, indemnizația membrilor Consiliului urmează să depindă de Ministerul Energiei al Republicii Moldova criterii, cum ar fi: numărul ședințelor, participarea efectivă la ședințe, volumul atribuțiilor, răspunderea membrului, etc.	Statutului-model cu criterii uniforme de determinare și plafonare a indemnizației, întrucât Legea nr. 75/2026 atribuie Fondatorului competența de aprobare a indemnizației lunare, fără a stabili criteriile propuse și fără a impune reglementarea unei metodologii generale prin Statutul-model. Regimurile particulare existente pentru anumite instituții publice nu pot fundamenta o derogare generală de la norma stabilită prin lege.
	130	La subpct. 12.7. propunem excluderea cuvintelor „precum și îi eliberează din funcție”, în scopul excluderii caracterului repetitiv al normei și fortificarea caracterului de claritate și accesibilitate a normei. Or, prin textul normei deja se reglementează atribuția fondatorului privind încheierea și încetarea contractului individual de muncă.	Nu se acceptă. Încetarea contractului individual de muncă și eliberarea din funcție reprezintă operațiuni juridice distincte, deși produc efecte corelate. Încetarea contractului individual de muncă privește raportul de muncă dintre Fondator și director sau

			directorul adjunct, iar eliberarea din funcție privește încetarea efectelor actului de numire și vacantarea funcției respective. Menținerea textului „precum și îi eliberează din funcție” asigură simetria normei în raport cu atribuția Fondatorului de numire în funcție și identifică expres autoritatea competentă să dispună eliberarea. Prevederea nu instituie un temei autonom de încetare a raportului de muncă, toate măsurile urmând a fi dispuse numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.
	131	La subpct. 12.20. se propune a se face trimitere expres la actul normativ, în baza căruia fondatorul instituției publice va anula, suspenda, abroga în totalitate sau în parte, actele instituției publice, emise cu încălcarea cadrului normativ; termenele și condițiile de contestare, precum efectele exercitării acestei atribuții de către fondator.	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.
	132	Se propune completarea subpct. 12.21. și subpct. 12.22. cu textul ”pentru instituțiile publice înființate în scopul implementării programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, confirmarea fondatorului nu este obligatorie”. În cazul instituțiilor publice create pentru implementarea proiectelor finanțate din surse externe, entitatea de audit care efectuează auditul extern al rapoartelor financiare anuale este selectată și aprobată în conformitate cu cerințele obligatorii ale donatorilor, stabilite prin acordurile de finanțare. Prin urmare, instituirea obligației de confirmare a auditorului de către fondator ar contraveni mecanismelor de selectare	Nu se acceptă. Subpct. 12.21 reproduce competența atribuită fondatorului prin art. 8 alin. (1) din Legea nr. 75/2026 de a confirma entitatea de audit pentru efectuarea auditului situațiilor financiare. Legea nu prevede o excepție de la exercitarea acestei competențe în cazul instituțiilor publice constituite în scopul implementării programelor și proiectelor finanțate din surse externe.

		convenite cu donatorii și ar putea afecta respectarea obligațiilor asumate prin acordurile de finanțare.	Cerințele prevăzute de acordurile de finanțare privind eligibilitatea entității de audit, procedura de selectare, independența auditorului sau aprobarea acestuia de către partenerul de dezvoltare urmează să fie respectate cumulativ cu legislația națională. Acestea nu înlătură competența legală a fondatorului, în lipsa unei derogări stabilite printr-un act legislativ sau printr-un tratat internațional aplicabil. De altfel, textul proiectului nu atribuie fondatorului competența de a desfășura procedura de selectare și nici dreptul de a desemna discreționar o altă entitate de audit. Fondatorul confirmă entitatea determinată în urma procedurii aplicabile, inclusiv cu respectarea, după caz, a condițiilor acordului de finanțare. Prin urmare, completarea potrivit căreia „confirmarea fondatorului nu este obligatorie” ar institui, printr-un act normativ subordonat legii, o excepție care nu este prevăzută de Legea nr. 75/2026.
	133	Întru evitarea dublării normelor, se propune excluderea pct. 17., având în vedere că, obligația membrilor Consiliului de a participa personal la ședințele Consiliului este stabilită la pct. 20.	Se acceptă. Urmare a definitivării proiectului prevederile au fost revizuite, astfel pct. 17 a devenit pct.18, iar pct. 20 a devenit pct. 21.
	134	La pct. 22., pentru claritatea normei, se propune substituirea cuvintelor „prevăzuți în Statut” cu textul	Nu se acceptă.

		„selectați, prin concurs public, de către fondator”, ori, prezentul Statut-model nu prevede careva membri ai Consiliului.	Sintagma „majoritatea membrilor Consiliului prevăzuți în Statut” reproduce soluția prevăzută expres la art. 11 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 și desemnează numărul total de membri stabilit pentru Consiliul instituției publice, în raport cu care se determină cvorumul. Substituirea acesteia cu sintagma „selectați, prin concurs public, de către fondator” nu este justificată, întrucât nu toți membrii Consiliului sunt supuși procedurii concursului public. În consecință, proiectul nu necesită modificare sub acest aspect.
	135	Pct. 19 și 23 se propun a fi completate cu un termen determinat pentru convocarea ședinței la cererea fondatorului ori a directorului (de exemplu, 5 zile lucrătoare), cu cerințe privind motivarea urgenței, transmiterea ordinii de zi și a materialelor.	Nu se acceptă. Pct. 19 și 23 (în redacția actuală 20 și 24) stabilesc cadrul general privind convocarea și desfășurarea ședințelor Consiliului, iar detaliile procedurale referitoare la termenul concret de convocare, modalitatea de transmitere a ordinii de zi și a materialelor, precum și procedura aplicabilă ședințelor urgente urmează să fie stabilite prin regulamentul Consiliului. Instituirea în Statutul-model a unui termen unic de 5 zile lucrătoare nu este justificată, având în vedere diversitatea domeniilor de activitate, a structurii și a necesităților operaționale ale instituțiilor publice. Un asemenea termen poate fi excesiv pentru situațiile care necesită examinare imediată și insuficient pentru

			subiectele complexe care presupun pregătirea și examinarea unui volum considerabil de materiale. De asemenea, condiționarea convocării ședinței de motivarea urgenței ar restrânge nejustificat dreptul fondatorului sau al directorului de a solicita convocarea Consiliului. Exercitarea acestui drept nu trebuie limitată numai la situații urgente, iar aprecierea caracterului urgent poate genera interpretări subiective și dificultăți de aplicare.
	136	La pct. 29, atragem atenția autorului asupra faptului că, veridicitatea procesului-verbal este conformă cu conținutul înregistrărilor audio sau video. Ori, potrivit pct. 30 din prezentul Statut-model, procesele-verbale ale ședințelor Consiliului se semnează de președintele Consiliului, membrii Consiliului prezenți la ședință și secretarul Consiliului. Semnatarii procesului-verbal își asumă, prin semnătură, răspunderea pentru veridicitatea celor consemnate. Respectiv, prin semnarea procesului-verbal, membrii Consiliului confirmă opiniile acestora expuse (vocifera) în cadrul ședințelor. Astfel, în contextul celor menționate, înregistrările audio sau video nu pot prevala proceselor-verbale.	Nu se acceptă. Prevederea de la pct. 29 (în redacția actuală 30) reproduce soluția normativă stabilită expres la art. 11 alin. (9) din Legea nr. 75/2026, potrivit căreia ședințele Consiliului sunt înregistrate audio sau video, iar în cazul existenței divergențelor dintre conținutul procesului-verbal și cel al înregistrărilor audio sau video, acestea din urmă prevalează. Semnarea procesului-verbal de către persoanele prevăzute de lege și asumarea răspunderii pentru veridicitatea celor consemnate nu pot înlătura efectul juridic atribuit expres de lege înregistrărilor. În consecință, prin Statutul-model nu poate fi instituită o soluție contrară normei legale.
	137	La pct. 31, nu sunt reglementate condițiile și responsabilitățile de păstrare a înregistrărilor audio sau	Se acceptă.

		video, prin urmare, considerăm judicios completarea normei respective în sensul dat.	Pct. 31 (în redacția actuală 32) a fost revizuit în partea referitoare la stabilirea garanțiilor generale de păstrare, accesare și utilizare a înregistrărilor, fără introducerea în Statutul-model a unei proceduri tehnice exhaustive sau a unui termen uniform de păstrare.
	138	Totodată, propunem reformularea pct. 35 și pct. 36 și expunerea acestuia în maniera normelor de la subpct. 12.3 și subpct. 41.18. Considerăm necesar ca raporturile de muncă dintre fondator și directorul instituției publice în calitatea acestuia de angajat, inclusiv competența fondatorului privind încheierea, modificarea și încetarea raportului de muncă, să fie reglementate în mod unitar, într-un singur punct, or în varianta propusă de autor modificarea și încetarea raportului de muncă a directorului lipsește. O asemenea abordare va asigura claritatea și coerența reglementării, evitând instituirea unor diferențe în expunerea evoluării naturale unui raport de muncă.	Se acceptă parțial. În partea referitoare la pct. 35 (în redacția actuală 36), proiectul nu necesită modificare. Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 75/2026 stabilește durata mandatului directorului și numirea acestuia în rezultatul unui concurs public, fără a limita numărul mandatelor și fără a interzice participarea aceleiași persoane la un nou concurs. Instituirea prin Statutul-model a unei asemenea limitări ar depăși cadrul stabilit de lege. În partea referitoare la raporturile de muncă, observația se acceptă. Pct. 36 a fost modificat și corelat cu subpct. 12.3 și 42.19 (fost 41.18), prin reglementarea unitară a competenței Fondatorului privind încheierea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă al directorului.
	139	La subpct. 40.1., considerăm necesar revizuirea acestuia, prin reglementarea în mod detaliat a procedurii privind constatarea de către fondator, prin act administrativ rămas definitiv, că directorul nu întrunește condițiile de numire în funcție. Ori, în redacția actuală, nu este clar	Se acceptă parțial. Subpct. 40.1 (în redacția actuală 41.1.) a fost revizuit.

		care sunt măsurile ce urmează a fi întreprinse de către fondator în rezultatul căruia va emite actul administrative în baza căruia se va constata neeligibilitatea directorului pentru numirea în funcție.	
	140	Pentru a evita dublarea prevederilor privind răspunderea directorului pentru neexecutarea sau executarea neconformă a atribuțiilor sale, se propune revizuirea pct. 38. prin comasarea cu pct. 42. și expunerea acestuia într-o nouă redacție.	Se acceptă parțial. Pct. 38 (în redacția actuală 39) a fost revizuit.
	141	Pct. 59 se propune a fi completat cu trimitere la Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, iar pentru proiectele finanțate din surse externe – cu obligația evidenței distincte prevăzute de acordurile de finanțare, fără derogare de la obligațiile legale naționale.	Nu se acceptă. Pct. 59 (în redacția actuală 61) reglementează, la nivel general, organizarea evidenței contabile și raportării financiare a instituției publice, cu respectarea cadrului normativ aplicabil. Legea nr. 75/2026 stabilește regimul juridic general privind gestionarea finanțelor instituției publice și impune exercitarea atribuțiilor financiar-contabile în conformitate cu legislația. În acest cadru, Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 este aplicabilă direct instituției publice, în funcție de categoria acesteia, fără ca aplicabilitatea legii să fie condiționată de reproducerea sau indicarea expresă a titlului acesteia în Statut. Statutul-model are caracter general și nu trebuie să conțină o enumerare exhaustivă a tuturor actelor normative incidente activității financiar-contabile. O asemenea enumerare ar încălca norma și

			ar crea riscul ca aceasta să devină incompletă sau neactualizată în cazul modificării ori substituirii actelor legislative nominalizate. Formula generală privind respectarea actelor normative aplicabile acoperă inclusiv Legea nr. 287/2017, legislația finanțelor publice, legislația fiscală și celelalte reglementări relevante. Nu se acceptă nici introducerea unei obligații generale de ținere a evidenței distincte pentru toate proiectele finanțate din surse externe. O asemenea obligație nu rezultă în mod uniform din Legea nr. 75/2026, ci poate fi stabilită, în funcție de proiect, prin acordul de finanțare și prin regulile aplicabile utilizării mijloacelor respective. Cerințele individuale ale acordurilor de finanțare se execută în temeiul acestora și nu necesită transformarea lor într-o regulă generală aplicabilă tuturor instituțiilor publice. Totodată, acordurile de finanțare se aplică fără a înlătura obligațiile prevăzute de legislația națională, acest efect rezultând din ierarhia actelor juridice și din principiul legalității. Prin urmare, includerea expresiei „fără derogare de la obligațiile legale naționale” are caracter declarativ și redundant. În consecință, pct. 61 nu necesită completare, întrucât redacția generală existentă asigură aplicarea Legii nr.
--	--	--	---

			287/2017 și permite respectarea, după caz, a cerințelor acordurilor de finanțare.
	142	Se propune completarea pct. 64. cu următorul text: „pentru instituțiile publice înființate în scopul implementării programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, în conformitate cu acordurile de finanțare după caz”.	Nu se acceptă. Pct. 64 (în redacția actuală 66) reglementează supunerea instituției publice controlului financiar și auditului public extern, acestea reprezentând forme de control exercitate în temeiul legislației naționale de către autoritățile competente. Aplicarea controlului financiar și a auditului public extern nu poate fi condiționată de prevederile acordurilor de finanțare și nici nu poate fi realizată „după caz”, întrucât acordurile respective nu pot modifica competențele autorităților naționale de control, obiectul auditului public extern sau condițiile în care acesta se efectuează. În cazul instituțiilor publice constituite în scopul implementării programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, acordurile de finanțare pot prevedea suplimentar audituri financiare, verificări, raportări sau alte mecanisme de monitorizare solicitate de partenerii de dezvoltare. Aceste mecanisme au caracter contractuală și se aplică suplimentar, fără a substitui controlul financiar și auditul public extern prevăzute de legislația Republicii Moldova.
Ministerul Justiției (04/1-9152 din 11.08.2026)	143	În clauza de adoptare se va indica doar temeiul juridic concret pentru adoptarea acestui act normativ, referințele la alte norme ale actului normativ care nu constituie temei	Se acceptă. Art. 19 alin. (2) lit. b) și c) din Legea nr. 75/2026 conține dispoziții finale și

		juridic de adoptare a actului normativ elaborat (nu constituie temei juridic pentru obiectul de reglementare al proiectului), nu se vor indica în clauza de adoptare. Astfel, referința la art. 19 alin. (2) lit. b) și c) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice se va exclude, or, norma în cauză reglementează exclusiv dispoziții finale și tranzitorii, vizând termenele de intrare în vigoare, obligația generală de ajustare a cadrului normativ și procesul de evaluare a instituțiilor publice care nu constituie o normă de abilitare materială specifică pentru adoptarea hotărârii în cauză, ci reprezintă mandate generale adresate Guvernului de a-și îndeplini atribuțiile constituționale și legale existente. Totodată, se recomandă completarea clauzei de adoptare cu referirea la art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026, întrucât proiectul actului normativ modifică Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006, care reglementează modul de evidență de stat a instituțiilor publice. Or, potrivit art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026, instituțiile publice sunt supuse evidenței de stat conform modului aprobat de Guvern, această normă constituind temeiul juridic expres pentru adoptarea și modificarea reglementărilor în domeniu. Adicional, în textul clauzei de adoptare se observă o reluare redundantă a indicării sursei de publicare, respectiv, se va corecta eroarea.	tranzitorii privind obligația generală a Guvernului de a aproba actele normative necesare implementării legii și de a-și aduce actele normative în concordanță cu aceasta, fără a constitui temei juridic material nemijlocit pentru obiectul concret al proiectului. Temeiul direct pentru aprobarea Statutului-model îl constituie art. 5 alin. (1) din Legea nr. 75/2026. În consecință, referința la art. 19 alin. (2) lit. b) și c) se exclude din clauza de adoptare.
	144	În proiectul hotărârii: La pct. 1, textul „, conform anexei” se va substitui cu textul „(se anexează)”	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	145	La subpct. 2.1, redacția propusă la pct. 2.1 necesită a fi revizuită din perspectiva tehnicii legislative. Cuvântul „sintagma” se va substitui cu cuvântul „cuvintele”. Sintagma care face obiectul substituirii nu se regăsește în Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 într-o singură formă	Se acceptă. Modificarea a fost operată.

		gramaticală, ci în mai multe forme flexionare (a se vedea cu titlu de exemplu pct. 5, 8 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006). În acest context, pentru a asigura claritatea și aplicarea uniformă a intervenției normative, se recomandă ca și cuvintele supuse substituirii să fie indicate „la orice formă gramaticală”. Astfel, dispoziția va avea următoarea redacție: „În titlu și în tot textul hotărârii, cuvintele „organele centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile administrației publice locale”, la orice forma gramaticală, se substituie cu cuvintele „autoritățile administrației publice centrale și locale și instituțiile publice”, la forma gramaticală corespunzătoare.”.	
	146	La subpct. 2.2.1, redacția propusă pentru completarea pct. 7 propunem a fi revizuită. În forma propusă, cuvintele „și instituțiile publice” sunt introduse la finalul dispoziției, după cuvintele „autoritățile administrației publice locale care au statut de persoană juridică”. Potrivit art. 2 din Legea nr. 75/2026, instituția publică este o persoană juridică de drept public. În aceste condiții, pentru a asigura o redactare clară și coerentă, se va examina oportunitatea completării după cuvintele „autoritățile administrației publice locale”, astfel încât sintagma „care au statut de persoană juridică” să se refere atât la autoritățile administrației publice locale, cât și la instituțiile publice.	Nu se acceptă. Potrivit art. 2 din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, instituția publică este, prin definiție, persoană juridică de drept public. Prin urmare, nu este necesar ca sintagma „care au statut de persoană juridică” să se refere și la instituțiile publice. În redacția propusă de autor, condiția deținerii statutului de persoană juridică se referă la autoritățile administrației publice locale, în timp ce instituțiile publice sunt incluse ca o categorie distinctă de persoane juridice de drept public. Amplasarea cuvintelor „și instituțiile publice” la finalul dispoziției delimitează clar cele două categorii de entități supuse evidenței de stat.

			Introducerea cuvintelor respective înaintea sintagmei „care au statut de persoană juridică” ar fi redundantă în raport cu definiția legală a instituției publice și ar putea genera ambiguități cu privire la categoria de entități determinată de propoziția atributivă. În consecință, subpct. 2.2.1 se menține în redacția actuală.
	147	Subpct. 2.2.4 se va expune conform redacției: „2.2.4. La anexă:”.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	148	la subpct. 2.2.4.2, se impune corelarea modificărilor propuse la pct. 9 cu cele operate în anexă. Astfel, potrivit noii redacții a pct. 9, responsabilitatea 3 pentru prezentarea informației în vederea luării la evidență de stat revine conducătorului autorității administrației publice centrale, conducătorului autorității administrației publice locale sau conducătorului instituției publice, iar în cazul instituției publice nou-create – fondatorului instituției publice. În același timp, modificarea propusă în anexă permite confirmarea formularului de către „persoana desemnată de fondatorul instituției publice”, fără ca pct. 9 să prevadă o asemenea posibilitate. În consecință, proiectul necesită a fi revizuit în vederea corelării acestor dispoziții și stabilirii cu claritate a persoanei responsabile pentru prezentarea și confirmarea informațiilor în vederea evidenței de stat. Se va reține că Instituția publică se constituie de către Guvern, la propunerea autorităților administrației publice centrale, prin aprobarea unei hotărâri de Guvern, precum și de către autoritățile administrației publice locale și cea de nivel special, prin adoptarea unei decizii a autorității	Se acceptă. Punctul 9 și modificarea formularului prevăzută la subpct. 2.2.4.2 reglementează aceeași operațiune juridică – prezentarea și confirmarea informațiilor necesare luării la evidența de stat –, însă, în redacția inițială, identifică persoane diferite ca fiind responsabile de efectuarea acestora. Potrivit art. 3 alin. (2) și (3) din Legea nr. 75/2026, funcțiile de fondator sunt exercitate de Cancelaria de Stat, de un minister, de o altă autoritate administrativă centrală, de autoritatea deliberativă a administrației publice locale sau de Comitetul executiv al Găgăuziei. În consecință, fondatorul reprezintă o autoritate publică, iar obligația de prezentare și confirmare a formularului trebuie individualizată în

		deliberative a administrației publice locale/aprobarea unei hotărâri a Comitetului executiv al Găgăuziei. Funcțiile de fondator al instituției publice constituite de către Guvern se exercită de către Cancelaria de Stat, minister sau alte autorități administrative centrale. Funcțiile de fondator al instituției publice constituite de autoritățile administrației publice locale sau de cea de nivel special se exercită de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale ori, respectiv, de către Comitetul executiv al Găgăuziei (art. 3 din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice). Prin urmare, obligația respectivă trebuie individualizată în sarcina unei persoane determinate, care are dreptul de a reprezenta instituția publică nou-creată. În cazul în care conducătorul instituției publice a fost desemnat, acesta urmează să fie responsabil de prezentarea în termen a informației veridice, în calitate de reprezentant legal al instituției. Dacă, la momentul inițierii procedurii de luare la evidența de stat, conducătorul instituției nu a fost încă desemnat sau nu și-a început exercitarea atribuțiilor, responsabilitatea ar trebui să revină persoanei împuternicite în acest scop de către autoritatea care exercită funcția de fondator. În acest context, se vor revizui și restul trimiterilor la fondator.	sarcina unei persoane fizice determinate și legal împuternicite. Totodată, conform art. 12 alin. (9) lit. d) din Legea nr. 75/2026, directorul acționează fără mandat în numele instituției publice și reprezintă interesele acesteia. Astfel, dacă directorul instituției publice nou-create a fost numit în funcție și și-a început exercitarea atribuțiilor, responsabilitatea pentru prezentarea în termen și veridicitatea informațiilor îi revine acestuia. Numai în situația în care directorul nu a fost numit sau nu și-a început exercitarea atribuțiilor, obligația respectivă revine persoanei împuternicite în acest scop de autoritatea care exercită funcțiile de fondator. În acest sens, pct. 9 și subpct. 2.2.4.2 au fost corelate, fiind stabilită în mod clar și unitar persoana responsabilă atât pentru prezentarea, cât și pentru confirmarea informațiilor necesare luării la evidența de stat.
	149	La proiectul Statutului - model al instituției publice: La pct. 2, norma se va completa cu referința la sediul instituției publice.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	150	La pct. 5, norma este fondată corect sub aspect material asigurând subordonarea instituției publice față de legea-cadru și legislația generală. Totuși, pentru a corespunde exigențelor de tehnică legislativă, textul necesită o reformulare pentru eliminarea tautologiei. Or, utilizarea	Se acceptă. Modificarea a fost operată.

		simultană a substantivului „activitate” și a verbului „a își desfășura activitatea” în aceeași propoziție reprezintă o tautologie stilistică.	
	151	La pct. 6, se remarcă faptul că expresia „în dependență de” reprezintă o calchiere după modelul rusesc, al cărui echivalent în limba română este „în funcție de”. În acest context, se sugerează substituirea cuvintelor „în dependență de” cu cuvintele „în funcție de”.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	152	La subpct. 11.2, cu referire la membru delegat din partea organizațiilor societății civile, menționăm că Legea-cadru (art. 9 alin. (3)) folosește termenul generic „societate civilă” pentru a acoperi o arie mai largă de participare care poate include experți independenți, mediul academic sau unii reprezentanți. Folosirea exclusivă a sintagmei „organizații ale societății civile” în proiect poate crea o limitare rigidă, impunând obligatoriu ca membrul respectiv să fie delegat sau membru al unei entități juridice înregistrate, excluzând eventual alți actori ai societății civile care nu au statut de organizație formală. În acest context, din textul proiectului se va exclude referința la „organizații”. Totodată, se va reține că norma de la pct. 11 are un caracter strict general și de enumerare principială a elementelor prin care se realizează administrarea instituției publice (Fondatorul, Consiliul, Directorul). Detalierea modului de formare, a numărului de membri, a provenienței acestora și a excepțiilor legale nu trebuie să greveze articolul introductiv privind structura conducerii, ci aparține în mod firesc secțiunii de fond care reglementează detaliat statutul juridic al Consiliului. Astfel, detaliile referitoare la Consiliu se vor exclude din conținutul normei de la subpct. 11.2 și se vor insera în capitolul III secțiunea 3	Se acceptă. Pct. 11.2 a fost simplificat, astfel încât să conțină doar referirea la Consiliu ca organ de administrare, iar Secțiunea 3 a fost completată cu un punct suplimentar – pct. 14, în care sunt reglementate distinct condițiile de instituire, mandatul și componența Consiliului. Soluția asigură o sistematizare mai coerentă a normelor, corespunde prevederilor Legii nr. 75/2026 și respectă cerințele de claritate, precizie și coerență prevăzute de Legea nr. 100/2017.

		din proiect dedicată exclusiv organizării și funcționării Consiliului instituției publice.	
	153	La subpct. 12.4, cu referire la utilizarea expresiei Fondatorul „instituie prin decizie Consiliul”, se va reține că potrivit limbajului juridic-administrativ, un organ colegial de conducere sau un consiliu nu se „instituie” propriu-zis (instituția sau entitatea principală fiind deja creată prin hotărâre), ci se constituie, se formează sau se numește (în ceea ce privește componența sa nominală). Deși utilizarea nu reprezintă o eroare gramaticală, ea nu este cea mai potrivită pentru rigoarea unui text normativ.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	154	La subpct. 12.5, se va reține că în limbajul juridic, utilizarea articolului nehotărât „unei” înaintea sintagmei „indemnizații lunare” creează o ambiguitate nejustificată, lăsând să se înțeleagă la nivel semantic că s-ar putea acorda o plată oarecare sau facultativă, desprinsă de caracterul ei reglementat și sistemic. Indemnizația membrilor consiliului este un drept bănesc unitar, bine definit și cuantificat ca o singură sumă lunară per membru. Prin urmare, expresia „plata indemnizației lunare a membrilor” este mult mai precisă, concisă și corespunde standardelor de tehnică legislativă. 5 Adițional, se constată că secțiunea 1 „Dispoziții generale” și secțiunea a 2-a „Fondatorul” al capitolului III cuprind fiecare doar câte un singur punct (pct. 11, respectiv, pct. 12). Or, potrivit art. 53 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, gradul de divizare mai mare se aplică după folosirea gradului de divizare mai mic, iar gruparea punctelor în secțiuni trebuie să fie determinată de necesitatea sistematizării reglementărilor. În aceste condiții, utilizarea secțiunilor pentru un singur punct nu este justificată din perspectiva tehnicii legislative, motiv pentru care se recomandă	Se acceptă. Subpct. 12.5 a fost reformulat prin preluarea soluției normative stabilite la art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 75/2026, fiind eliminată formularea „plata unei indemnizații lunare”.

		revizuirea structurii proiectului actului normativ prin renunțarea la această divizare sau reorganizarea conținutului, după caz.	
	155	Redacția pct. 17 și 20 necesită a fi revizuită pentru a evita dublarea normativă. Astfel, obligația membrilor Consiliului de a participa personal la ședințele Consiliului este reglementată atât la pct. 17, cât și la pct. 20.	Se acceptă. Propunerea privind necesitatea corelării interdicției de abținere cu regimul conflictului de interese este întemeiată. Pct. 20 (în redacția actuală 21) se completează astfel încât interdicția de abținere să nu se aplice situațiilor în care membrul nu poate participa la examinarea și adoptare
	156	La pct. 20, norma stabilește obligația pentru membrii consiliului de a vota. În acest caz se constată conflict cu prevederile Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale. Or, obligația de a nu te abține de la vot contravine direct normelor speciale privind regimul juridic al conflictului de interese. Conform art. 14 alin. (4) al Legii nr. 133/2016, în situația în care un membru al consiliului are un interes personal direct sau indirect într-o chestiune supusă votului, acesta are obligația legală imperativă de a se abține de la vot și de la deliberare. Impunerea votului obligatoriu într-o speță generatoare de conflict de interese reprezintă nerespectarea regimului juridic al conflictului de interese și atrage nulitatea absolută a actului administrativ adoptat. O asemenea interdicție absolută nu este pe deplin corelată cu prevederile Legii nr. 75/2026. Astfel, art. 9 alin. (13) și (14) din legea nominalizată reglementează răspunderea personală a membrilor Consiliului pentru hotărârile adoptate, inclusiv exonerarea de răspundere în cazul votului împotrivă, iar art. 11 alin. (7) prevede situația în care un membru al Consiliului declară un	Se acceptă. Pct. 20 (în redacția actuală 21) a fost revizuit. Noua redacție delimitează abținerea voluntară de la vot de neparticiparea obligatorie prevăzută de lege și asigură concordanța cu regimul juridic al conflictului de interese.

		conflict de interese, caz în care hotărârea se adoptă cu votul unanim al celorlalți membri ai Consiliului. În acest context, se recomandă reexaminarea acestei norme și corelarea ei cu prevederile legale incidente, astfel încât să nu excludă situațiile în care un membru nu poate participa la vot în temeiul legii.	
	157	Norma pct. 32 instituie obligația prezentării către fondator, în termen de o zi lucrătoare de la semnarea procesului-verbal, a unei copii certificate a procesului-verbal al ședinței Consiliului, fără a fi argumentată necesitatea unei asemenea obligații și fără a rezulta finalitatea urmărită. Totodată, proiectul statutului nu precizează ce se înțelege prin „copie certificată”, cine este persoana competentă să efectueze certificarea și care este regimul juridic al acesteia. În vederea respectării exigențelor de claritate și previzibilitate a normei, se recomandă justificarea soluției normative sau, după caz, revizuirea acesteia, inclusiv sub aspectul necesității 6 transmiterii unei copii certificate a procesului-verbal către fondator. De asemenea, nu este clar de ce obligația vizează toate procesele-verbale ale ședințelor Consiliului, indiferent de natura hotărârilor adoptate, în condițiile în care fondatorul dispune de alte mecanisme legale de monitorizare și exercitare a atribuțiilor sale.	Se acceptă. În vederea asigurării clarității și proporționalității reglementării, obligația respectivă se exclude din pct. 32 (în redacția actuală 33).
	158	Norma de la pct. 37 urmează a fi reformulată, deoarece în forma actuală textul conține repetiții greoaie și nejustificate din punct de vedere juridic. Potrivit Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actele juridice trebuie să se caracterizeze prin concizie, claritate și un limbaj juridic riguros. O formulare neclară generează confuzii de interpretare în privința limitelor exacte ale mandatului acordat directorului. Redacția pct. 37 necesită a fi revizuită în vederea corelării cu prevederile Legii nr.	Se acceptă. Observația este întemeiată sub aspectul necesității corelării pct. 37 cu art. 12 alin. (3) și alin. (9) din Legea nr. 75/2026. Atribuțiile directorului rezultă din lege și din statutul instituției publice și se exercită în virtutea funcției deținute, iar contractul individual de muncă stabilește drepturile și obligațiile părților, inclusiv

		75/2026. Astfel, norma propusă prevede că fondatorul împuternicește directorul, în baza ordinului/deciziei de numire în funcție și a contractului individual de muncă, cu sarcini de realizare a misiunii instituției publice, atribuții de exercitare a funcțiilor acesteia, inclusiv cu atribuții de gestiune a patrimoniului public al statului/unității administrativ-teritoriale. Or, potrivit art. 12 alin. (9) din Legea nr. 75/2026, atribuțiile directorului sunt stabilite în mod expres de lege și se exercită în virtutea funcției deținute, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, contractul individual de muncă stabilește drepturile și obligațiile părților, inclusiv restricțiile privind drepturile de folosință și de dispoziție asupra patrimoniului instituției publice, fără a constitui temeiul juridic pentru conferirea atribuțiilor directorului. Totodată, legea reglementează gestiunea patrimoniului public al instituției publice, și nu a patrimoniului public al statului sau al unității administrativ-teritoriale în ansamblu. În acest context, se recomandă revizuirea dispoziției în vederea asigurării concordanței acesteia cu prevederile Legii nr. 75/2026.	restricțiile privind drepturile de folosință și de dispoziție asupra patrimoniului instituției publice, fără a constitui temeiul juridic pentru conferirea atribuțiilor funcționale ale directorului. Totodată, norma se corelează terminologic cu Legea nr. 75/2026 prin raportare la patrimoniul public al instituției publice. În consecință, pct. 37 (în redacția actuală 38) se reformulează pentru a reflecta expres aceste delimitări.
	159	Redacția pct. 39 și 40 necesită a fi revizuită în vederea corelării cu art. 10 alin. (3) din Legea nr. 75/2026. Potrivit normei legale, precum și pct. 39 al proiectului actului normativ, contractul individual de muncă încheiat cu directorul stabilește, între altele, condițiile de modificare și încetare a acestuia. Cu toate acestea, pct. 40 reglementează în mod expres cazurile de încetare înainte de termen a contractului individual de muncă prin statutul-model, fără a fi clar raportul dintre clauzele contractuale și reglementarea propusă.	Se acceptă parțial. Textul „în temeiurile și în condițiile prevăzute de lege, inclusiv în cazul în care”, existentă la pct. 40 (în redacția actuală 41), situează cazurile enumerate în cadrul temeiurilor legale generale de încetare a raportului de muncă, iar nu ca temeiuri noi, instituite autonom prin Statutul-model. Pentru înlăturarea oricărui echivoc privind raportul dintre pct. 39 (în redacția actuală 40) și pct. 40 (în redacția actuală 41), se acceptă

			clarificarea redacțională a pct. 40 (în redacția actuală 41), prin explicitarea faptului că situațiile enumerate constituie concretizări, aplicabile de drept, ale condițiilor de încetare la care face trimitere pct. 39 (în redacția actuală 40), fără a fi necesară o modificare de fond a conținutului în redacția actuală al celor două puncte.
	160	Subpct. 40.1 necesită a fi revizuit sub aspectul clarității și previzibilității normei. Potrivit textului propus, contractul individual de muncă încetează înainte de termen în cazul în care „se constată, prin act administrativ rămas definitiv, că directorul nu întrunește condițiile de numire în funcție”. Or, proiectul nu precizează care sunt condițiile de numire avute în vedere, nici situațiile în care, ulterior numirii în funcție, se poate constata neîntrunirea acestora. În condițiile în care numirea în funcția de director presupune verificarea prealabilă a îndeplinirii condițiilor legale de ocupare a funcției, soluția normativă propusă este lipsită de claritate și poate genera dificultăți de aplicare.	Se acceptă. Observația este întemeiată sub aspectul necesității clarificării condițiilor și a mecanismului de constatare prevăzut la subpct. 40.1. (în redacția actuală 41.1.) În vederea corelării cu art. 12 alin. (6)–(8) din Legea nr. 75/2026, norma a fost reformulată astfel încât să vizeze expres neîntrunirea condițiilor legale pentru ocuparea funcției ori existența uneia dintre situațiile care exclud posibilitatea ocupării acesteia. Totodată, constatarea de către Fondator se va realiza în baza actelor și informațiilor oficiale emise de autoritățile competente, ceea ce exclude caracterul discreționar al aprecierii și asigură claritatea și previzibilitatea normei. În acest context, sintagma „prin act administrativ rămas definitiv” a fost exclusă.
	161	Subpct. 40.2 și 40.3 necesită a fi revizuite sub aspectul clarității și previzibilității normei. Astfel, subpct. 40.2 utilizează sintagma „directorul a admis o încălcare gravă a cadrului normativ”, iar subpct. 40.3 – sintagma	Se acceptă. În procesul de definitivare pct. 40.2 (în redacția actuală 41.2) a fost reformulat/

		„directorul a admis 2 sau mai multe încălcări ale cadrului normativ sau ale eticii profesionale”, fără a defini conținutul acestor noțiuni și fără a stabili criteriile în baza cărora o încălcare poate fi calificată drept gravă. Totodată, utilizarea expresiei „a admis” este echivocă, nefiind clar dacă aceasta se referă la săvârșirea încălcării de către director sau la tolerarea unei încălcări comise de alte persoane. Se remarcă faptul că art. 211¹ din Codul muncii reglementează noțiunea de „încălcare gravă a obligațiilor de muncă” și enumeră expres faptele care constituie asemenea încălcări, în timp ce proiectul utilizează noțiunea distinctă de „încălcare gravă a cadrului normativ”, fără a-i stabili conținutul normativ. În același timp, subpct. 40.3 nu precizează natura încălcărilor avute în vedere, perioada în care acestea trebuie să fie săvârșite și condițiile în care pot constitui temei pentru încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă. Totodată, utilizarea sintagmei generice „încălcarea eticii profesionale” ca temei de demitere directă, în lipsa unui standard de etică clar definit, creează o noțiune subiectivă și neprevizibilă. În vederea respectării exigențelor de claritate și previzibilitate a normelor juridice, se recomandă revizuirea acestor dispoziții, inclusiv prin utilizarea unei terminologii conforme cadrului normativ în materie sau prin definirea expresă a ipotezelor care atrag aplicarea acestora.	Subpct. 40.3 (în redacția actuală 41.3) a fost corelat cu art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, prin precizarea caracterului repetat al încălcării obligațiilor de muncă, a perioadei de un an și a condiției aplicării anterioare a unei sancțiuni disciplinare. Sintagma generică „încălcarea eticii profesionale” a fost exclusă. În ambele cazuri, constatarea faptelor și încetarea raportului de muncă se realizează cu respectarea condițiilor, procedurii și garanțiilor stabilite de legislația muncii.
	162	Subpct. 41.12 necesită a fi clarificat. Norma prevede că directorul poate acorda împuterniciri altor reprezentanți ai instituției publice, fără a preciza categoria persoanelor care pot dobândi această calitate și nici situațiile în care acestea pot reprezenta instituția publică.	Se acceptă parțial. Modificarea a fost operată. Pct. 41.12 (în redacția actuală 42.13) a fost reformulat. Sintagma „altor reprezentanți ai instituției publice” se reformulează, întrucât persoana dobândește calitatea de

			reprezentant în temeiul actului de împuternicire. Totodată, nu se consideră necesară enumerarea exhaustivă în Statutul-model a categoriilor de persoane care pot reprezenta instituția publică și a tuturor situațiilor de reprezentare. În funcție de natura raportului juridic, împuternicirile pot fi acordate salariaților instituției publice sau altor persoane, în condițiile legii, iar obiectul, limitele și durata reprezentării se stabilesc prin procură sau printr-un alt act de împuternicire prevăzut de lege.
	163	Norma de la subpct. 41.17 depășește limitele de reglementare prevăzute la art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026. Legea stabilește în mod necondiționat în competența directorului atribuția de a aproba organigrama instituției publice. Prin introducerea în proiectul actului normativ secundar a cerinței de „coordonare prealabilă cu fondatorul” pentru aprobarea organigramei, se instituie o barieră administrativă și o restrângere a autonomiei decizionale a directorului care nu își găsesc acoperire și nu sunt prevăzute în legislația primară. Un act subordonat legii nu poate adăuga, modifica sau restrânge competențele stabilite prin lege. Prin urmare, se va exclude referința la „coordonarea prealabilă cu fondatorul” de la subpct. 41.17, astfel încât textul să preia fidel litera și spiritul art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026.	Se acceptă. Potrivit art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026, competența de aprobare a organigramei instituției publice și a regulamentelor subdiviziunilor interne este atribuită direct directorului, fără condiționarea exercitării acesteia de coordonarea prealabilă cu fondatorul. Instituirea, prin Statutul-model, a unei asemenea condiții suplimentare ar restrânge competența conferită directorului prin lege și ar depăși limitele de reglementare ale actului normativ subordonat legii. Totodată, aprobarea organigramei trebuie delimitată de aprobarea structurii organizatorice și a efectivului-limită, care se realizează potrivit art. 3 alin. (7) din Legea nr. 75/2026, precum și de aprobarea statului de personal, care revine fondatorului

			potrivit art. 8 alin. (1) lit. a) din aceeași lege. În consecință, din subpct. 41.17, care urmare a procesului de definitivare a devenit pct. 41.18 exclude condiția „după coordonarea prealabilă cu fondatorul”, iar norma se reformulează astfel încât directorul să asigure elaborarea și să aprobe organigrama, schema de încadrare și regulamentele subdiviziunilor interne, cu respectarea structurii organizatorice, efectivului-limită și statului de personal aprobate în condițiile legii.
	164	Cu referire la pct. 52, este de menționat că art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026 prevede în mod expres că salarizarea personalului instituției publice se efectuează în condițiile Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pe când proiectul utilizează formularea generică „în condițiile prevăzute de actele normative”. În vederea asigurării concordanței cu norma legală și evitării unor interpretări divergente privind cadrul normativ aplicabil, se recomandă revizuirea dispoziției prin indicarea expresă a actului normativ prevăzut de lege.	Nu se acceptă. Art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026 stabilește direct și neechivoc că salarizarea personalului instituției publice se efectuează în condițiile Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Această normă este direct aplicabilă și nu necesită reproducerea sa în Statutul-model. Sintagma „în condițiile prevăzute de cadrul normativ” nu instituie un regim alternativ de salarizare și nu exclude aplicarea Legii nr. 270/2018, aceasta fiind cuprinsă în categoria actelor normative incidente. Totodată, formula utilizată permite aplicarea actelor normative adoptate pentru punerea în aplicare a Legii nr. 270/2018. În lipsa unei norme derogatorii sau contradictorii, nu se constată o neconcordanță între pct. 52 (în redacția actuală 53) din proiect și art. 13

			alin. (9) din Legea nr. 75/2026. În consecință, pct. 52 (în redacția actuală 53) se menține în redacția dată.
	165	Norma de la pct. 53 stabilește că „Personalul instituției publice nu poate avea calitatea de membru al Consiliului.”. Legea nr. 75/2026 stabilește în mod expres condițiile de eligibilitate, incompatibilitățile și cazurile în care o persoană nu poate avea calitatea de membru al consiliului, fără a institui o interdicție generală pentru personalul instituției publice. Totodată, art. 9 alin. (7) lit. c) din legea menționată impune ca membrul consiliului să fie independent în raport cu instituția publică, iar criteriile de independență prevăzute la alin. (8) al aceluiași articol nu menționează expres calitatea de salariat al instituției. Dacă autorul proiectului a considerat că un salariat nu poate fi, prin definiție, independent față de instituție, atunci această soluție ar trebui prevăzută expres în lege, nu introdusă direct prin statutul-model. Dacă Legea nr. 75/2026 nu conține o astfel de interdicție expresă pentru personal, introducerea ei prin act normativ subsecvent poate fi considerată o depășire a limitelor de reglementare.	Se acceptă. În vederea delimitării calității de membru al Consiliului de participarea cu caracter consultativ la ședințele acestuia, pct. 53 (în redacția actuală 54) a fost revizuit. În noua redacție, interdicția vizează exclusiv dobândirea de către personalul instituției publice a calității de membru cu drept de vot al Consiliului. Soluția urmărește asigurarea independenței membrilor Consiliului în raport cu instituția publică, prevăzută la art. 9 alin. (7) lit. c) din Legea nr. 75/2026, având în vedere raportul de subordonare juridică și funcțională existent între instituție și personalul acesteia. Totodată, redacția revizuită nu exclude participarea reprezentantului salariaților la ședințele Consiliului cu statut consultativ și fără drept de vot, în condițiile stabilite de Statut și de regulamentul Consiliului.
Agencia Geodezie, Cartografie și Cadastru (nr.36/01-05/1139 din 05.08.2026)	166	În clauza de fundamentare juridică a proiectului Hotărârii Guvernului, la indicarea sursei de publicare a Legii nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, constatăm o repetare tehnică a sintagmei „Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2026”. Recomandăm excluderea repetării și	Se acceptă. Proiectul a fost rectificat.

		redactarea corespunzătoare a clauzei de fundamentare juridică după cum urmează: „(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2026, nr. 330-333, art. 331)”.	
	167	În vederea respectării cerințelor de claritate și precizie prevăzute la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, denumirea actului normativ trebuie reprodusă întocmai în forma sa oficială. În acest sens, urmează a fi revizuită denumirea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 (denumirea proiectului), astfel încât aceasta să corespundă titlului oficial al actului normativ, fără modificări sau completări ale textului. Denumirea corectă este: „Hotărârii Guvernului nr.1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile publice locale și autorităților administrației publice locale”. Aceeași critică este valabilă pentru pct. 2 din proiectul hotărârii.	Se acceptă. Proiectul a fost rectificat.
	168	Subpct. 11.2 din Statutul-model al instituției publice necesită revizuire și clarificare. Redacția propusă este neclară, întrucât prevede că instituirea Consiliului este opțională („dacă acesta este constituit”), fără a stabili criteriile sau cazurile în care acesta se constituie. O asemenea abordare poate conduce la practici neuniforme în organizarea și funcționarea instituțiilor publice. De asemenea, prevederea referitoare la includerea în componența Consiliului a cel puțin unui reprezentant al organizațiilor societății civile din domeniul relevant necesită o reglementare mai clară. În anumite domenii, organizațiile societății civile sau alte entități reprezentative pot reuni inclusiv mediul privat care desfășoară activități similare sau concurente cu cele ale instituției publice, ceea ce poate genera conflicte de	Se acceptă parțial. Clarificării cazurilor în care Consiliul se constituie, sunt reglementate de art. 7 lit. b) din Legea nr. 75/2026. Nu se acceptă instituirea unor condiții suplimentare care ar putea conduce la excluderea reprezentării societății civile, întrucât aceasta este prevăzută expres la art. 9 alin. (3) din lege. Riscurile de integritate și de conflict de interese sunt gestionate prin condițiile de eligibilitate, independență, incompatibilitățile și restricțiile prevăzute la art. 9 alin. (6)–(10), precum și prin regulile privind conflictul de interese aplicabile membrilor Consiliului.

		interese. Totodată, constatăm că, în forma propusă, prevederea nu asigură aprobarea și aplicarea unitară a statutelor instituțiilor publice. În aceste condiții, statutul-cadru riscă să nu fie implementat într-o manieră uniformă. Recomandăm revizuirea prevederii prin stabilirea expresă a situațiilor în care Consiliul se constituie, a unor criterii clare privind desemnarea membrilor și a unor mecanisme de prevenire a conflictelor de interese, astfel încât statutul-cadru să asigure o aplicare unitară la nivelul tuturor instituțiilor publice.	
	169	Propunem revizuirea structurii subpct. 12.8 și subpct. 12.9 din Statutul-model al instituției publice, fiindcă atribuțiile prevăzute sunt interdependente și ar trebui organizate într-o altă succesiune. Astfel, este oportun ca în subpct. 12.8 să fie prevăzute atribuțiile privind stabilirea indicatorilor de performanță profesională și aprobarea modului de evaluare a performanței directorului, acestea reprezentând cadrul de evaluare. Ulterior, în subpct. 12.9 ar urma să fie reglementată evaluarea anuală a activității și a performanței directorului, ca etapă de aplicare a cadrului aprobat.	Se acceptă parțial. Subpct. 12.8 a fost revizuit. Redacția propusă se ajustează la terminologia și conținutul art. 8 alin. (1) lit. h) și art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026. Astfel, se utilizează noțiunea „indicatori de performanță”, iar cadrul evaluării va cuprinde metodologia de evaluare, scala de calificative, ponderea componentelor și termenul de realizare a acesteia. Evaluarea anuală se va realiza în baza indicatorilor de performanță stabiliți în contractul individual de muncă și a scorului de performanță al instituției publice. Subpct. 12.9 prevede evaluarea anuală a performanței profesionale a directorului.
	170	Subpct. 12.14 din Statutul-model al instituției publice necesită clarificare, deoarece noțiunea de „cadrul de management al performanței instituționale” nu este definită și nu rezultă cu claritate ce document, mecanism sau ansamblu de proceduri se are în vedere. Drept	Se acceptă. În vederea respectării cerințelor de claritate și previzibilitate, subpct. 12.14 a fost reformulat prin indicarea concretă a atribuțiilor fondatorului privind

		urmare, recomandăm concretizarea prevederii prin indicarea expresă a conținutului acestui cadru sau prin trimitere la actul normativ care îl reglementează, pentru a evita interpretările diferite și dificultățile de aplicare.	aprobarea obiectivelor și indicatorilor de performanță instituționali, monitorizarea realizării acestora și evaluarea performanței instituției publice. Nu se consideră oportună definirea în Statutul-model a unui nou document denumit „cadrul de management al performanței instituționale”, întrucât o asemenea soluție ar putea dubla documentele de planificare și raportare deja prevăzute de Legea nr. 75/2026 și de cadrul normativ privind planificarea strategică. Reformularea urmărește concretizarea competenței fondatorului, fără instituirea unor documente sau proceduri suplimentare care nu rezultă expres din lege.
	171	Subpct. 12.20 din Statutul-model al instituției publice necesită revizuire, deoarece prevederea atribuie fondatorului competența de a suspenda, anula sau abroga actele emise de instituția publică, competență care nu corespunde principiilor privind emiterea și încetarea efectelor actelor administrative. Potrivit regulilor de tehnică legislativă, actele administrative sunt modificate, suspendate, revocate ori abrogate, de regulă, de autoritatea emitentă, iar controlul legalității acestora se realizează prin mecanismele prevăzute de cadrul normativ, inclusiv prin procedura contenciosului administrativ, după caz. Astfel, recomandăm excluderea sau reformularea acestei atribuții și corelarea prevederii cu normele generale privind controlul legalității actelor administrative ori indicarea expresă a temeiului legal care derogă de la aceste principii.	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.

	172	La pct. 31 din Statutul-model al instituției publice se menționează despre păstrarea documentelor Consiliului. Pentru un spor de precizie, recomandăm indicarea expresă a termenului de păstrare a acestora.	Se acceptă. Pct. 31 (în redacția actuală 32) a fost revizuit în partea referitoare la stabilirea garanțiilor generale de păstrare, accesare și utilizare a înregistrărilor, fără introducerea în Statutul-model a unei proceduri tehnice exhaustive sau a unui termen uniform de păstrare.
	173	Cu referire la subpct. 40.1 din Statutul-model al instituției publice considerăm că necesită reexaminare sub aspectul oportunității menținerii acestuia. Condițiile de numire în funcție sunt verificate anterior încheierii contractului individual de muncă, astfel încât, la momentul încheierii acestuia, directorul trebuie să întrunească toate condițiile prevăzute de cadrul normativ. În acest context, nu este clară necesitatea reglementării încetării contractului pentru un motiv ce ține de condițiile de numire, deja verificate la etapa angajării.	Se acceptă parțial. În procesul de definitivare a proiectului, subpct. 40.1 (în redacția actuală 41.1) a fost revizuit. Astfel, constatarea nu mai poate fi întemeiată pe o apreciere generală sau discreționară privind condițiile de numire, ci trebuie să se bazeze pe acte și informații oficiale emise de autoritățile competente și să privească neîntrunirea condițiilor legale pentru ocuparea funcției ori existența uneia dintre situațiile prevăzute de lege care exclud posibilitatea ocupării acesteia.
	174	Subpct. 40.2 și subpct. 40.3 din Statutul-model al instituției publice recomandăm a fi comasate într-o singură prevedere, întrucât ambele reglementează aceeași situație juridică și anume încălcarea cadrului normativ sau a eticii profesionale, diferența constând doar în numărul încălcărilor și în calificarea acestora (gravă sau repetată). Astfel, propunem comasarea într-un singur subpunct cu următoare redacție: „directorul a admis o încălcare gravă sau încălcări repetate ale cadrului normativ ori ale eticii profesionale în exercitarea funcției	Se acceptă parțial. În procesul de definitivare a proiectului, subpct. 40.2 (în redacția actuală 41.2) și subpct. 40.3 (în redacția actuală 41.3) au fost revizuiți.

		sale, stabilite de comisia disciplinară constituită de fondator.”.	
	175	Subpct. 41.26.8 din Statutul-model al instituției publice necesită a fi revizuit, deoarece obligația de publicare a „scorurilor anuale de performanță” este formulată generic și poate implica divulgarea datelor cu caracter personal, în sensul art. 4 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în măsura în care scorurile sunt aferente unor persoane fizice identificate sau identificabile. Publicarea unor asemenea informații urmează să respecte principiile prelucrării datelor cu caracter personal prevăzute în art. 4 din Legea nr. 133/2011, inclusiv principiile legalității, proporționalității și limitării scopului.	Se acceptă parțial. Sintagma „scorurile anuale de performanță” ar putea fi interpretată în mod neuniform, inclusiv ca referindu-se la rezultatele evaluării profesionale individuale a directorului sau a personalului instituției publice. Subpct. 41.26.8 (în redacția actuală 42.27.8.) vizează însă scorurile aferente performanței instituționale, stabilite în raport cu obiectivele și indicatorii de performanță ai instituției publice, iar nu calificativele sau rezultatele evaluării profesionale individuale ale unor persoane fizice. În această accepțiune, informația publicată reflectă activitatea instituției publice și, prin natura sa, nu constituie o informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. Pentru eliminarea oricărei interpretări contrare, subpct. 42.27.8. a fost reformulat prin precizarea expresă că publicării sunt supuse scorurile anuale ale performanței instituționale. Nu se acceptă excluderea obligației de publicare. În măsura în care documentele care au stat la baza stabilirii scorurilor conțin date cu caracter personal sau alte informații cu accesibilitate limitată, acestea nu urmează să fie publicate ca

			atare. Publicarea se realizează în formă agregată sau anonimată, cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și limitării scopului, precum și a regimului juridic aplicabil informațiilor cu accesibilitate limitată. Totodată, norma generală de la subpct. 42.27 privind respectarea legislației referitoare la protecția datelor cu caracter personal se aplică tuturor categoriilor de informații enumerate, inclusiv celor prevăzute la subpct. 42.27.8. Repetarea aceleiași rezerve la fiecare poziție din enumerare nu este necesară.
	176	Cu referire la pct. 46 din Statutul-model al instituției publice notăm că, prevederea reglementează doar situația absenței temporare a directorului, însă nu stabilește mecanismul de exercitare a atribuțiilor acestuia în cazul vacanței funcției de director (încetarea mandatului, eliberarea din funcție, demisia sau alte situații care determină lipsa conducătorului instituției publice). În lipsa unei astfel de reglementări, poate apărea un vid de conducere și incertitudine privind persoana împuternicită să exercite atribuțiile directorului. Recomandăm completarea pct. 46 cu o dispoziție în următoarea redacție: „În absența temporară a directorului, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către directorul adjunct desemnat prin ordinul directorului. În cazul vacanței funcției de director, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către directorul adjunct desemnat prin ordinul fondatorului, până la numirea unui nou director.” Propunerea dată are ca scop asigurarea continuității activității instituției publice și evitarea apariției unei	Se acceptă. Pct. 46 (în redacția actuală 47) a fost completat conform propunerii.

		situații în care atribuțiile de conducere nu pot fi exercitate din cauza lipsei conducătorului instituției. Totodată, desemnarea de către fondator în cazul vacanței funcției este justificată, deoarece acesta este autoritatea competentă să numească directorul și să asigure continuitatea conducerii instituției.	
	177	La numerotarea elementelor structurale expuse în pct. 54 din Statutul-model al instituției publice se va lua în considerare prevederile art. 52 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, care stabilesc că punctul este elementul structural de bază al hotărârilor Guvernului, iar pentru interpretare corectă și aplicare comodă, punctele pot fi divizate în subpuncte care se numerotează prin adăugarea consecutivă a cifrelor arabe, până la gradul de detaliere necesar (după acest model: 1., 1.1, 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3).	Se acceptă. Modificările au fost operate.
Agencia Națională pentru Siguranța Alimentelor (nr. 15 – 4576 din 11.08.2026)	178	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
Consiliul Concurenței (nr. DJ-06/ 898 – 1703 din 11.08.2026)	179	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
Instituția Publică Agenția de Investiții (nr. 457 din 5.08.2026)	180	La subpunctul 10.1, în conformitate cu art. 14 alin. (1) lit. A) din Legea nr. 75/2026, se reiterează norma prin care se acordă dreptul instituției publice de a formula propuneri de modificare a cadrului normativ în domeniile sale de activitate și de a le înainta fondatorului. Considerăm că această soluție nu acoperă toate situațiile întâlnite în practică, întrucât fondatorul nu este întotdeauna organul competent pentru elaborarea și promovarea politicilor publice în domeniul de activitate	Nu se acceptă. Subpct. 10.1 transpune prevederea expresă a art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 75/2026, potrivit căreia instituția publică are dreptul să înainteze fondatorului propuneri privind modificarea cadrului normativ în domeniile sale de activitate.

		al instituției publice. Spre exemplu, în cazul Agenției de Investiții, politicile în domeniul atragerii investițiilor și promovării exportului sunt elaborate și promovate de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, iar cele din domeniul diplomației economice – de Ministerul Afacerilor Externe. În aceste condiții, limitarea dreptului de inițiativă exclusiv la fondator poate reduce eficiența procesului de perfecționare a cadrului normativ. Prin urmare, se propune reformularea subpunctului 10.1, astfel încât instituția publică să poată înainta propuneri organelor centrale de specialitate competente pentru elaborarea politicilor în domeniul respectiv, cu informarea fondatorului. Se propune următoarea redacție a subpunctului 10.1: „10.1. să înainteze propuneri privind modificarea cadrului normativ fondatorului sau autorității organului central de specialitate competent pentru elaborarea și promovarea politicilor în domeniul respectiv, cu informarea fondatorului, după caz.”	Transmiterea propunerilor către fondator nu reprezintă o limitare a capacității instituției publice de a contribui la perfecționarea cadrului normativ, ci stabilește circuitul instituțional prin care asemenea propuneri sunt examinate, coordonate și, după caz, promovate către autoritatea publică competentă. Fondatorul exercită atribuții de monitorizare și orientare strategică asupra instituției publice și trebuie să cunoască inițiativele acestora care pot influența politicile publice, competențele instituției, resursele financiare sau modul său de organizare și funcționare. În cazul în care elaborarea și promovarea politicilor într-un anumit domeniu aparțin unei alte autorități publice centrale, fondatorul poate transmite propunerile autorității competente sau poate asigura examinarea lor în cadrul mecanismelor de cooperare interinstituțională. Legea nr. 75/2026 nu atribuie instituției publice un drept general de a substitui fondatorul în raporturile de elaborare și promovare a politicilor publice. Totodată, norma nu interzice instituției publice să participe la grupuri de lucru, consultări publice ori alte forme de cooperare cu ministerele și autoritățile competente și nici să furnizeze acestora informații și expertiză în condițiile cadrului normativ aplicabil. Subpct. 10.1
--	--	---	---

			reglementează exclusiv circuitul formal al propunerilor instituționale de modificare a cadrului normativ. Redacția propusă ar permite transmiterea alternativă a propunerilor fie fondatorului, fie altei autorități, cu simpla informare „după caz” a fondatorului. Această formulare este neclară și poate conduce la omiterea fondatorului din proces, la promovarea unor poziții instituționale necoordonate sau chiar contradictorii și la incertitudine privind autoritatea responsabilă de examinarea și susținerea propunerilor. De asemenea, sintagma „autorității organului central de specialitate” este improprie, întrucât confundă autoritatea publică cu organul central de specialitate competent. Prin urmare, având în vedere caracterul general al Statutului-model și necesitatea reproducerii fidele a mecanismului stabilit prin art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 75/2026, subpct. 10.1 se menține în redacția actuală.
	181	În vederea reglementării exprese a unor drepturi indispensabile exercitării atribuțiilor instituțiilor publice, se propune completarea punctului 10 cu subpunctele 10.8. și 10.9., cu următorul cuprins: „10.8. să colecteze, să verifice, să prelucreze și să arhiveze, în condițiile legii, datele și informațiile necesare desfășurării activității sale;	Nu se acceptă. Completarea pct. 10 cu subpct. 10.8 și 10.9 nu este necesară. Colectarea, prelucrarea și arhivarea datelor se realizează numai în limitele atribuțiilor instituției și în condițiile cadrului normativ sectorial, iar o abilitare generală în acest sens ar fi excesiv de largă, în

		10.9. să organizeze și să desfășoare, în conformitate cu legislația în vigoare, proceduri de achiziții publice de bunuri, servicii și lucrări necesare realizării domeniilor sale de activitate.”	special în raport cu protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor cu accesibilitate limitată. Totodată, organizarea achizițiilor publice nu constituie un drept distinct, ci o obligație legală prevăzută de art. 14 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75/2026, exercitată în conformitate cu Legea nr. 325/2025 privind achizițiile publice și deja reflectată în proiect. În plus, pct. 10 permite exercitarea altor drepturi prevăzute de actele normative și de statut. Prin urmare, completările propuse sunt fie excesiv de generale, fie repetitive și nu se justifică.
	182	La punctul 10 subpunctele 10.3 și 10.7, încheierea acordurilor de colaborare cu autoritățile administrației publice, organele abilitate cu funcții de control, organizațiile necomerciale și cele internaționale, precum și primirea asistenței tehnice și financiare externe este supusă aprobării prealabile a fondatorului, fără a institui termene în care fondatorul urmează să se pronunțe și fără a delimita categoriile de acte supuse acestei aprobări în funcție de importanța sau valoarea lor. În lipsa acestor elemente, condiționarea unui număr extins de acte de aprobarea prealabilă a fondatorului afectează flexibilitatea instituțiilor a căror activitate presupune celeritate. Spre exemplu, în cazul Agenției de Investiții, colaborarea operativă cu investitorii și cu partenerii de dezvoltare impune încheierea promptă a acordurilor de colaborare și accesarea în timp util a asistenței externe, iar obligația de a obține, pentru fiecare asemenea act, o aprobare prealabilă a cărei acordare nu este încadrată într-	Nu se acceptă. Subpct. 10.3 și 10.7 au fost revizuite, inclusiv prin corelarea acestora, după caz, cu cerințele acordurilor de finanțare aplicabile. Normele au caracter general și sunt incluse în Statutul-model, care urmează să fie particularizat prin statutul fiecărei instituții publice în funcție de misiunea, domeniul de activitate, regimul de finanțare și cadrul normativ sectorial aplicabil. Nu se consideră justificată stabilirea în Statutul-model a unor praguri valorice uniforme sau a unor categorii de acorduri exceptate de la aprobarea prealabilă a Fondatorului. Acordurile de colaborare prevăzute la subpct. 10.3 nu au în toate cazurile o valoare pecuniară determinată,

		un termen poate întârzia nejustificat activitatea instituției. Prin urmare, se propune calibrarea acestor mecanisme, prin stabilirea unor praguri valorice sub care aprobarea prealabilă nu este necesară, a unui termen cert în care fondatorul urmează să se pronunțe și a efectului juridic al depășirii acestui termen, inclusiv prin instituirea aprobării tacite, după caz, astfel încât controlul exercitat de fondator să fie asigurat fără a bloca activitatea operațională a instituției.	dar pot produce efecte juridice, instituționale, informaționale sau patrimoniale importante. De asemenea, valoarea asistenței tehnice ori financiare prevăzute la subpct. 10.7 nu reprezintă unicul criteriu relevant pentru evaluarea obligațiilor asumate de instituția publică. Stabilirea unor praguri generale nu ar ține cont de diversitatea instituțiilor publice și a domeniilor lor de activitate. Nu se acceptă nici instituirea în Statutul-model a unui termen unic de pronunțare. Complexitatea acordurilor de colaborare și a formelor de asistență poate varia semnificativ, iar examinarea acestora poate necesita coordonări juridice, financiare, patrimoniale sau interinstituționale diferite. Termenele și particularitățile procedurale urmează să fie determinate, după caz, de cadrul normativ sectorial, de acordurile de finanțare aplicabile și de procedurile interne ale Fondatorului. Instituirea aprobării tacite nu poate fi acceptată, deoarece aprobarea prealabilă presupune o manifestare expresă de voință a Fondatorului. În lipsa unui temei legislativ expres, neexaminarea solicitării într-un anumit termen nu poate produce efectele juridice ale aprobării și nu poate autoriza instituția publică să își asume obligații față de terți.
--	--	--	--

			Totodată, mecanismul aprobării prealabile nu împiedică organizarea de către Fondator a unor proceduri interne eficiente și proporționale pentru examinarea operativă a solicitărilor. Particularitățile necesare instituțiilor a căror activitate presupune o colaborare frecventă cu investitorii, organismele internaționale sau partenerii de dezvoltare pot fi reflectate în statutul instituției și în procedurile Fondatorului, în limitele cadrului normativ aplicabil. În consecință, subpct. 10.3 și 10.7 se mențin în redacția revizuită, iar proiectul nu necesită modificări suplimentare sub aspectul stabilirii unor praguri valorice, termene uniforme sau a unui mecanism de aprobare tacită.
	183	La punctul 11 subpunctul 11.2., în conformitate cu art. 9 alin. (3) din Legea nr. 75/2026, se reiterează norma privind includerea în componența Consiliului instituției publice a cel puțin unui reprezentant al organizațiilor societății civile din domeniul relevant sferei de activitate a instituției. Totuși, considerăm că o asemenea reglementare nu poate avea un caracter uniform pentru toate instituțiile publice, întrucât nu ține cont de particularitățile mandatului acestora. Spre exemplu, Agenția de Investiții implementează programe de sprijin destinate mediului de afaceri, inclusiv sub forma ajutoarelor de minimis și a altor mecanisme de finanțare. O parte semnificativă a beneficiarilor acestor măsuri sunt asociații obștești de profil. În aceste condiții, includerea obligatorie în Consiliu a unui reprezentant al societății	Nu se acceptă. Art. 9 alin. (3) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres includerea în componența Consiliului a cel puțin unui membru din partea societății civile din domeniul relevant sferei de activitate a instituției publice. Derogarea este admisă numai dacă o altă lege care reglementează modul de organizare și componența Consiliului prevede altfel. În consecință, oportunitatea includerii reprezentantului societății civile nu poate fi lăsată la aprecierea fiecărei instituții sau a fondatorului. Riscurile de conflict de interese sunt gestionate prin mecanismele

		civile din domeniul relevant creează riscul existenței unor conflicte de interese, întrucât persoanele desemnate pot reprezenta organizații care sunt beneficiari actuali sau potențiali ai programelor gestionate de instituție. O asemenea situație poate afecta imparțialitatea și obiectivitatea procesului decizional al Consiliului. Prin urmare, se propune ca stabilirea componenței Consiliului, inclusiv oportunitatea includerii reprezentanților societății civile, să fie realizată individual pentru fiecare instituție publică, în funcție de specificul activității și de riscurile de integritate aferente, prin actele normative care reglementează organizarea și funcționarea fiecărei instituții.	de independență, incompatibilitate și conflict de interese instituite de lege.
	184	La subpunctul 12.19. semnalăm o problemă de ordin practic privind categoria activelor care nu sunt încadrate la mijloace fixe, dar care au o valoare patrimonială semnificativă, cum sunt imobilizările necorporale (de exemplu, sistemele informaționale, platformele web, aplicațiile software și alte active similare). În lipsa unei reglementări exprese, procedura de casare a acestor active poate genera incertitudini în procesul de administrare a patrimoniului instituției publice. Prin urmare, considerăm necesară extinderea sferei de aplicare a subpunctului 12.19, astfel încât și casarea imobilizărilor necorporale să fie supusă autorizării fondatorului. În acest sens, se propune completarea subpunctului 12.19 cu sintagma „precum și imobilizările necorporale”.	Nu se acceptă. Subpct. 12.19 transpune competența fondatorului prevăzută expres de Legea nr. 75/2026, potrivit căreia acesta autorizează casarea bunurilor raportate la mijloacele fixe. Extinderea acestei competențe asupra imobilizărilor necorporale, printr-un act normativ subordonat legii, nu este justificată în lipsa unei împuterniciri legislative exprese. Mijloacele fixe și imobilizările necorporale reprezintă categorii contabile distincte, supuse unor reguli diferite de recunoaștere, evaluare, amortizare, scoatere din evidență și documentare. Valoarea patrimonială semnificativă a unui activ necorporal nu permite asimilarea acestuia cu mijloacele fixe și

			nici extinderea automată a procedurii de autorizare aplicabile acestora. Casarea sau scoaterea din evidență a sistemelor informaționale, platformelor web, aplicațiilor software și a altor imobilizări necorporale se realizează potrivit cadrului normativ contabil aplicabil, documentelor justificative și competențelor organelor instituției publice. Dacă pentru anumite categorii de imobilizări necorporale este necesară autorizarea fondatorului, această competență trebuie să rezulte din lege, din reglementările financiar-contabile speciale sau din statutul individual al instituției, în limitele permise de cadrul normativ. Statutul-model nu poate transforma o competență legală specială, referitoare la casarea mijloacelor fixe, într-o competență generală a fondatorului asupra tuturor activelor cu valoare patrimonială semnificativă. O asemenea extindere ar modifica sfera competenței stabilite prin Legea nr. 75/2026 și ar crea incertitudine privind delimitarea atribuțiilor dintre fondator și conducerea instituției publice. Prin urmare, subpct. 12.19 se menține în redacția actuală, fără completarea cu sintagma „precum și imobilizările necorporale”.
--	--	--	--

	185 La subpunctul 12.20, în contextul atribuției de supraveghere a respectării cadrului normativ în activitatea instituției publice, autorul propune împuternicirea fondatorului cu dreptul de a suspenda, anula sau, după caz, abroga, în tot sau în parte, actele instituției publice emise cu încălcarea cadrului normativ. Semnalăm că utilizarea noțiunii de „abrogare” în acest context este improprie. Potrivit art. 65 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, abrogarea reprezintă un procedeu tehnico-juridic prin care sunt scoase din vigoare actele normative sau dispozițiile acestora care nu mai corespund necesităților de reglementare. Prin urmare, abrogarea nu constituie o măsură de sancționare a unui act emis cu încălcarea legii și nu poate fi utilizată ca mecanism de înlăturare a efectelor unui act nelegal. Totodată, în măsura în care instituția publică este investită, prin lege sau prin actul de constituire, cu competența de a emite acte în domeniul său de activitate, apreciem că fondatorul nu poate fi investit cu dreptul de a abroga actele normative emise în exercitarea acestei competențe. O asemenea prerogativă ar contraveni naturii juridice a abrogării și principiului exercitării competențelor de către instituția căreia acestea i-au fost conferite prin lege. Prin urmare, se propune excluderea cuvintelor „sau, după caz, abrogă” din cuprinsul subpunctului 12.20, urmând ca fondatorul să poată exercita doar acele atribuții de control, compatibile cu natura juridică a actelor emise de instituția publică.	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.
	186 La subpunctul 12.21, în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. A) din Legea nr. 75/2026, se reiterează norma de împuternicire a fondatorului cu dreptul de a confirma entitatea de audit selectată pentru efectuarea auditului extern al rapoartelor financiare anuale ale instituției	Se acceptă parțial. Subpct. 12.21 a fost revizuit în vederea corelării sale cu art. 8 alin. (1) din Legea nr. 75/2026. În redacția actualizată, norma nu mai stabilește că fondatorul confirmă o

		publice. Semnalăm că această reglementare este lipsită de claritate, întrucât, potrivit proiectului, competența de selectare a entității de audit aparține Consiliului instituției publice. În aceste condiții, nu este clară natura juridică a procedurii de „confirmare” de către fondator, criteriile în baza cărora aceasta se realizează, precum și efectele juridice pe care le produce eventuala neconfirmare a entității selectate de Consiliu. În lipsa unor criterii obiective și a unei proceduri expres reglementate, mecanismul de confirmare poate genera incertitudine juridică și poate afecta autonomia decizională a Consiliului în exercitarea atribuțiilor sale. Prin urmare, se propune clarificarea conținutului acestei atribuții, prin reglementarea expresă a naturii procedurii de confirmare, a temeiurilor care pot justifica refuzul confirmării și a consecințelor juridice ale unei asemenea decizii. În lipsa unor asemenea precizări, considerăm oportună reevaluarea necesității menținerii acestei competențe în sarcina fondatorului.	entitate „selectată de Consiliu” și, prin urmare, nu mai instituie prin ea însăși un raport procedural între competența Consiliului și cea a fondatorului. Confirmarea entității de audit reprezintă exercitarea unei competențe distincte a fondatorului, ulterioară determinării entității de audit în conformitate cu legislația aplicabilă. Aceasta nu echivalează cu selectarea directă a prestatorului și nu înlocuiește procedura de achiziție publică. Nu se acceptă reglementarea în Statutul-model a unei proceduri detaliate de confirmare, a unor criterii exhaustive de refuz și a tuturor efectelor neconfirmării. Norma analizată are caracter general și reproduce o competență stabilită de Legea nr. 75/2026. Exercițarea acesteia trebuie să respecte principiile legalității, motivării și interzicerii arbitrariului, precum și legislația achizițiilor publice, legislația privind auditul situațiilor financiare și, după caz, condițiile acordului de finanțare. Fondatorul nu poate utiliza confirmarea pentru a substitui entitatea determinată potrivit procedurii legale cu o entitate aleasă discreționar. În cazul constatării unor neconformități privind legalitatea procedurii, eligibilitatea sau independența entității de audit, neconfirmarea trebuie motivată, iar neconformitățile urmează să
--	--	--	--

			fie remediate potrivit cadrului normativ aplicabil. Nu se acceptă propunerea de eliminare ori de reevaluare a necesității acestei competențe, întrucât aceasta este atribuită fondatorului direct prin Legea nr. 75/2026.
	187	La punctul 12.23., autorul propune împuternicirea fondatorului cu dreptul de a aproba ghiduri, metodologii sau de a emite ordine ori decizii obligatorii privind modul de realizare a programelor de dezvoltare strategică/instituțională pe termen mediu și a planurilor anuale de activitate ale instituției publice, inclusiv privind realizarea obiectivelor anuale și pe termen mediu. Totodată, proiectul atribuie competențe similare și altor organe de conducere ale instituției. Astfel, potrivit punctului 15.3., Consiliul instituției publice aprobă regulamentele și manualele operaționale ale produselor și mecanismelor de finanțare. De asemenea, conform punctului 41.11., directorul instituției aprobă politicile și procedurile operaționale ale instituției publice și monitorizează implementarea acestora, iar potrivit subpunctului 41.26.1., acesta aprobă regulamentele interne. În această redacție, proiectul nu delimitează în mod clar competențele fondatorului, ale Consiliului și ale directorului în ceea ce privește aprobarea actelor interne ale instituției publice. Noțiunile de „ghiduri”, „metodologii”, „politici”, „proceduri operaționale”, „manuale operaționale” și „regulamente interne” nu sunt definite și nici nu este stabilit raportul dintre acestea, ceea ce poate genera suprapuneri de competențe și interpretări diferite în procesul de aplicare a actului normativ. Prin urmare, se propune delimitarea expresă a competențelor	Se acceptă parțial. Pct. 12.23 a fost revizuit prin raportare strictă la competențele Fondatorului prevăzute de lege și la cadrul normativ privind planificarea strategică. Totodată, nu se constată un conflict între subpct. 15.3 și 41.11, întrucât acestea reproduc competențe distincte prevăzute expres de Legea nr. 75/2026: Consiliul aprobă regulamentele și manualele operaționale ale produselor/mecanismelor de finanțare, iar Directorul aprobă politicile și procedurile operaționale ale instituției publice. De asemenea, subpct. 41.26.1. (în redacția actuală 42.27.1) nu atribuie Directorului competența de aprobare a regulamentelor interne, ci stabilește obligația de publicare a acestora în cadrul transparenței proactive.

		fiecărui organ de conducere și stabilirea clară a tipurilor de acte care se aprobă de fondator, de Consiliul instituției publice și de director, astfel încât să fie evitate paralelismele normative și eventualele conflicte de competență.	
	188	La subpunctul 15.1, în conformitate cu art. 10 lit. A) din Legea nr. 75/2026, se reiterează norma de alocarea anuală a cel puțin 2% din fondul de salarizare pentru activități de formare profesională organizate de prestatori de servicii educaționale, în vederea asigurării implementării art. 213 alin. (2) din Codul muncii. Deși susținem instituirea unui plafon minim destinat dezvoltării profesionale continue a personalului, considerăm că limitarea posibilității de achiziționare a serviciilor de formare profesională exclusiv de la prestatori de servicii educaționale este excesiv de restrictivă și nu rezultă din prevederile art. 213 alin. (2) din Codul muncii, care instituie obligația angajatorului de a asigura formarea profesională a salariaților, fără a condiționa realizarea acestora de o anumită categorie de furnizori. O asemenea limitare poate restrânge nejustificat accesul instituțiilor publice la programe de instruire de înaltă specializare și poate afecta eficiența procesului de dezvoltare profesională a personalului. Prin urmare, se propune reformularea subpunctului 15.1, astfel încât acesta să permită achiziționarea serviciilor de formare profesională atât de la prestatori de servicii educaționale, cât și de la alte persoane fizice sau juridice care dețin competența și experiența profesională necesară pentru furnizarea acestor servicii, în condițiile legislației în vigoare.	Nu se acceptă. Prevederile invocate nu instituie prin proiect obligații financiare noi, ci transpun norme stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Astfel, obligația de a prevedea în bugetul anual mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în quantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026. De asemenea, competența fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului este prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c), iar selectarea și confirmarea entității de audit sunt reglementate expres la art. 8 alin. (1) lit. n) și art. 10 lit. k) din aceeași lege. Statutul-model nu instituie aceste obligații și nu stabilește surse sau alocații bugetare suplimentare, ci asigură transpunerea mecanismului prevăzut de lege. În consecință, proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli financiare suplimentare față de cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 75/2026.
	189	La subpunctul 15.9., în conformitate cu art. 10 lit. H) din Legea nr. 75/2026, se reiterează norma prin care Consiliul este împuternicit să avizeze rapoartele	Se acceptă. Competența Consiliului prevăzută la art. 10 lit. h) din Legea nr. 75/2026 are rolul

		financiare anuale ale instituției publice. În acest context, nu este clar care este natura juridică a avizului emis de Consiliu și care sunt consecințele în cazul în care acesta nu este acordat sau nu este emis în termen. Totodată, responsabilitatea pentru întocmirea și prezentarea la timp a rapoartelor financiare revine directorului instituției, în calitate de conducător al autorității executive. Prin urmare, se propune clarificarea caracterului avizului (consultativ sau obligatoriu), precum și a efectelor juridice pe care le produce lipsa acestuia, pentru a evita blocarea procesului de aprobare a rapoartelor financiare și eventualele interpretări divergente privind răspunderea directorului.	de a asigura supravegherea procesului de raportare financiară și examinarea colegială a rapoartelor înainte de prezentarea acestora fondatorului. Avizul Consiliului nu echivalează însă cu aprobarea rapoartelor financiare și nu transferă asupra Consiliului responsabilitatea pentru întocmirea, semnarea și prezentarea lor. Responsabilitatea pentru organizarea contabilității, întocmirea, semnarea și prezentarea în termen a rapoartelor financiare revine directorului instituției publice, în calitatea acestuia de organ executiv și persoană responsabilă de gestiunea economico-financiară. Prin urmare, solicitarea avizului Consiliului este obligatorie ca etapă procedurală, însă conținutul avizului are caracter consultativ. Emiterea unui aviz negativ nu împiedică prezentarea rapoartelor financiare în termenele prevăzute de cadrul normativ contabil. Într-o asemenea situație, avizul Consiliului se anexează rapoartelor, iar directorul prezintă, după caz, explicații privind neacceptarea recomandărilor formulate. Nici neemiterea avizului de către Consiliu nu poate suspenda sau proroga termenele legale de raportare și nu poate înlătura răspunderea directorului pentru prezentarea rapoartelor financiare.
--	--	--	---

			Directorul trebuie să facă dovada transmiterii în timp util a rapoartelor către Consiliu și să menționeze faptul că avizul nu a fost emis până la expirarea termenului aplicabil. În consecință, subpct. 15.9 (în redacția actuală 15.9.), subpct. 41.8 (în redacția actuală 42.8.) și prevederile capitolului privind raportarea către fondator urmează să fie corelate, astfel încât solicitarea avizului să fie obligatorie, dar lipsa sau caracterul negativ al acestuia să nu blocheze îndeplinirea obligațiilor legale de raportare.
	190	La subpunctul 15.11, în conformitate cu art. 10 lit. K) din Legea nr. 75/2026, autorul preia norma potrivit căreia Consiliul instituției publice selectează entitatea de audit pentru efectuarea auditului extern al rapoartelor financiare anuale și o prezintă ulterior fondatorului pentru confirmare. În ceea ce privește procedura de „confirmare” de către fondator, reiterăm observațiile formulate la subpunctul 12.21, referitoare la lipsa de claritate a naturii juridice a acestei proceduri, a criteriilor în baza cărora confirmarea poate fi acordată sau refuzată, precum și a consecințelor juridice ale unei eventuale neconfirmări. Considerăm necesară clarificarea acestor aspecte pentru a evita incertitudinile în aplicarea normei și eventualele suprapuneri de competențe între Consiliu și fondator.	Nu se acceptă. Subpct. 15.11 (în redacția actuală 16.11.) reproduce competența Consiliului prevăzută expres la art. 10 lit. k) din Legea nr. 75/2026 de a selecta entitatea de audit pentru efectuarea auditului extern al rapoartelor financiare anuale și de a o prezenta fondatorului pentru confirmare. Corelativ, subpct. 12.21 transpune competența legală a fondatorului de a confirma entitatea de audit. Cele două norme reglementează etape distincte și nu generează o suprapunere de competențe. Consiliul selectează entitatea de audit potrivit legislației achizițiilor publice și cadrului normativ privind auditul situațiilor financiare, iar fondatorul exercită competența ulterioară de confirmare atribuită de lege.

			Confirmarea nu reprezintă o nouă selectare și nu conferă fondatorului dreptul de a desemna discreționar o altă entitate de audit. Statutul-model nu poate modifica natura competenței stabilite de lege și nici nu este necesar să instituie o procedură exhaustivă de confirmare, termene uniforme sau o listă limitativă a motivelor de refuz, în lipsa unei împuterniciri legislative exprese. Criteriile aplicabile rezultă din legislația achizițiilor publice, din legislația privind auditul situațiilor financiare, din cerințele privind independența și eligibilitatea entității de audit și, după caz, din acordul de finanțare. Totodată, orice refuz al fondatorului trebuie să respecte principiile legalității, proporționalității și motivării actelor administrative. Fondatorul nu poate refuza arbitrar confirmarea și nu poate substitui entitatea selectată de Consiliu cu o altă entitate. Eventualele neconformități se soluționează potrivit cadrului normativ aplicabil procedurii de selectare și căilor de contestare prevăzute de lege. Prin urmare, delimitarea dintre selectarea entității de audit de către Consiliu și confirmarea acesteia de către fondator rezultă suficient de clar din Legea nr. 75/2026 și din proiect, iar subpct. 16.11 și 12.21 nu necesită modificări.
--	--	--	--

	191 La punctul 16 este prevăzut că lucrările de secretariat ale Consiliului sunt asigurate de secretarul Consiliului, care este un angajat al instituției publice desemnat prin ordinul directorului. Semnalăm că, atât Legea nr. 75/2026 cât și proiectul supus avizării extinde în mod considerabil competențele Consiliului instituției publice, ceea ce presupune și o creștere semnificativă a volumului activităților de secretariat aferente organizării ședințelor, pregătirii materialelor, redactării proceselor-verbale, monitorizării executării hotărârilor și gestionării corespondenței. Cu toate acestea, nota de fundamentare nu conține o analiză a impactului administrativ și operațional al acestor atribuții suplimentare asupra activității instituțiilor publice. În practică, exercitarea atribuțiilor de secretariat poate necesita implicarea substanțială a unui salariat, ceea ce poate afecta îndeplinirea atribuțiilor de bază aferente funcției deținute și, implicit, eficiența activității instituției. Acest impact este cu atât mai pronunțat în cazul instituțiilor publice cu un efectiv redus de personal, unde redistribuirea unor resurse umane limitate pentru exercitarea atribuțiilor de secretariat poate afecta capacitatea instituției de a-și realiza în mod eficient atribuțiile de bază. Prin urmare, se propune efectuarea unei analize suplimentare a impactului instituțional și financiar al acestei reglementări.	Nu se acceptă. Reglementarea nu presupune instituirea unui post distinct de secretar al Consiliului și nici acordarea unei remunerații suplimentare. Potrivit Legii nr. 75/2026, atribuțiile de secretariat sunt exercitate de un angajat al instituției publice desemnat prin ordinul directorului. Prin urmare, aplicarea normei se realizează în cadrul efectivului-limită, statului de personal și fondului de salarizare aprobate și nu generează, prin ea însăși, un impact financiar suplimentar.
	192 La punctul 26 autorul reglementează un mecanism menit să evite blocarea activității Consiliului ca urmare a lipsei cvorumului, prin instituirea posibilității convocării unei ședințe repetate. Considerăm însă că această soluție nu înlătură în mod efectiv riscul blocajului decizional, întrucât nici ședința repetată nu garantează întrunirea cvorumului necesar pentru deliberare și adoptarea	Nu se acceptă. Mecanismul convocării ședinței repetate urmărește asigurarea unei noi posibilități de întrunire a Consiliului, fără modificarea condițiilor legale de cvorum și fără afectarea caracterului colegial al acestuia. Redacția actualizată stabilește

		hotărârilor. În aceste condiții, proiectul nu oferă o soluție pentru situațiile în care, în mod repetat, Consiliul nu poate funcționa din cauza lipsei cvorumului, ceea ce poate afecta continuitatea activității instituției publice și realizarea atribuțiilor acesteia. Prin urmare, se propune revizuirea mecanismului prevăzut la punctul 26 și instituirea unei soluții care să asigure funcționarea efectivă a Consiliului în asemenea situații. O posibilă soluție ar fi exercitarea temporară a competențelor Consiliului de către fondator, exclusiv pentru atribuțiile care nu suportă amânare și până la restabilirea funcționalității Consiliului, sau instituirea unui mecanism alternativ care să prevină blocajul decizional.	un termen de cel mult 5 zile lucrătoare pentru convocarea ședinței repetate și un termen redus de notificare, de cel puțin o zi lucrătoare, ceea ce permite examinarea operativă a subiectelor. Exercitarea temporară de către fondator a competențelor Consiliului nu poate fi acceptată. Legea nr. 75/2026 delimitează atribuțiile fondatorului, ale Consiliului și ale directorului, iar Statutul-model nu poate transfera competențele unui organ către altul în situații care nu sunt prevăzute expres de lege. O asemenea soluție ar putea afecta autonomia funcțională și caracterul colegial al Consiliului și ar permite fondatorului să exercite atribuții de avizare, aprobare, selectare sau monitorizare pe care legea le-a atribuit unui organ distinct. De asemenea, formula „atribuțiile care nu suportă amânare” este lipsită de precizie, nefiind stabilite autoritatea care constată urgența, categoriile de atribuții vizate, durata substituirii și efectele actelor adoptate de fondator. Introducerea acesteia ar genera incertitudini mai importante decât cele pe care urmărește să le înlăture. Lipsa repetată a cvorumului reprezintă în principal o problemă privind îndeplinirea mandatului de către membrii Consiliului. Aceasta trebuie soluționată prin mecanismele legale de desemnare,
--	--	--	--

			revocare și înlocuire a membrilor care nu își îndeplinesc obligațiile, precum și prin măsuri organizatorice, inclusiv participarea prin videoconferință și convocarea operativă a ședinței repetate, iar nu prin transferarea competențelor Consiliului către fondator. Totodată, lipsa temporară a cvorumului Consiliului nu determină încetarea activității instituției publice. Administrarea operațională și executivă este exercitată în continuare de director, în limitele atribuțiilor sale legale și statutare. Actele care țin exclusiv de competența Consiliului vor fi examinate după restabilirea cvorumului, iar fondatorul trebuie să întreprindă, în limitele competențelor sale, măsurile necesare pentru asigurarea componentei funcționale a Consiliului. Prin urmare, mecanismul propus la pct. 26 (în redacția actuală 27) se menține, iar proiectul nu se completează cu o normă privind exercitarea temporară de către fondator a atribuțiilor Consiliului.
	193	La punctul 32 autorul propune instituirea obligației de certificare a copiilor documentelor expediate în adresa fondatorului. Considerăm că această cerință instituie o sarcină administrativă suplimentară, fără ca necesitatea acesteia să fie justificată. În contextul utilizării pe scară largă a documentelor electronice și al existenței mecanismelor de verificare a autenticității documentelor, certificarea tuturor copiilor transmise fondatorului apare	Se acceptă. Se acceptă observația privind caracterul excesiv al obligației generale de certificare a copiilor proceselor-verbale transmise Fondatorului. În lipsa unui temei legal expres și a unei necesități justificate pentru certificarea tuturor copiilor, această formalitate generează o

		ca o formalitate excesivă, care generează un volum suplimentar de muncă, fără o valoare adăugată corespunzătoare. Prin urmare, se propune reevaluarea oportunității menținerii acestei obligații sau limitarea acesteia doar la cazurile expres prevăzute de lege ori în care certificarea este justificată de natura documentului transmis.	sarcină administrativă suplimentară și este disproporționată în raport cu scopul urmărit, în special în contextul utilizării documentelor electronice și a mecanismelor de verificare a autenticității acestora. În consecință, obligația de transmitere a copiei certificate se exclude din pct. 32 (în redacția actuală 33).
	194	La punctul 41 subpunctul 41.8. se reiterează observația formulată la subpunctul 15.9. cu privire la necesitatea clarificării procedurii de avizare a rapoartelor financiare anuale de către Consiliul instituției publice. În particular, considerăm necesară reglementarea expresă a naturii juridice a avizului, a caracterului obligatoriu sau consultativ al acestuia, precum și a consecințelor juridice în situația în care avizul nu este emis sau este negativ. Lipsa acestor precizări poate genera incertitudini în aplicarea normei și poate afecta respectarea termenelor de prezentare a rapoartelor financiare, deși responsabilitatea pentru întocmirea și prezentarea acestora revine directorului instituției publice.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	195	La punctul 41 subpunctul 41.22. se reiterează observația formulată la punctul 16 privind necesitatea efectuării unei analize suplimentare a impactului instituțional și financiar al reglementării propuse. În special, considerăm necesară evaluarea impactului asupra resurselor umane ale instituției în scopul identificării unor soluții sau mecanisme organizatorice care să permită îndeplinirea eficientă a acestor atribuții, fără afectarea activității curente a instituției publice.	Nu se acceptă. Subpct. 41.22 (în redacția actuală 42.23.) nu instituie atribuții noi și nu prevede crearea unui post distinct de secretar al Consiliului, ci transpune regula stabilită de Legea nr. 75/2026, potrivit căreia lucrările de secretariat ale Consiliului sunt asigurate de un angajat al instituției publice desemnat prin ordinul directorului. În procesul de definitivare a proiectului a fost deja clarificat prin precizarea că

			secretarul Consiliului este desemnat dintre angajații instituției publice, iar atribuțiile aferente activității de secretariat se stabilesc în fișa postului angajatului desemnat. Prin urmare, subpct. 42.22. reglementează doar competența directorului de a desemna secretarul, fără a crea prin el însuși sarcini financiare sau posturi suplimentare. În consecință, analiza suplimentară solicitată nu este necesară, iar subpct. 42.23. se menține în redacția actuală.
	196	La punctul 41 subpunctul 41.25. în contextul derulării procedurilor de achiziții publice, exact cum este reglementat la art. 12 alin. (9) lit. O) din Legea nr. 75/2026, se face referire exclusiv la principiul transparenței. Considerăm că această abordare este incompletă, întrucât activitatea de achiziții publice este guvernată de ansamblul principiilor prevăzute de legislația în domeniu, iar evidențierea unui singur principiu poate genera interpretarea eronată că celelalte principii au o importanță secundară. În acest sens, se propune reformularea subpunctului 41.25 prin raportare la respectarea principiilor tuturor procedurilor care guvernează procedurile de achiziții publice. Prin urmare, propunem utilizarea sintagmei „cu respectarea principiilor prevăzute de legislația în domeniul achizițiilor publice”.	Nu se acceptă. Subpct. 41.25 (în redacția actuală 42.26.) transpune întocmai atribuția directorului prevăzută la art. 12 alin. (9) lit. o) din Legea nr. 75/2026 de a asigura elaborarea și publicarea planului de achiziții și respectarea principiului transparenței procedurilor de achiziționare a bunurilor, lucrărilor și serviciilor necesare instituției publice. Referirea expresă la transparență nu constituie o enumerare exhaustivă a principiilor aplicabile achizițiilor publice și nu poate fi interpretată în sensul înlăturării sau diminuării importanței celorlalte principii. Toate principiile și regulile stabilite prin Legea nr. 325/2025 privind achizițiile publice se aplică direct instituției publice și persoanelor responsabile de organizarea și desfășurarea procedurilor de achiziție,

			indiferent dacă sunt sau nu reproduse în Statut. Evidențierea transparenței este justificată de conținutul concret al atribuției directorului, care include elaborarea și publicarea planului de achiziții și asigurarea transparenței procedurilor. Norma nu urmărește să reglementeze integral regimul juridic al achizițiilor publice și nici să stabilească o ierarhie între principiile prevăzute de legislația specială. Înlocuirea referirii exprese la transparență cu formula generală „respectarea principiilor prevăzute de legislația în domeniul achizițiilor publice” ar îndepărta textul Statutului-model de formularea expresă a art. 12 alin. (9) lit. o) din Legea nr. 75/2026 și ar diminua precizia obligației specifice privind transparența și publicarea planului de achiziții. Totodată, completarea ar avea caracter declarativ și ar dubla cadrul normativ direct aplicabil. Prin urmare, subpct. 42.26 se menține în redacția actuală, fără înlocuirea referirii la principiul transparenței cu o trimitere generală la toate principiile legislației achizițiilor publice.
Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică	197	Se va revizui întregul text al proiectului prin clarificarea regimului juridic al procedurilor administrative menționate (aprobare, confirmare, coordonare). În acest sens, normele propuse trebuie să indice în mod expres	Se acceptă parțial. Modificările corespunzătoare au fost operate.

(nr. 1.4/1429/26 din 10.08.2026)		forma juridică specifică în care fondatorul va exercita aceste atribuții (de exemplu: prin ordin, dispoziție, decizie sau aviz), în vederea asigurării previzibilității, a certitudinii juridice și a excluderii riscului de interpretare arbitrară în procesul de aplicare.	
	198	Norma de la sbp. 10.3 necesită o detaliere prin stabilirea unor criterii clare sau a unor praguri/categorii specifice pentru acordurile de colaborare ce necesită aprobarea prealabilă a fondatorului, pentru a evita instituirea unei sarcini administrative disproporționate care ar paraliza parteneriatele instituționale.	Nu se acceptă. Subpct. 10.3 condiționează încheierea acordurilor de colaborare de aprobarea prealabilă a Fondatorului în considerarea naturii și a eventualelor efecte instituționale ale acestor acte, iar nu exclusiv a valorii lor financiare. Acordurile de colaborare pot produce efecte juridice, instituționale, patrimoniale sau informaționale importante chiar dacă nu au o valoare pecuniară determinată. Stabilirea unor praguri valorice nu ar permite delimitarea adecvată a acordurilor supuse aprobării, iar instituirea unor categorii uniforme nu este compatibilă cu diversitatea misiunilor și domeniilor de activitate ale instituțiilor cărora li se aplică Statutul-model. Totodată, exceptarea unor acorduri ar restrânge mecanismul aprobării prealabile și ar modifica repartizarea competențelor dintre instituția publică și Fondator. În consecință, subpct. 10.3 se menține fără instituirea unor praguri sau categorii exceptate de la aprobarea prealabilă.
	199	La sbp. 10.7, sintagma „aprobarea prealabilă a” se va substitui cu sintagma „acordul prealabil al”, conform	Se acceptă parțial. Pct. 10.7 a fost revizuit.

		terminologiei utilizate la art. 14 alin. (1) lit. G) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice.	
	200	La pct. 12, textul „administrează instituția publică și monitorizează activitatea acesteia, exercitând” se va substitui cu cuvântul „are”. Or, potrivit alin. (1) al art. 12 din Legea nr. 75/2026, „directorul este persoana care exercită administrarea operațională și executivă a instituției publice”, iar potrivit alin. (1) al art. 9 din aceeași lege, „consiliul ... are rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional al instituției publice și a procesului de implementare a obiectivelor stabilite”.	Nu se acceptă. Problema de fond semnalată a fost eliminată integral urmare a definitivării proiectului.
	201	Se solicită excluderea sau revizuirea prevederilor de la sbp. 12.1 referitoare la competența fondatorului de aprobare a statului de personal al instituției publice. Această prevedere contravine practicii administrative consacrate, reflectată prin analogie în cadrul normativ aplicabil funcției publice (de exemplu, Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009), potrivit căreia statul de personal se aprobă de conducătorul autorității publice. Conferirea acestei atribuții fondatorului este lipsită de o justificare obiectivă și afectează autonomia managerială a instituției.	Nu se acceptă. Competența fondatorului de aprobare a statului de personal este stabilită expres la art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 75/2026, potrivit căruia fondatorul aprobă statul de personal după avizarea acestuia de către Consiliu, dacă acesta a fost constituit. În aceste condiții, practica administrativă aplicabilă altor categorii de entități sau regimul juridic al funcției publice nu poate prevala asupra unei norme legale speciale și exprese. Menținerea competenței fondatorului nu constituie o limitare instituită prin Statutul-model, ci reprezintă transpunerea directă a competenței stabilite de lege.
	202	Din cuprinsul sbp. 12.5 se va exclude textul „, după caz”, având în vedere norma imperativă determinată la art. 8 alin. (1) lit. C) din Legea nr. 75/2026.	Se acceptă. Sintagma „după caz” a fost exclusă, întrucât art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres atribuția Fondatorului de a aproba indemnizația

			lunară a membrilor Consiliului, fără a conferi caracter facultativ exercitării acestei atribuții. Statutul-model nu poate condiționa sau restrânge printr-o formulare permisivă competența stabilită prin lege.
	203	La sbp. 12.16, precum și la pct. 66, data de „30 aprilie” se va substitui cu „31 martie”, având în vedere art. IX pct. 20 din Legea nr. 327/2025 pentru modificarea unor acte normative (îmbunătățirea managementului finanțelor publice).	Nu se acceptă. Termenul prevăzut la subpct. 12.16 privește evaluarea anuală a activității instituției publice și aprobarea de către fondator a raportului anual de activitate. În schimb, modificările operate prin art. IX pct. 20 din Legea nr. 327/2025 vizează obligațiile și termenele de raportare ale instituției publice. Termenul stabilit pentru prezentarea unui raport nu poate fi aplicat automat și operațiunii distincte de evaluare și aprobare a acestuia de către fondator. Stabilirea aceluiasi termen de 31 martie atât pentru prezentarea raportului, cât și pentru evaluarea și aprobarea acestuia de către fondator ar putea lipsi fondatorul de intervalul necesar pentru examinarea informațiilor, verificarea realizării obiectivelor și indicatorilor de performanță instituționali și formularea concluziilor asupra activității instituției. În ceea ce privește pct. 66 (în redacția actuală 68), observația nu mai corespunde redacției actualizate a proiectului. În procesul de definitivare, punctul respectiv, renumerotat, a fost deja

			reformulat prin eliminarea termenului unic de 30 aprilie și prin raportarea la termenele și condițiile stabilite de cadrul normativ contabil aplicabil, în funcție de regimul de finanțare al instituției publice. Această formulare asigură aplicarea inclusiv a termenelor instituite prin Legea nr. 327/2025, fără a le reproduce selectiv în Statutul-model.
	204	Se va exclude sbp. 12.20. Legea nr. 75/2026 nu investește fondatorul cu atribuții de autoritate publică ierarhic superioară, în sensul Codului administrativ al Republicii Moldova.	Nu se acceptă. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.
	205	Considerând prevederea de la sbp. 12.24 o prerogativă a directorului instituției publice, se vor detalia criteriile potrivit cărora fondatorul va elabora normele de conduită aplicabile fiecărei instituții publice în parte, pe care ulterior le va aproba.	Nu se acceptă. Subpct. 12.24 nu atribuie fondatorului competența de a elabora normele de conduită ale personalului instituției publice, ci reglementează exclusiv competența acestuia de a le aproba, în conformitate cu delimitarea atribuțiilor stabilită prin Legea nr. 75/2026. Elaborarea proiectului normelor de conduită poate fi organizată la nivelul instituției publice, sub responsabilitatea directorului, cu implicarea subdiviziunilor competente și, după caz, prin consultarea personalului. Exercitarea de către director a atribuțiilor privind managementul resurselor umane, aprobarea politicilor și procedurilor operaționale și organizarea activității curente nu înlătură însă competența

			fondatorului de aprobare a normelor de conduită, stabilită expres prin lege. În consecință, nu este necesară stabilirea în Statutul-model a unor criterii potrivit cărora fondatorul ar urma să „elaboreze” normele de conduită, întrucât proiectul nu îi atribuie o asemenea funcție. Fondatorul examinează și aprobă proiectul prezentat, verificând conformitatea acestuia cu legislația muncii, normele de integritate, regimul conflictelor de interese, legislația privind egalitatea și nediscriminarea, precum și cu particularitățile domeniului de activitate al instituției publice. Conținutul concret al normelor de conduită poate varia în funcție de misiunea, atribuțiile, riscurile de integritate și specificul activității fiecărei instituții. Stabilirea în Statutul-model a unor criterii exhaustive și uniforme ar limita nejustificat posibilitatea adaptării acestora și ar dubla cadrul normativ general direct aplicabil. Prin urmare, atribuțiile sunt suficient delimitate: instituția publică și directorul pot asigura elaborarea proiectului și aplicarea normelor, iar fondatorul exercită competența legală de aprobare. Subpct. 12.24 nu necesită modificări.
	206	Se vor exclude subpunctele 12.21, 12.22, 15.11, 15.12. Prevederile menționate contravin cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice. Potrivit art. 14 alin. (2) lit. D) din Legea nr. 75/2026, instituția publică are obligația	Nu se acceptă. Subpct. 12.21 nu instituie o modalitate de atribuire a contractului de audit și nu permite contractarea serviciilor de audit în

		de a achiziționa bunuri, lucrări și servicii exclusiv în temeiul și conform procedurilor stabilite de Legea nr. 325/2025 privind achizițiile publice, legislația neadmițând excepții de la aceste reguli pentru contractarea serviciilor de audit extern. Or, stabilirea prin statut a unor mecanisme de selectare sau aprobare a unor servicii prestate de terți în ocolirea procedurilor legale de achiziție publică contravine normelor imperative ale legislației în vigoare.	afara procedurilor prevăzute de Legea nr. 325/2025 privind achizițiile publice. Norma reglementează o atribuție de guvernanță a fondatorului, și anume confirmarea entității de audit, iar nu procedura de selectare sau de achiziționare a serviciilor acesteia. Procedura de achiziție publică, determinarea ofertei câștigătoare, confirmarea entității de audit și încheierea contractului reprezintă operațiuni juridice distincte. Confirmarea prevăzută la subpct. 12.21 intervine în cadrul competențelor organelor instituției publice și nu substituie procedura de achiziție. Aceeași distincție este aplicabilă subpct. 12.22, 15.11 și 15.12: atribuțiile Consiliului, fondatorului și directorului referitoare la inițierea, asigurarea sau contractarea auditului se exercită cu respectarea legislației achizițiilor publice. Prevederile Statutului-model nu conțin nicio derogare de la Legea nr. 325/2025. În același timp, excluderea subpunctelor respective ar elimina din Statutul-model atribuții ale organelor de conducere prevăzute de Legea nr. 75/2026 și ar crea incertitudine privind organul competent să asigure efectuarea auditului și să încheie contractul corespunzător. Prin urmare, nu există o contradicție între subpunctele menționate și legislația
--	--	--	---

			achizițiilor publice, acestea urmând să fie aplicate cumulativ.
	207	Din conținutul sbp. 15.4 se va exclude textul „metodologiei de calculare a tarifelor, al”, întrucât din prevederile art. 8 alin. (1) lit. G) al Legii nr. 75/2026, reiese că Consiliul avizează nomenclatorul serviciilor prestate de instituția publică și quantumul tarifelor la serviciile respective, stabilite conform metodologiei aprobate de Guvern. Or, Consiliul nu avizează nemijlocit metodologia aprobată de Guvern.	Nu se acceptă. Subpct. 15.4 (în redacția actuală 16.4) este corelat cu prevederile Legii nr. 75/2026, care atribuie Consiliului competența de a aviza proiectul metodologiei de calculare a tarifelor, nomenclatorul serviciilor prestate de instituția publică și quantumul tarifelor la serviciile respective. Art. 8 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 75/2026 reglementează competența fondatorului de a aproba nomenclatorul serviciilor și quantumul tarifelor stabilite conform metodologiei aprobate de Guvern. Această prevedere nu reglementează exhaustiv procedura de elaborare și avizare a metodologiei și nu înlătură competența distinctă a Consiliului de a aviza proiectul acesteia. Trebuie delimitate proiectul metodologiei și metodologia aprobată. Consiliul nu avizează metodologia după aprobarea acesteia de către Guvern, ci proiectul metodologiei, în etapa premergătoare aprobării. Ulterior, nomenclatorul serviciilor și quantumul concret al tarifelor sunt stabilite potrivit metodologiei aprobate de Guvern, sunt avizate de Consiliu și sunt aprobate de fondator. Prin urmare, între competența Consiliului de avizare a proiectului metodologiei și

			competența Guvernului de aprobare a metodologiei nu există o suprapunere. Avizarea și aprobarea sunt operațiuni juridice distincte, exercitate de organe diferite în etape succesive. Excluderea textului „metodologiei de calculare a tarifelor, al” ar restrânge competența Consiliului prevăzută de Legea nr. 75/2026 și ar determina neconcordanța Statutului-model cu actul legislativ pe care îl pune în aplicare. În consecință, subpct. 16.4 se menține în redacția actuală.
	208	Pct. 17 se va exclude întrucât repetă prevederea de la pct. 20.	Se acceptă parțial. Urmare a definitivării proiectului prevederile au fost revizuite, astfel pct. 17 a devenit pct.18, iar pct. 20 a devenit pct. 21.
	209	Cu referire la prevederile pct. 18, se va clarifica dacă membrii Consiliului au acces inclusiv la informații atribuite la secret de stat, cu determinarea, după caz a F01-IL-1.2.01 V.R 1.0 Pagina 3 din 4 mecanismului prin care acestora li se va perfectă dreptul de acces la secret de stat, în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat.	Se acceptă. Art. 9 alin. (12) din Legea nr. 75/2026 recunoaște membrilor Consiliului dreptul de acces la orice informație referitoare la activitatea instituției publice, exercitarea acestui drept nu înlătură regimurile juridice speciale aplicabile anumitor categorii de informații. În particular, accesul la informațiile atribuite la secret de stat se acordă numai în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, inclusiv cu respectarea procedurii de perfectare a dreptului de acces. Prin urmare, calitatea de membru al Consiliului nu constituie, prin ea însăși,

			temei pentru accesul la informații supuse unui regim special de protecție. Pct. 18 se completează pentru a reflecta expres această rezervă legală.
	210	La pct. 23, cuvântul „dispoziție” se va substitui cu sintagma „ordinea de zi”, conform terminologiei utilizate la alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 75/2026. Suplimentar, considerăm oportună substituirea termenului de „5 zile” cu „3 zile”.	Nu se acceptă. Art. 11 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 stabilește obligația comunicării proiectului ordinii de zi și a materialelor aferente cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data ședinței, fără a utiliza noțiunea „ordinea de zi” în sensul unui act de convocare a Consiliului. În consecință, substituirea cuvântului „dispoziție” cu sintagma „ordinea de zi” ar echivala cu înlocuirea unor noțiuni cu funcții juridice diferite și nu este justificată. De asemenea, reducerea termenului de la 5 la 3 zile lucrătoare ar contraveni termenului minim stabilit expres la art. 11 alin. (2) din Legea nr. 75/2026.
	211	Conținutul punctelor 32 și 33 se vor revizui prin prisma prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 75/2026, cu prioritate prin prisma alin. (8) al art. 11. Or, activitatea consiliului instituției publice (ordinea de zi, lista membrilor prezenți și celor absenți, a altor participanți/invitați la ședință, subiectele examinate în cadrul ședinței, luările de cuvânt din cadrul ședinței, conținutul deliberărilor, deciziile, rezultatul votului) se documentează în procesul verbal al ședinței, fără întocmirea altor documente. Se vor revizui și cerințele de păstrare a documentelor respective, întrucât păstrarea tuturor documentelor aferente unei ședințe într-un singur dosar este suficientă, nefiind clară intenția	Se acceptă parțial. Se acceptă observația în partea ce vizează neclaritatea noțiunii de „copie certificată” și lipsa necesității transmiterii distincte către Fondator a unei asemenea copii pentru fiecare proces-verbal. În consecință, obligația respectivă se exclude din pct. 32 (în redacția actuală 33). Totodată, nu se acceptă afirmația potrivit căreia activitatea Consiliului ar fi documentată exclusiv prin procesul-verbal, fără întocmirea altor documente. Art. 10 din Legea nr. 75/2026 atribuie

		autorului prin impunerea păstrării documentelor aferente unei ședințe în dosare diferite, cu menținerea mai multor registre. Suplimentar, norma este neclară sub aspectul „certificării” copiilor documentelor destinate a fi prezentate fondatorului. Totodată, impunerea unei obligații de transmitere distinctă a acestora către fondator este lipsită de relevanță practică și juridică, în condițiile în care un reprezentant al fondatorului este membru de drept al consiliului instituției publice și participă nemijlocit la adoptarea și semnarea actelor respective.	Consiliului competențe care presupun emiterea unor acte distincte, inclusiv avize, regulamente, rapoarte, recomandări și alte documente. De asemenea, Legea nr. 75/2026 nu impune păstrarea tuturor documentelor aferente activității Consiliului într-un singur dosar, modul de evidență și păstrare putând fi detaliat prin Statut și regulamentul Consiliului, cu respectarea cadrului normativ privind administrarea documentelor.
	212	Se va exclude sbp. 40.1. Prevederea în cauză este lipsită de fundament juridic și este nejustificată. Directorul instituției publice este selectat și numit de către fondator, în rezultatul unui concurs public. Or, promovarea și câștigarea concursului public atestă în mod prezumtiv întrunirea de către candidat a tuturor condițiilor de calificare, integritate și profesionalism necesare exercitării funcției, fiind redundantă instituirea unor cerințe sau verificări suplimentare post-numire care contravin logicii juridice a numirii prin concurs.	Nu se acceptă. Subpct. 40.1 (în redacția actuală 41.1.) a fost revizuit.
	213	Se va revizui cuprinsul sbp. 41.13, întrucât contravine prevederilor Legii nr. 325/2025 privind achizițiile publice, respectiv art. 2 pct. 6, art. 71 alin. (1) și art. 88. Mai mult decât atât, Legea nr. 325/2025 stabilește deja la art. 23, regulile de evitare a conflictelor de interese. Or, Consiliul instituției publice este un organ colegial, cu rol de supraveghere și monitorizare a procesului decizional al instituției publice și a procesului de implementare a obiectivelor stabilite, iar președintele consiliului nu este în drept să încheie contracte în numele instituției publice.	Nu se acceptă. Subpct. 41.13 (în redacția actuală 42.14.) nu instituie o procedură alternativă de achiziție publică și nu derogă de la prevederile Legii nr. 325/2025 privind achizițiile publice. Norma reglementează competența de reprezentare a instituției publice la încheierea contractelor și mecanismul aplicabil în situația excepțională în care directorul se află în conflict de interese.

			Autoritatea contractantă este instituția publică, iar nu directorul, președintele Consiliului sau Consiliul ca organ colegial. Înlocuirea persoanei care reprezintă instituția publică la semnarea contractului nu modifică identitatea autorității contractante și nu înlătură aplicarea procedurilor, condițiilor și competențelor stabilite prin Legea nr. 325/2025. În cazul contractelor de achiziție publică, stabilirea necesității, inițierea și desfășurarea procedurii, examinarea și evaluarea ofertelor, atribuirea contractului și încheierea acestuia se realizează exclusiv în condițiile legislației achizițiilor publice. Consiliul nu substituie grupul de lucru pentru achiziții și nu poate modifica rezultatul procedurii de atribuire. Sintagma referitoare la negocierea contractului de către Consiliu se aplică în limitele permise de regimul juridic al contractului respectiv. În cazul achizițiilor publice, aceasta nu permite negocierea unor elemente care nu pot fi modificate după atribuirea contractului și nici schimbarea ofertei câștigătoare. Prevederea stabilește doar organul care reprezintă instituția în operațiunile contractuale ce nu pot fi îndeplinite de directorul aflat în conflict de interese.
--	--	--	---

			Regulile privind conflictul de interese prevăzute la art. 23 din Legea nr. 325/2025 și mecanismul de reprezentare din subpct. 42.14. au obiecte diferite și se aplică cumulativ. Art. 23 reglementează prevenirea și soluționarea conflictelor de interese în cadrul procedurii de achiziție, în timp ce subpct. 42.14. stabilește persoana care poate reprezenta instituția la negocierea și semnarea contractului atunci când directorul nu își poate exercita competența din cauza conflictului de interese. Competența președintelui Consiliului de a semna contractul este una specială și excepțională, limitată la situația conflictului de interese al directorului și condiționată de coordonarea cu fondatorul. Aceasta nu transformă președintele Consiliului în organ executiv permanent și nu transferă asupra sa administrarea operațională a instituției publice. Prin urmare, subpct. 42.14. nu contravine art. 2 pct. 6, art. 23, art. 71 alin. (1) sau art. 88 din Legea nr. 325/2025. Normele se aplică cumulativ, iar subpct. 42.14. se menține.
	214	Din cuprinsul sbp. 41.17 se va exclude textul „, după coordonarea prealabilă cu fondatorul,”, întrucât legiuitorul nu a stabilit o astfel de obligație la art. 12 alin. (9) lit. H) din Legea nr. 75/2026.	Se acceptă. Potrivit art. 12 alin. (9) lit. h) din Legea nr. 75/2026, competența de aprobare a organigramei instituției publice și a regulamentelor subdiviziunilor interne

			este atribuită direct directorului, fără condiționarea exercitării acesteia de coordonarea prealabilă cu fondatorul. Instituirea, prin Statutul-model, a unei asemenea condiții suplimentare ar restrânge competența conferită directorului prin lege și ar depăși limitele de reglementare ale actului normativ subordonat legii. Totodată, aprobarea organigramei trebuie delimitată de aprobarea structurii organizatorice și a efectivului-limită, care se realizează potrivit art. 3 alin. (7) din Legea nr. 75/2026, precum și de aprobarea statului de personal, care revine fondatorului potrivit art. 8 alin. (1) lit. a) din aceeași lege. În consecință, din subpct. 41.17, care urmare a procesului de definitivare a devenit pct. 41.18 exclude condiția „după coordonarea prealabilă cu fondatorul”, iar norma se reformulează astfel încât directorul să asigure elaborarea și să aprobe organigrama, schema de încadrare și regulamentele subdiviziunilor interne, cu respectarea structurii organizatorice, efectivului-limită și statului de personal aprobate în condițiile legii.
	215	Sbp. 41.22 se va exclude întrucât repetă prevederea de la pct. 16.	Nu se acceptă. Pct. 16 (în redacția actuală 17) și subpct. 41.22 (în redacția actuală 42.23.) au obiecte de reglementare distincte și complementare.

			Pct. 16 stabilește regula de organizare a lucrărilor de secretariat ale Consiliului, calitatea persoanei care poate fi desemnată în funcția de secretar și faptul că aceasta nu este membru al Consiliului. Norma reglementează, așadar, statutul funcțional al secretarului Consiliului. Subpct. 42.23. este inclus în enumerarea atribuțiilor directorului și precizează organul competent să desemneze secretarul, precum și forma juridică a desemnării – ordinul directorului. Această prevedere nu reia integral conținutul pct. 17, ci concretizează competența directorului în cadrul sistemului atribuțiilor sale. Mentținerea subpct. 42.23. este necesară pentru ca enumerarea atribuțiilor directorului să fie completă și corelată cu Legea nr. 75/2026. Excluderea lui ar putea genera neclaritate privind autoritatea competentă să emită actul de desemnare, mai ales dacă pct. 16 este interpretat exclusiv ca o normă privind organizarea secretariatului Consiliului. Reiterarea unei competențe în secțiunea dedicată organului care o exercită nu constituie un paralelism normativ nejustificat atunci când normele sunt complementare și îndeplinesc funcții diferite în structura actului normativ. Prin urmare, subpct. 42.23. se menține în redacția actuală.
--	--	--	--

	216	Subpct.. 41.26 se va exclude. Normele propuse în redacția actuală constituie obiect de reglementare al altor acte normative în vigoare, și anume al Capitolului II din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public și al Hotărârii Guvernului nr. 728/2023 cu privire la site-urile web oficiale ale autorităților și instituțiilor publice (inclusiv pct. 5 și pct. 15 din Regulamentul aprobat prin aceasta).	Nu se acceptă. Deși obligațiile generale privind transparența proactivă sunt reglementate prin Legea nr. 148/2023 și Hotărârea Guvernului nr. 728/2023, menținerea subpct. 41.26 (în redacția actuală 42.27.) este justificată prin necesitatea stabilirii exprese, în statutul instituției publice, a responsabilității directorului pentru realizarea acestor obligații. Totodată, informațiile enumerate la subpct. 42.27.1.–42.27.10. sunt corelate cu art. 17 alin. (1) din Legea nr. 75/2026, care stabilește expres obligația instituției publice de a publica și actualiza pe site-ul web oficial categoriile respective de informații. Potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 75/2026, statutul reglementează inclusiv atribuțiile organelor de administrare, iar art. 12 alin. (9) lit. u) permite stabilirea prin statut a altor atribuții ale directorului. Prin urmare, norma nu urmărește instituirea unui regim paralel de acces la informații, ci concretizarea la nivelul responsabilității manageriale a obligațiilor de transparență stabilite de lege.
Agencia Servicii Publice (nr. 01/7100 din 10.08.2026)	217	La punctul 2.1. cuvântul „titlul” de substituit cu cuvântul „denumirea”, potrivit art. 42 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.	Se acceptă. Modificarea a fost operată.
	218	Propunem completarea proiectului cu un punct nou, cu următorul cuprins: „Punctul 12 se completează cu litera j) cu următorul cuprins: „j) termenul pentru care este	Nu se acceptă. Potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 75/2026, directorul instituției publice este

		desemnat conducătorul, în cazul în care este indicat în actul normativ de numire în funcție”.	selectat și numit în funcție de către fondator, în rezultatul unui concurs public, pentru un mandat de 4 ani. Durata mandatului rezultă astfel direct din lege și este concretizată prin actul individual de numire și prin contractul individual de muncă. Legea nr. 75/2026 nu stabilește obligația înscrierii duratei mandatului directorului în evidența de stat și nu atribuie acestei înscrieri efecte constitutive asupra mandatului sau asupra dreptului directorului de a reprezenta instituția publică. Evidența de stat are rolul de a identifica persoana care exercită funcția de conducător și este în drept să reprezinte persoana juridică, iar nu de a monitoriza durata și expirarea mandatelor. La încetarea mandatului și numirea unui alt director, informațiile din evidența de stat urmează să fie actualizate în baza actelor prezentate de persoana responsabilă. Prin urmare, actualitatea datelor privind conducătorul se asigură prin înregistrarea modificării persoanei care exercită funcția, fără introducerea unui câmp distinct privind durata mandatului. Totodată, informația privind durata mandatului poate fi determinată din Legea nr. 75/2026 și din actul de numire, fără a fi necesară reproducerea acesteia în evidența de stat. Includerea propusă ar
--	--	--	--

			dubla informații existente și ar putea genera neconcordanțe în cazul prelungirii exercitării atribuțiilor, încetării anticipate a mandatului, suspendării raportului de muncă sau desemnării temporare a unei alte persoane. De asemenea, sintagma „actul normativ de numire în funcție” este improprie, întrucât numirea unei persoane determinate se realizează, de regulă, printr-un act administrativ individual, nu printr-un act normativ. Având în vedere că Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 se aplică unor categorii diferite de persoane juridice de drept public, ale căror conducători pot avea regimuri juridice distincte, instituirea unui câmp general privind durata mandatului nu este justificată. În consecință, pct. 12 nu se completează cu lit. j).
	219	Având în vedere că la punctul 2.1. din proiect se propune substituirea sintagmei „organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale” în denumirea și în tot cuprinsul textului, aceasta urmează să fie modificată și în denumirea Formularului, fără ca să fie necesară includerea unei prevederi separate în acest sens la punctul 2.2.4.1. Totodată, punctul 2.2.4.1. se propune de expus cu următorul cuprins: „2.2.4.1. La poziția 2, cuvintele „Denumirea organului central de specialitate al administrației publice”, se substituie cu cuvintele „Denumirea autorității	Nu se acceptă. Subpct. 2.1 și subpct. 2.2.4.1 au obiecte de reglementare distincte. Subpct. 2.1 modifică denumirea și cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 și al Regulamentului aprobat prin aceasta, în timp ce subpct. 2.2.4.1 operează modificările corespunzătoare în formularul anexat. Chiar dacă formularul face parte din actul normativ, modificarea sa expresă este justificată pentru asigurarea clarității și identificarea exactă

		administrației publice centrale/ autorității administrației publice locale/ instituției publice””.	a elementului structural supus intervenției normative. În plus, sintagma utilizată în formular nu coincide în toate pozițiile cu textul complet substituit prin subpct. 2.1. Prin urmare, aplicarea automată a modificării din subpct. 2.1 asupra denumirii și tuturor rubricilor formularului ar putea genera incertitudine privind întinderea intervenției normative. Redacția actuală a subpct. 2.2.4.1 dispune substituirea sintagmei respective în întregul formular, la forma gramaticală corespunzătoare. Aceasta acoperă atât denumirea formularului, cât și poziția 2 și celelalte eventuale apariții ale sintagmei. În schimb, redacția propusă de autoritatea avizatoare limitează modificarea numai la poziția 2 și poate conduce la menținerea denumirii anterioare în alte părți ale formularului. Menținerea unei prevederi distincte pentru formular nu constituie o repetare nejustificată, ci o intervenție expresă asupra unei componente structurale distincte a anexei, necesară pentru aplicarea neechivocă a modificării. Prin urmare, subpct. 2.2.4.1 se menține în redacția actuală, fără limitarea modificării exclusiv la poziția 2.
	220	Având în vedere că în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 urmează să fie supuse luării la evidența de stat autoritățile administrației publice Nr. 01/7100 din	Nu se acceptă. Propunerea de excludere a cuvintelor „filială” și „altul” de la poziția 4 a

		10.08.2026 La nr. 30-69-8775 din 28.07.2026 centrale și locale și instituțiile publice, ci nu subdiviziunile structurale ale acestora, după punctul 2.2.4.1, se propune de completat proiectul cu un punct nou cu următorul cuprins: „La poziția a 4-a, cuvintele „filială” și „altul” se exclud.”	Formularului nu rezultă din prevederile Legii nr. 75/2026. Modificările operate în Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 urmăresc includerea instituțiilor publice în sistemul evidenței de stat, fără a institui o interdicție privind reflectarea în Formular a formei organizatorice sau a statutului particular al entității ori al structurii pentru care sunt prezentate informațiile. Poziția 4 a Formularului are un caracter informațional și de clasificare și nu stabilește, prin ea însăși, categoriile de subiecți supuși evidenței de stat. Sfera acestora este determinată de dispozițiile normative ale Regulamentului, iar nu de opțiunile tehnice cuprinse în Formular. Prin urmare, menținerea opțiunilor „filială” și „altul” nu extinde domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 și nu determină dobândirea personalității juridice de către o subdiviziune structurală. Totodată, Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 are un domeniu de aplicare mai larg decât instituțiile publice reglementate de Legea nr. 75/2026. Formularul trebuie să rămână aplicabil și entităților sau formelor organizatorice guvernate de acte normative speciale. Excluderea unor opțiuni numai prin raportare la regimul juridic general instituit de Legea nr. 75/2026 ar putea
--	--	---	--

			limita nejustificat aplicabilitatea Formularului în situațiile reglementate de legislația specială. În lipsa unei analize care să demonstreze că opțiunile respective nu mai sunt utilizate pentru nicio categorie de entități cuprinsă în evidența de stat, excluderea acestora nu se justifică. Subpct. 2.2.4 se menține în redacția proiectului.
	221	Propunem completarea punctului 2.2.4. al proiectului cu un punct nou, cu următorul cuprins: „Poziția 11 din formular va avea următorul cuprins: „Conducătorul: numele prenumele data nașterii numărul de identificare de stat al persoanei fizice (IDNP) funcția data numirii/eliberării termenul pentru care este desemnat actul normativ.”	Nu se acceptă. Propunerea depășește obiectul de reglementare al proiectului. Modificările aduse Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 urmăresc extinderea și adaptarea mecanismului de evidență de stat în vederea includerii instituțiilor publice, precum și corelarea terminologică a Formularului cu noile categorii de entități supuse evidenței. Proiectul nu are ca obiect revizuirea integrală a structurii Formularului și nici extinderea volumului de date cu caracter personal colectate despre conducătorii tuturor entităților vizate. Legea nr. 75/2026 nu impune includerea în Formular a datei nașterii, a termenului de desemnare sau a actului în baza căruia conducătorul a fost numit ori eliberat din funcție. Aceste informații rezultă din actele de numire și din evidențele autorităților competente, iar necesitatea colectării lor suplimentare în cadrul evidenței reglementate prin Hotărârea

		Guvernului nr. 1004/2006 nu a fost demonstrată. În plus, propunerea vizează poziția 11 a unui formular aplicabil nu doar instituțiilor publice reglementate de Legea nr. 75/2026, ci tuturor autorităților și entităților cuprinse în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006. Regimurile juridice ale conducătorilor acestor entități sunt diferite, iar termenul exercitării funcției nu este stabilit în toate cazurile. Totodată, includerea cumulativă a datei nașterii și a numărului de identificare de stat al persoanei fizice (IDNP) ar extinde volumul datelor cu caracter personal prelucrate, fără justificarea necesității și proporționalității unei asemenea măsuri. Sintagma „actul normativ” este, de asemenea, inexactă, întrucât numirea sau eliberarea conducătorului se realizează, de regulă, printr-un act administrativ individual. În consecință, revizuirea integrală a poziției 11 nu este necesară pentru realizarea scopului prezentului proiect și ar putea fi examinată separat, în cadrul unei evaluări generale a conținutului și funcționalității Formularului.
222	La proiectul statutului-model al instituției publice: Propunem completarea proiectului statutului-model al instituției publice cu un capitol distinct privind reorganizarea și dizolvarea instituției publice, în	Nu se acceptă. Completarea Statutului-model cu un capitol distinct privind reorganizarea și dizolvarea instituției publice nu este

		condițiile art. 18 din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice.	necesară. Aceste proceduri sunt reglementate în mod direct și suficient de art. 18 din Legea nr. 75/2026, act normativ cu forță juridică superioară, ale cărui prevederi sunt obligatorii și se aplică independent de reproducerea lor în statutul instituției publice. Statutul-model are ca obiect stabilirea cadrului general de organizare, administrare și funcționare curentă a instituției publice. Reorganizarea și dizolvarea nu reprezintă activități de funcționare curentă, ci măsuri privind existența juridică a instituției, care se dispun de autoritatea competentă, prin actul juridic corespunzător și în condițiile prevăzute de lege. Totodată, includerea în Statutul-model a unor dispoziții care ar reproduce art. 18 din Legea nr. 75/2026 ar avea un caracter redundant și nu ar aduce o reglementare normativă suplimentară. Eventualele particularități privind reorganizarea sau dizolvarea unei instituții publice concrete urmează să fie stabilite prin actul de reorganizare ori de dizolvare și prin documentele aferente procedurii, cu respectarea Legii nr. 75/2026 și a celorlalte acte normative aplicabile.
	223	Referitor dispoziția de la punctul 2 privind dispunerea de conturi deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor, precum și de conturi bancare, în condițiile Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale	Nu se acceptă. Statutul-model reglementează cadrul general aplicabil instituțiilor publice și nu poate institui, în considerarea

		nr.181/2014, comunicăm că limitarea utilizării exclusive a conturilor din cadrul Contului unic trezorerial ar afecta semnificativ posibilitatea prestării serviciilor publice de către ASP în condițiile prevăzute de art.22 alin.(1) lit.d) din Legea nr.234/2021 și de Anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului nr.966/2020 privind serviciile prestate de ASP. În structura operațională a Agenției, un volum semnificativ de servicii se execută în regim de urgență (termene de livrare de 1 oră, 4 ore sau 24 de ore). Conform normativelor financiare și de conformitate, recunoașterea venitului și inițierea prestării serviciului sunt condiționate strict de confirmarea încasării efective a tarifului. Din perspectivă financiară, managementul acestor operațiuni se confruntă cu lipsa instrumentelor de monitorizare a fluxurilor financiare în timp real (real-time cash tracking) care împiedică validarea imediată a încasărilor. Această rigiditate blochează procesul de prestare a serviciilor în termen și generează riscul de nerespectare a prevederilor stabilite prin Legea nr. 234/2021. În temeiul art. 22 alin.(1) lit. d) din Legea nr. 234/2021, Agenția este obligată să refuze prestarea unor servicii publice din motivul neachitării tarifelor și, după caz, a taxei de stat pentru prestarea serviciilor publice cu plată. Infrastructura actuală a Contului Unic Trezorerial (CUT) generează extrase de cont și fișe de execuție cu un decalaj de tip T+1 (ziua lucrătoare următoare). Spre deosebire de sistemul trezorerial, platformele de Internet Banking / Direct Banking ale băncilor comerciale asigură o vizibilitate completă asupra cash-flowului de intrare în regim intra-day (on-line, cu reconciliere automată la intervale scurte). Prin această se urmărește autorizarea deținerii de conturi la bănci comerciale, în paralel cu contul trezorerial, care reprezintă un mecanism de	particularităților operaționale ale unei singure instituții, un drept general de deschidere și utilizare a conturilor la băncile comerciale. Regimul conturilor și al operațiunilor financiare ale instituțiilor publice este determinat de Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014 și de normele privind executarea bugetelor prin sistemul trezorerial. În consecință, Statutul-model, aprobat prin hotărâre a Guvernului, nu poate institui derogări de la regimul stabilit prin lege și nici nu poate autoriza, cu caracter general, utilizarea paralelă a conturilor bancare comerciale în afara cazurilor expres prevăzute de legislație. Prevederile art. 22 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 234/2021 reglementează dreptul sau obligația Agenției Servicii Publice de a refuza prestarea serviciului în cazul neachitării tarifului și, după caz, a taxei de stat. Norma respectivă nu stabilește regimul de administrare a mijloacelor financiare și nu conferă ASP dreptul de a deschide conturi la băncile comerciale. Prin urmare, aceasta nu poate constitui temei juridic pentru derogarea de la regulile trezoreriale aplicabile instituțiilor publice. Aspectele invocate referitoare la confirmarea operativă a plăților, reconcilierea încasărilor și prestarea
--	--	---	--

		securizare și monitorizare în timp real a fluxurilor de numerar. Aceasta asigură reconcilierea bancară instantanee, elimină riscul de prestare a serviciului fără acoperire financiară și fluidizează decontările pentru serviciile prestate de urgență. Mai mult, prestarea serviciilor publice moderne, în lipsa unui mecanism funcțional de back-office și a confirmării operative a plăților, devine practic imposibilă, iar practica statelor membre ale Uniunii Europene demonstrează necesitatea utilizării unor sisteme flexibile și digitalizate de gestionare a plăților.	serviciilor în regim de urgență reprezintă particularități tehnice și operaționale ale ASP. Acestea urmează să fie soluționate prin mecanisme de plată și schimb de date compatibile cu sistemul trezorerial sau, dacă se demonstrează necesitatea unei derogări, prin modificarea cadrului legislativ ori a reglementărilor speciale aplicabile ASP, iar nu prin instituirea unei excepții generale în Statutul-model. În consecință, pct. 1 din Statutul-model se menține în redacția actualizată, potrivit căreia instituția publică dispune de conturi deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor, în condițiile Legii nr. 181/2014.
	224	La punctele 12 și 34, nu este clară delimitarea competențelor fondatorului și ale directorului în ceea ce privește administrarea instituției publice, inclusiv sub aspectul administrării operaționale și executive. În acest sens, considerăm necesară precizarea expresă a competențelor fiecăruia, în vederea evitării suprapunerii acestora.	Se acceptă. În redacția actuală, pct. 12 atribuie generic Fondatorului administrarea instituției publice și monitorizarea activității acesteia, în timp ce pct. 34 stabilește, în concordanță cu Legea nr. 75/2026, că Directorul exercită administrarea operațională și executivă a instituției publice. Pentru asigurarea unei delimitări clare a competențelor organelor de administrare și evitarea suprapunerilor, teza introductivă a pct. 12 se reformulează, fiind eliminată referirea generică la administrarea și monitorizarea activității instituției. Pct. 34 (în redacția actuală 35) se menține, întrucât reflectă rolul Directorului stabilit de lege. În

			consecință, pct. 12 va avea următorul început: „Fondatorul, în limitele competențelor sale, exercită următoarele atribuții.”.
	225	La punctul 12.15, formularea propusă nu este suficient de clară și poate genera interpretări diferite în procesul de aplicare. În acest sens, propunem reformularea acesteia, astfel încât conținutul normei să fie lipsit de ambiguități și să excludă posibilitatea unor interpretări eronate.	Nu se acceptă. Obiecția este formulată generic, fără indicarea concretă a elementului susceptibil de interpretări divergente și fără prezentarea unei propuneri de redacție care să permită identificarea soluției normative urmărite. Subpct. 12.15 stabilește atribuția fondatorului de a aproba produsele și mecanismele de finanțare ale instituției publice. Norma are un caracter general, corespunzător naturii Statutului-model, iar conținutul concret al produselor și mecanismelor respective urmează să fie determinat în funcție de misiunea, domeniile de activitate și atribuțiile fiecărei instituții publice, stabilite prin actul de constituire, statutul individual și cadrul normativ sectorial aplicabil. Detalierea exhaustivă a categoriilor de produse sau mecanisme de finanțare în Statutul-model nu este posibilă și nici oportună, deoarece nu toate instituțiile publice administrează aceleași instrumente, iar particularitățile acestora diferă în funcție de domeniul de activitate. Norma nu conferă fondatorului competențe nelimitate, aceasta urmând să fie exercitată în limitele competențelor

			prevăzute de lege, astfel cum rezultă și din teza introductivă a pct. 12. În lipsa identificării unei contradicții cu Legea nr. 75/2026 sau cu un alt act normativ și având în vedere caracterul general al Statutului-model, subpct. 12.15 se menține în redacția proiectului.
	226	Cu privire la punctul 15.1, comunicăm că potrivit art.213 alin.(3) din Codul muncii, „condițiile, modalitățile și durata formării profesionale, drepturile și obligațiile părților, precum și volumul mijloacelor financiare alocate în acest scop (în mărime de cel puțin 2 la sută din fondul de salarizare al unității), se stabilesc în contractul colectiv de muncă sau în convenția colectivă”. Propunem păstrarea formulării din Codul muncii. Formularea din proiect, care include și sintagma ”organizate de prestatorii de servicii educaționale” impune instituția să dedice 2% pentru achiziția externă a formărilor, dar orice instituție dedică mijloace financiare și instruirilor interne, care tot au un cost. Astfel propunem următoarea formulare „care să reprezinte cel puțin 2% din fondul de salarizare”.	Nu se acceptă. Prevederile invocate nu instituie prin proiect obligații financiare noi, ci transpun norme stabilite expres prin Legea nr. 75/2026. Astfel, obligația de a prevedea în bugetul anual mijloace pentru formarea profesională continuă și dezvoltarea profesională a angajaților în cuantum de cel puțin 2% din fondul de salarizare rezultă direct din art. 10 lit. a) din Legea nr. 75/2026. De asemenea, competența fondatorului privind indemnizația lunară a membrilor Consiliului este prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c), iar selectarea și confirmarea entității de audit sunt reglementate expres la art. 8 alin. (1) lit. n) și art. 10 lit. k) din aceeași lege. Statutul-model nu instituie aceste obligații și nu stabilește surse sau alocații bugetare suplimentare, ci asigură transpunerea mecanismului prevăzut de lege. În consecință, proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli financiare suplimentare față de cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 75/2026.

	227	Punctul 17 poate fi exclus, deoarece se dublează cu prevederea de la punctul 20, privind obligația membrilor consiliului să participe personal la ședințele consiliului.	Nu se acceptă. Pct. 20 (în redacția actuală 21) a fost revizuit în vederea excluderii dublării normative.
	228	La punctul 41.23, în condițiile în care instituția publică are atribuții în mai multe domenii de competență, urmează a fi clarificat dacă toate propunerile de modificare a actelor normative se înaintează fondatorului sau dacă, după caz, acestea urmează a fi înaintate și autorității administrației publice centrale de specialitate în domeniul respectiv.	Nu se acceptă. Subpct. 41.23 (în redacția actuală 42.24.) urmează a fi examinat în coroborare cu art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 75/2026, care stabilește dreptul instituției publice de a formula propuneri privind modificarea cadrului normativ în domeniile sale de activitate și de a le înainta fondatorului. Prin urmare, legea determină expres destinatarul acestor propuneri, iar Statutul-model nu poate extinde sau modifica circuitul instituțional stabilit prin norma legală. Faptul că instituția publică desfășoară activități în mai multe domenii de competență nu modifică raporturile sale juridice cu fondatorul. Fondatorul reprezintă autoritatea prin intermediul căreia sunt coordonate propunerile instituției și este responsabil de examinarea acestora, precum și, după caz, de transmiterea lor către ministerul sau autoritatea administrației publice centrale competentă pentru elaborarea și promovarea politicilor în domeniul respectiv. Transmiterea directă a propunerilor către mai multe autorități, concomitent cu

			informarea fondatorului, ar putea genera circuite instituționale paralele, dificultăți privind asumarea propunerilor și lipsa unei poziții coordonate. Totodată, instituția publică nu dispune de drept de inițiativă legislativă sau de competența de promovare a proiectelor de acte normative, ci doar de dreptul de a formula și înainta propuneri în condițiile stabilite de lege. În consecință, norma este lipsită de ambiguitate: propunerile privind modificarea cadrului normativ, indiferent de domeniul vizat, se înaintează fondatorului, iar implicarea autorității publice centrale de specialitate competente se realizează ulterior, potrivit procedurilor de cooperare și coordonare interinstituțională. Subpct. 42.24. se menține în redacția proiectului.
	229	La punctul 55, urmează să fie indicat expres temeiul din actele normative, în special din art. 86 din Codul muncii, pentru situațiile de încetare a raporturilor de muncă în caz de nedepunere a declarației de avere și interese personale.	Nu se acceptă. Pct. 55 (în redacția actuală 56) din Statutul-model reproduce soluția normativă stabilită expres la art. 13 alin. (6) din Legea nr. 75/2026, potrivit căreia nedepunerea declarației de avere și interese personale, în conformitate cu Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, constituie temei pentru încetarea raporturilor de muncă. În aceste condiții, indicarea suplimentară a art. 86 din Codul muncii nr. 154/2003 nu

			este necesară. Temeiul special al încetării raporturilor de muncă este instituit direct prin Legea nr. 75/2026, iar art. 86 alin. (1) lit. z) din Codul muncii permite concedierea și în alte cazuri prevăzute de acte legislative. Prin urmare, normele respective se aplică în mod coroborat, fără a fi necesară reproducerea lor integrală în Statutul-model. Totodată, pct. 52 din Statutul-model stabilește deja că personalul instituției publice este eliberat din funcție în condițiile Codului muncii. Trimiterea expresă din pct. 55 la Legea nr. 133/2016 presupune respectarea tuturor condițiilor și garanțiilor procedurale prevăzute de această lege, inclusiv a condițiilor în care nedepunerea declarației poate determina încetarea raporturilor de muncă. Completarea propusă ar dubla trimiterile normative existente și ar încălca nejustificat norma, fără a produce un efect juridic suplimentar. În consecință, pct. 56 se menține în redacția proiectului.
Agencia de Guvernare Electronica (300-247 din 12.08.2026)	230	În conformitate cu art. 3 alin. (2) din Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, procedura de luare la evidența de stat de către organul înregistrării de stat se aplică în cazul persoanelor juridice de drept public. În scopul corelării cu formularea respectivă, se consideră oportună revizuirea integrală a pct. 2, prin extinderea sferei de acțiune a Regulamentului cu privire la evidența de stat asupra tuturor persoanelor juridice de drept public,	Nu se acceptă. Proiectul urmărește includerea instituțiilor publice în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, modificare deja reflectată în denumirea și în cuprinsul actului. Extinderea Regulamentului asupra tuturor persoanelor juridice de drept public depășește obiectul proiectului și necesită

		inclusiv instituțiilor publice. Pentru exemplificare, în denumirea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale, se propune de prevăzut substituirea cuvintelor „organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale” cu cuvintele „persoanelor juridice de drept public” sau, ca opțiune alternativă, cu cuvintele „instituțiilor și autorităților publice”.	examinarea distinctă a regimurilor juridice speciale aplicabile diferitor categorii de entități. Totodată, sintagma „instituțiilor și autorităților publice” nu precizează condiția deținerii personalității juridice și poate include structuri sau subdiviziuni care nu constituie subiecți distincți ai evidenței de stat. În consecință, redacția actuală a proiectului se menține.
	231	În aceeași ordine de idei, la sbp. 2.2.1, se consideră oportun expunerea pct. 7 din Regulament într-o redacție nouă integral, prin enumerarea exhaustivă a tuturor formelor de organizare juridică ale persoanelor juridice de drept public care se supun evidenței de stat. În acest context, luând în considerare prevederile pct. 25 sbp. 1) lit. a) din Conceptul Sistemului informațional „Registrul de stat al unităților de drept”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 955/2022, se propune expunerea sbp. 2.2.1 în următoarea redacție: „punctul 7 va avea următorul cuprins: „7. Evidenței de stat, în conformitate cu prezentul Regulament, sunt supuse instituțiile publice, ministerele, alte autorități administrative centrale și structurile organizaționale din sfera de competență a acestora care au statut de persoană juridică, autoritățile administrației publice locale, judecătoriile, procuraturile și alte autorități publice.””.	Nu se acceptă. Enumerarea exhaustivă propusă depășește obiectul proiectului, care urmărește includerea instituțiilor publice în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, iar nu revizuirea integrală a mecanismului de evidență a tuturor persoanelor juridice de drept public.
	232	În conformitate cu principiul prestării serviciilor publice în formă electronică în mod prioritar (digital-first), consacrat în art. 4 lit. h) din Legea nr. 234/2021 cu privire la serviciile publice, serviciile publice se prestează în mod prioritar în formă electronică. Totodată, art. 19 alin.	Nu se acceptă. Propunerea depășește obiectul proiectului, care urmărește includerea instituțiilor publice în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr.

		(1) din aceeași lege prevede că prestarea serviciilor publice electronice se realizează prin implementarea ghișeului unic, utilizându-se în acest sens portalul guvernamental al serviciilor publice. În această ordine de idei, menționăm că, potrivit pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 677/2025 cu privire la consolidarea accesului la serviciile publice electronice în cadrul Portalului guvernamental integrat EVO utilizat la prestarea serviciilor publice electronice și aprobarea măsurilor necesare pentru implementarea modelului unitar de design, accesul la serviciile publice electronice prestate prin intermediul resurselor și sistemelor informaționale de stat a fost consolidat în cadrul Portalului guvernamental integrat EVO, care include și portalul guvernamental al serviciilor publice, precum și alte sisteme informaționale prin intermediul cărora se prestează servicii publice electronice. Prin urmare, în scopul asigurării aplicării normelor legale enunțate în cadrul procedurii de luare la evidența de stat a persoanelor juridice de drept public, considerăm 3 necesară modificarea redacției actuale a pct. 8 din Regulamentul cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale, prin completarea proiectului, după sbp. 2.2.1, cu un subpunct nou, care va deveni sbp. 2.2.2 și va avea următorul cuprins: „2.2.2. punctul 8 va avea următorul cuprins: „8. În vederea luării la evidența de stat, modificării sau radierii datelor din Registru privind luarea la evidență, persoanele juridice de drept public depun la Agenția Servicii Publice, prin intermediul Portalului guvernamental integrat EVO, cererea semnată electronic, în condițiile cadrului normativ privind identificarea	1004/2006, fără revizuirea integrală a procedurii de luare la evidența de stat. Principiul prestării cu prioritate a serviciilor publice în formă electronică și utilizarea Portalului guvernamental integrat EVO se aplică direct în temeiul Legii nr. 234/2021 și al Hotărârii Guvernului nr. 677/2025, fără a fi necesară reproducerea acestora în Regulament. Instituirea unui flux electronic obligatoriu presupune, în prealabil, configurarea serviciului, integrarea sistemelor informaționale, stabilirea responsabilităților și evaluarea resurselor tehnice necesare. Totodată, redacția propusă se referă la toate persoanele juridice de drept public, extinzând nejustificat sfera subiecților față de domeniul actual al proiectului. Digitalizarea integrală a procedurii poate fi examinată separat, în cadrul revizuirii mecanismului de evidență de stat și al sistemelor informaționale aferente. Pct. 8 din Regulament se menține în redacția actuală.
--	--	--	--

		electronică și serviciile de încredere. La alegerea solicitantului, cererea poate fi depusă la Agenția Servicii Publice pe suport de hârtie.”.	
	233	Conform art. 14 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 234/2021, în procesul prestării serviciilor publice, prestatorul nu este în drept să solicite de la beneficiarul de servicii publice depunerea documentelor, dacă datele conținute în documentele respective sunt disponibile în resursele informaționale ale prestatorului de servicii publice sau în resursele informaționale ale altor autorități/instituții publice și pot fi consumate de către prestatorul de servicii publice în mod automatizat, prin intermediul platformei de interoperabilitate instituite de către Guvern. Subsecvent, art. 6 alin. (31) din Legea nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate prevede că participanții publici sunt obligați să asigure prestarea serviciilor fără a solicita documente în cazul în care datele conținute în aceste documente sunt disponibile în resurse informaționale și pot fi consumate sau furnizate prin intermediul platformei de interoperabilitate. În această ordine de idei și având în vedere mecanismul electronic de luare la evidența de stat propus în prezentul aviz, se consideră necesar ca, în cadrul acestei proceduri, datele aferente să fie consumate prin platforma de interoperabilitate (MConnect), cu aplicarea principiului „o singură dată”, pentru a exclude solicitarea repetată de la entitățile publice a informațiilor deja disponibile în sistemele informaționale de stat – spre exemplu: Registrul de stat al actelor juridice, Registrul de stat al actelor locale, Registrul de stat al populației, Registrul de stat al unităților de drept, Registrul de stat al unităților administrativ-teritoriale și al adreselor. Drept soluție juridică, se propune ca sbp. 2.2.2 (în numerotare nouă	Nu se acceptă. Propunerea depășește obiectul proiectului, care urmărește includerea instituțiilor publice în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, iar nu revizuirea integrală și digitalizarea procedurii de evidență de stat.

		sbp. 2.2.3) să fie revizuit esențial și expus în următoarea redacție: „2.2.3. punctul 9 va avea următorul cuprins: „9. Agenția Servicii Publice verifică autenticitatea și veridicitatea datelor indicate în cererea depusă prin accesarea sistemelor informaționale deținute și prin consumul datelor din alte resurse informaționale, prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect), inclusiv cu utilizarea MConnect Events, în scopul automatizării fluxurilor de date și al prestării serviciilor proactive.”.	
	234	În scopul aducerii în concordanță cu dispozițiile art. 29 din Legea nr. 71/2007 cu privire la registre, după sbp. 2.2.3. se consideră oportună completarea proiectului cu un subpunct nou care să prevadă completarea Regulamentului, după pct.16, cu punctul 161 cu următorul cuprins: 4 „161 . Accesul la datele din Registru privind crearea, reorganizarea sau, după caz, dizolvarea unei persoane juridice de drept public se asigură prin publicarea seturilor de date deschise pe portalul guvernamental unic de date deschise, prin furnizarea datelor prin servicii electronice, prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect). Documentele electronice aferente procedurii de luare la evidență de stat se generează, la necesitate, prin intermediul platformei de găzduire și partajare a documentelor (MDocs) și se pun la dispoziție în cabinetul unității de drept în Portalul guvernamental integrat EVO.”.	Nu se acceptă. Propunerea depășește obiectul proiectului, care urmărește includerea instituțiilor publice în domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, fără revizuirea integrală a modalităților tehnice de acces la datele Registrului de stat al unităților de drept.
	235	În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 376/2020, a fost instituit serviciul guvernamental de notificare electronică (MNotify), care oferă autorităților și instituțiilor publice, inclusiv Agenției Servicii Publice, în calitate de organ al înregistrării de stat, un mecanism	Nu se acceptă. Obligația entităților publice de a utiliza serviciul guvernamental de notificare electronică MNotify rezultă direct din Hotărârea Guvernului nr. 376/2020 și se

		eficient, fiabil și modern de notificare a destinatarilor prin intermediul diverselor canale de notificare. Totodată, pct. 4 sbp. 5) din actul normativ respectiv stabilește obligația entităților publice de a utiliza în mod exclusiv serviciul MNotify pentru notificarea destinatarilor, în locul notificării pe suport de hârtie. În scopul reutilizării serviciului electronic guvernamental respectiv, după sbp. 2.2.3. se propune completarea proiectului cu un subpunct nou care să prevadă modificarea pct. 17 din Regulament, după cum urmează: „punctul 17 va avea următorul cuprins: „17. Agenția Servicii Publice notifică, prin intermediul serviciului guvernamental de notificare electronică (MNotify), persoana juridică vizată și, după caz, autoritățile publice interesate, imediat după înscrierea în Registru a datelor despre crearea, reorganizarea sau dizolvarea persoanei juridice de drept public.”.	aplică Agenției Servicii Publice fără a fi necesară reproducerea acesteia în Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006. Totodată, propunerea depășește obiectul proiectului, care urmărește includerea instituțiilor publice în mecanismul evidenței de stat, fără revizuirea integrală a modalităților tehnice de notificare. Sintagma „autoritățile publice interesate” nu individualizează destinatarii notificării, iar termenul „imediat” nu oferă un reper temporal suficient de determinat.
	236	La proiectul Statutului-model al instituției publice: 7. Pct. 3 se propune să fie perfecționat redacțional, luând în considerare formulările din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice. Se propune expunerea punctului respectiv în următoarea redacție: „3. Denumirea completă a instituției publice este Instituția Publică „_____”, iar denumirea prescurtată – IP „_____”.”.	Se acceptă parțial. Modificările au fost operate.
	237	La subpct.12.20., proiectul prevede atribuția fondatorului de a supraveghea respectarea cadrului normativ în activitatea instituției publice și de a suspenda, anula sau, după caz, abroga, în totalitate sau în parte, actele instituției publice emise cu încălcarea cadrului normativ. În primul rând, se consideră oportună revizuirea terminologiei utilizate, întrucât instituția publică, de	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată în sensul raportării directe la competența legală.

		regulă, nu exercită competențe normative, iar „abrogarea” constituie o operațiune de tehnică legislativă aplicabilă actelor normative, în sensul Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Totodată, considerăm că această prevedere necesită o examinare suplimentară și o clarificare în cadrul expertizei juridice efectuate de Ministerul Justiției, având în vedere că instituirea unei asemenea competențe poate depăși limitele atribuțiilor fondatorului stabilite la nivelul normelor primare prin art. 8 din Legea nr. 75/2026 privind crearea 5 cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice. Or, exercitarea competenței de suspendare sau anulare a actelor unei instituții publice reprezintă o ingerință în regimul juridic al actelor emise de aceasta și necesită un temei juridic expres și suficient în norma primară. De asemenea, prevederea respectivă nu își găsește un temei juridic suficient nici prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, motiv pentru care considerăm necesară verificarea suplimentară a legalității și a limitelor acestei competențe.	
	238	Proiectul Statutului-model prevede, la pct. 24, notificarea membrilor Consiliului, la adresele lor de poștă electronică, despre desfășurarea ședințelor Consiliului, precum și, la pct. 29, desfășurarea ședințelor Consiliului prin videoconferință – soluții pe care le salutăm. Totodată, la pct. 30, dispozițiile privind semnarea proceselor-verbale, hotărârilor, avizelor și altor documente emise de Consiliu, prevăzute la pct. 32 și 33, nu precizează admisibilitatea formei electronice a acestor documente, existând riscul interpretării potrivit căreia s-ar impune exclusiv forma pe suport de hârtie. În acest context, menționăm că, în conformitate cu art. 40 alin. (1) și art. 41 din Legea nr. 124/2022 privind identificarea	Nu se acceptă. Admisibilitatea documentelor electronice și echivalența acestora cu documentele pe suport de hârtie rezultă direct din art. 40 și 41 din Legea nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere. Lipsa unei mențiuni exprese în Statutul-model nu poate fi interpretată ca impunând exclusiv forma pe suport de hârtie. Totodată, redacția propusă instituie obligativitatea întocmirii și semnării electronice a tuturor documentelor

		electronică și serviciile de încredere, documentul electronic semnat cu semnătură electronică calificată este asimilat, după efectele acestuia, documentului similar pe suport de hârtie semnat cu semnătură olografă și poate fi utilizat în toate domeniile de activitate, în scopul expedierii informației, ținerii corespondenței, întocmirii actelor juridice, precum și în calitate de document care reflectă fapte economice. Astfel, se propune completarea proiectului, după pct. 32, cu un punct nou, care va deveni pct. 33 și va avea următorul cuprins: „33. Procesele-verbale, hotărârile, avizele și alte documente emise de Consiliu se întocmesc și se semnează în formă electronică, în condițiile cadrului normativ privind identificarea electronică și serviciile de încredere. Prin derogare, în cazuri justificate, acestea pot fi întocmite pe suport de hârtie și semnate olograf, în temeiul dispoziției președintelui Consiliului.”.	Consiliului, deși Statutul-model trebuie să fie aplicabil unor instituții cu niveluri diferite de dotare tehnică. Condiționarea utilizării suportului de hârtie de dispoziția președintelui Consiliului nu are un temei legal expres și ar introduce o restricție nejustificată asupra modalității de documentare a activității organului colegial. Prin urmare, documentele Consiliului pot fi întocmite și semnate atât în formă electronică, în condițiile Legii nr. 124/2022, cât și pe suport de hârtie, fără a fi necesară introducerea unui punct distinct în Statutul-model.
	239	Cu referire la sbp. 41.26, care stabilește atribuția directorului de a asigura transparența proactivă în activitatea instituției publice prin publicarea informațiilor pe siteul web oficial al instituției publice, precum și enumeră informațiile supuse publicării, considerăm că prevederile respective corespund exigențelor privind guvernarea deschisă. Totodată, considerăm oportună completarea acesteia cu precizarea că publicarea acestora poate fi făcută și pe portalul guvernamental unic de date deschise, în formate de date deschise și reutilizabile. În acest context, se propune ca primul alineat al sbp. 41.26. să fie expus în următoarea redacție: „asigură transparența proactivă în activitatea instituției publice, prin publicarea pe site-ul web oficial al instituției publice, precum și, după caz, pe portalul guvernamental unic de date deschise, a informațiilor privind activitatea instituției	Se acceptă parțial. Se acceptă necesitatea valorificării portalului guvernamental unic de date deschise pentru informațiile care, potrivit naturii și cadrului normativ aplicabil, pot fi publicate ca seturi de date deschise și reutilizabile. Nu se acceptă însă extinderea acestei cerințe asupra tuturor documentelor enumerate la subpct. 41.27.1–41.27.10, (fost 41.26) întrucât nu toate aceste documente constituie seturi de date susceptibile de publicare în format deschis și reutilizabil.

		publice, în formate de date deschise și reutilizabile, care conțin cel puțin:”	
Instituția Publică Agenția Informațională de Stat „Moldpres” (nr. 192 din 30.07.2026)	240	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
Instituția Publică „Baza auto a Căminului de Stat” (nr. 09/222 din 10.08.2026)	241	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
Institutul Național de Administrație și Management Public (nr. 462 din 06.08.2026)	242	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
I.P.”Pensiunea din Holercani” (nr. 95 din 05.08.2026)	243	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
IP „Palatul Republicii” (nr. 85 din 10.08.2026)	244	Lipsa de obiecții, propuneri sau recomandări.	Se ia act
AVIZARE ȘI CONSULTARE PUBLICĂ REPETATĂ			
Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru (nr.36/01-05/1297 din 03.09.2026)	1	La pct. 10.1, propunem completarea cu textul „,să participe în grupurile de lucru instituite în acest scop”. Notăm că, activitatea instituțiilor publice, cum este Instituția Publică Cadastrul Bunurilor Imobile, ține, în mare parte, de realizarea în concret a reglementărilor legale și de implementarea legii. Participarea acestora la procesul de elaborare a cadrului legal în domeniile încredințate, prin furnizarea expertizei practice, contribuie la sporirea calității reglementărilor.	Se acceptă.
	2	La pct. 12.7 recomandăm excluderea textului „și, după caz, ale Directorului adjunct al instituției publice”.	Se acceptă.

		Aprobarea fișei postului Directorului adjunct al instituției publice ține de competența Directorului instituției, deoarece acesta stabilește domeniile de responsabilitate ale Directorului adjunct. Totodată, art. 12 alin. (10) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice prevede că „ <i>Directorul adjunct se subordonează directorului, exercitând sarcinile, atribuțiile și obligațiile de funcție stabilite de către acesta</i> ”. De competența Fondatorului ține, potrivit art. 8 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 75/2026, selectarea prin concurs și încheierea contractului individual de muncă cu Directorul adjunct.	
	3	Cuprinsul pct. 12.11 și 12.14 urmează a fi revizuit în vederea excluderii reglementărilor similare	Se acceptă.
	4	Propunem revizuirea prevederilor pct. 41.1, 41.2 și 41.3, fiindcă acestea reglementează situațiile în care mandatul Directorului instituției poate înceta înainte de termen, aspecte care țin de materia legii și nu de domeniul de reglementare al unei hotărâri de Guvern. Pct. 41 prevede deja că mandatul poate înceta înainte de termen în temeiurile și condițiile prevăzute de lege. În ceea ce privește pct. 41.4, recomandăm fie excluderea acestuia, temeiul respectiv fiind prevăzut de Legea nr. 75/2026, fie reformularea acestuia în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (4) din legea prenotată.	Se acceptă. Subpunctele menționate în propunerea AGCC sunt excluse din proiectul actului normativ.
	5	Recomandăm excluderea pct. 56 și 58, întrucât atât temeiurile încetării contractului individual de muncă, cât și instituirea restricțiilor țin de materia legii, iar norme similare sunt deja reglementate de cadrul legal, inclusiv Legea nr. 75/2026.	Nu se acceptă. Pct. 56 și 58 nu instituie norme noi, ci dezvoltă prevederile art. 13 alin. (6) și (8) din Legea nr. 75/2026, fiind conforme art. 5 alin. (3) din aceeași lege. Pct. 56 enunță consecința nerespectării obligației de la pct. 55.2. Capitolul privind personalul

			(pct. 48–58) transpune integral art. 13 din lege, iar excluderea selectivă a două puncte ar afecta coerența acestuia.
Agencia de Guvernare Electronică (nr.3007 – 279 din 07.09.2026)	6	Cu privire la denumirea proiectului hotărârii Guvernului La întocmirea versiunii finale a proiectului hotărârii Guvernului, denumirea acestuia și pct. 1 necesită să fie perfecționate redacțional, indicând denumirea exactă a actului normativ care se supune modificării - Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale.	Nu se acceptă. Denumirea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, utilizată în denumirea și la pct.1 din proiect, a fost preluată în conformitate cu denumirea oficială a actului normativ, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 142–145 din 2006, art. 1087.
	7	Cu privire la digitalizarea procedurii de evidență de stat a autorităților administrației publice centrale și locale și a instituțiilor publice 2.1.În conformitate cu unul dintre principiile activității de legiferare, consacrat la art. 3 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune. În acest context, reiterăm trimiterea făcută la etapa avizării proiectului și menționăm că, în conformitate cu principiul prestării serviciilor publice în formă electronică în mod prioritar (digital-first), consacrat în art. 4 lit. h) din Legea nr. 234/2021 cu privire la serviciile publice, se asigură prestarea serviciilor publice în mod prioritar în formă electronică. Totodată, conform art. 19 alin. (1) din aceeași lege, prestarea serviciilor publice electronice se realizează prin implementarea ghișeului unic, utilizându-se în acest sens portalul	Se acceptă.

		guvernamental al serviciilor publice. De asemenea, trebuie reținut că, potrivit pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 677/2025, accesul la serviciile publice electronice a fost consolidat în cadrul Portalului guvernamental integrat EVO, care include și portalul guvernamental al serviciilor publice, precum și alte sisteme informaționale prin intermediul cărora se prestează servicii publice electronice. În această ordine de idei, ca un argument suplimentar pentru digitalizarea procedurii de evidență de stat a autorităților administrației publice centrale și locale și a instituțiilor publice, care, în esența sa, este similară celei de înregistrare de stat a persoanelor juridice, menționăm că, în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, în cazul înregistrării de stat a persoanelor juridice, ca și prioritară, este indicată modalitatea transiterii organului înregistrării de stat documentelor necesare în formă de documente electronice semnate cu semnătura electronică, eliberată în condițiile Legii nr.124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere și ale actelor normative subsecvente acesteia. Mai mult, precizăm că, potrivit Conceptului Sistemului informațional „Registrul de stat al unităților de drept”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 955/2022: pct. 5 sbp. 3) – unul din obiectivele de bază specifice stabilite pentru SI RSUD constă în <i>asigurarea înregistrării de către solicitant (persoană fizică și juridică) a anumitor tipuri de unități de drept și a altor obiecte informaționale ale sistemului, prin completarea formularelor-tip în regim online (self-service), precum și asigurarea actualizării datelor aferente acestora;</i>	
--	--	---	--

		pct.9 sbp. 51) – include în Spațiul juridico-normativ al funcționării SI RSUD Hotărârea Guvernului nr.1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale; pct. 16 sbp. 1) lit. a) – Instituția Publică Agenția Servicii Publice, prin intermediul subdiviziunilor structurale, asigură înregistrarea unităților de drept - persoane juridice, inclusiv a instituțiilor publice și autorităților publice; pct. 25 sbp. 1) lit. a) – obiectul informațional de bază care reprezintă resursa informațională a SI RSUD include „Unitatea de drept”, care cuprinde ca forme de organizare juridică inclusiv: instituții publice; autorități publice; ministere, alte autorități administrative centrale și structurile organizaționale din sfera de competență a acestora; autorități ale administrației publice locale. Totodată, în temeiul art. 14 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 234/2021 și al art. 6 alin. (3¹) din Legea nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate, reiterăm necesitatea ca, în cadrul procedurii de luare la evidență, datele să fie consumate prin platforma de interoperabilitate (MConnect), inclusiv cu utilizarea MConnect Events, cu aplicarea principiului „o singură dată”, pentru a exclude solicitarea repetată de la autoritățile și instituțiile publice a informațiilor deja disponibile în sistemele informaționale de stat (Registrul de stat al actelor juridice, Registrul de stat al actelor locale, Registrul de stat al populației, Registrul de stat al unităților de drept, Registrul de stat al unităților administrativ-teritoriale și al adreselor).	
--	--	---	--

		Prin urmare, considerăm că argumentarea autorului proiectului de neacceptare a obiecției AGE de digitalizare a procedurii de evidență de stat a autorităților administrației publice centrale și locale și a instituțiilor publice din motivul că aceasta ar depăși obiectul proiectului este nefondată, întrucât menținerea procedurii de luare la evidență de stat în forma actuală va contraveni dispozițiilor actelor normative enunțate. În consecință, insistăm asupra completării proiectului, după sbp. 2.2.1, cu două subpuncte noi, cu următorul cuprins: <i>„... punctul 8 va avea următorul cuprins:</i> <i>„8. În vederea luării la evidență de stat, modificării sau radierii datelor din Registrul privind luarea la evidență, conducătorul autorității administrației publice centrale, conducătorul autorității administrației publice locale ori conducătorul instituției publice sau, după caz, persoana împuternicită de către aceștia depune la Agenția Servicii Publice, prin intermediul Portalului guvernamental integrat EVO, cererea semnată electronic, în condițiile cadrului normativ privind identificarea electronică și serviciile de încredere. La alegerea solicitantului, cererea poate fi depusă la Agenția Servicii Publice pe suport de hârtie.”.</i> <i>„... se completează cu punctul 81 cu următorul cuprins:</i> <i>„81. Agenția Servicii Publice verifică autenticitatea și veridicitatea datelor indicate în cererea depusă prin accesarea sistemelor informaționale pe care le deține și prin consumul datelor din alte sisteme informaționale, prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect), inclusiv cu utilizarea MConnect Events, în scopul automatizării fluxurilor de date și al prestării serviciilor proactive.”.</i>	
--	--	---	--

	8	2.2.În scopul aducerii în concordanță cu art. 29 din Legea nr. 71/2007 cu privire la registre și în scopul reutilizării serviciilor electronice guvernamentale, reiterăm propunerile de a completa Regulamentul cu punctul nou care să prevadă asigurarea accesului la date prin publicarea seturilor de date deschise pe portalul guvernamental unic de date deschise și prin servicii electronice, precum și prin generarea documentelor electronice aferente procedurii de luare la evidență a autorităților și instituțiilor publice prin intermediul platformei de găzduire și partajare a documentelor (MDocs). De asemenea, reiterăm propunerea de modificare a Regulamentului în sensul stabilirii notificării utilizatorilor SI RSUD - autorităților și instituțiilor publice prin intermediul serviciului guvernamental de notificare electronică (MNotify), a cărui utilizare exclusivă este stabilită la pct. 4 sbp. 5) din Hotărârea Guvernului nr. 376/2020, precum și la pct. 31 sbp. 6) din Conceptul SI RSUD, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 955/2022. Astfel, insistăm asupra completării proiectului, după sbp. 2.2.4.2, cu două subpuncte noi, cu următorul cuprins: <i>„se completează cu punctul 16¹ cu următorul cuprins: 16¹. Accesul la datele din Registru privind crearea, reorganizarea sau, după caz, dizolvarea unei autorități a administrației publice centrale, autorități a administrației publice locale ori a unei instituții publice se asigură prin publicarea seturilor de date deschise pe portalul guvernamental unic de date deschise, prin furnizarea datelor prin servicii electronice, prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect). Documentele electronice aferente</i>	Se acceptă.
--	---	---	-------------

	<i>procedurii de luare la evidență de stat se generează, la necesitate, prin intermediul platformei de găzduire și partajare a documentelor (MDocs) și se pun la dispoziție în cabinetul unității de drept în Portalul guvernamental integrat EVO.”.</i> <i>„punctul 17 va avea următorul cuprins:</i> <i>„17. Agenția Servicii Publice, imediat după înscrierea în Registru a datelor despre crearea, reorganizarea sau dizolvarea unei autorități a administrației publice centrale, unei autorități administrației publice locale ori a unei instituții publice, notifică, prin intermediul serviciului guvernamental de notificare electronică (MNotify), despre acest fapt autoritatea sau, după caz, instituția publică vizată, precum și autoritățile publice interesate.”.</i>	
9	Cu privire la forma electronică a documentelor emise de Consiliu (pct. 33 din Statutul-model) Deși proiectul Statutului-model prevede notificarea membrilor Consiliului privind desfășurarea ședințelor la adresele lor de poștă electronică (pct. 25) și desfășurarea ședințelor prin videoconferință (pct. 23), acesta nu precizează admisibilitatea formei electronice a hotărârilor (pct. 28), proceselor-verbale (pct. 29), avizelor și altor documente emise de Consiliu (pct. 33). Considerăm că lipsa unei norme exprese privind forma electronică a documentelor respective generează riscul interpretării potrivit căreia documentele Consiliului ar putea fi întocmite exclusiv pe suport de hârtie. O asemenea lacună contravine principiului predictibilității normei juridice, consacrat la art. 3 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 100/2017, întrucât lasă neclar regimul juridic al formei documentelor și poate conduce la aplicarea	Se acceptă parțial. Se consideră justificată necesitatea clarificării în Statutul-model a posibilității întocmirii și semnării în formă electronică a documentelor emise de Consiliu, în vederea asigurării coerenței și predictibilității reglementării și a corelării acestora cu cadrul normativ privind documentul electronic și semnătura electronică. Nu se consideră necesară preluarea în forma propusă a textului potrivit căruia documentele Consiliului „se întocmesc și se semnează în formă electronică”, cu stabilirea formei pe suport de hârtie doar „în cazuri justificate” și în temeiul dispoziției președintelui Consiliului, întrucât o

		neuniformă a Statutului-model de către instituțiile publice. Considerăm că reglementarea expresă a formei electronice asigură claritatea și previzibilitatea normei și înlătură orice echivoc de interpretare. În acest context, reiterăm că, în conformitate cu art. 40 alin. (1) și art. 41 din Legea nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, documentul electronic semnat cu semnătură electronică calificată este asimilat, după efectele sale, documentului pe suport de hârtie semnat cu semnătură olografă și poate fi utilizat în toate domeniile de activitate. Prin urmare, insistăm asupra completării proiectului Statutului-model al instituției publice, după pct. 32, cu un punct nou care va deveni pct. 33, cu următorul cuprins: <i>„33. Procesele-verbale, hotărârile, avizele și alte documente emise de Consiliu se întocmesc și se semnează în formă electronică, în condițiile cadrului normativ privind identificarea electronică și serviciile de încredere. Prin derogare, în cazuri justificate, acestea pot fi întocmite pe suport de hârtie și semnate olograf, în temeiul dispoziției președintelui Consiliului.”.</i>	asemenea formulare ar institui o regulă obligatorie privind forma electronică a documentelor, care nu rezultă expres din Legea nr. 75/2026. De asemenea, sintagma „în cazuri justificate” nu oferă criterii suficient de clare pentru determinarea situațiilor în care ar putea fi utilizată forma pe suport de hârtie.
	10	Cu privire la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului Cu referire la pct. 4 din proiectul hotărârii, constatăm că, în comparație cu versiunea prezentată spre avizare, momentul intrării în vigoare a hotărârii a fost modificat din 1 ianuarie 2028 în 1 ianuarie 2027. Considerăm că acest aspect necesită să fie examinat suplimentar sub aspectul corespunderii dispozițiilor finale din art. 19	Nu se acceptă. Data de 1 ianuarie 2027 reprezintă data intrării în vigoare a hotărârii prin care se aprobă cadrul-model, iar aceasta nu presupune aplicarea imediată și uniformă a Statutului-model tuturor instituțiilor publice. Aplicarea prevederilor Statutului-model în privința unei anumite

		alin. (5), coroborat cu alin. (4) al aceluiași articol, din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice. În interpretarea AGE a normelor legale respective, <i>momentul intrării în vigoare a pct. 1, care prevede aprobarea Statutului-model al instituției publice, urmează să rămână 1 ianuarie 2028</i> – după expirarea perioadei de evaluare a instituțiilor publice, precum și, în funcție de specificul activității acestora și rezultatul evaluării, de aprobare de către Guvern a etapelor tranzitorii privind aplicarea normelor Legii nr. 75/2026 și/sau proiectelor de acte normative privind stabilirea unor regimuri juridice speciale pentru unele instituții publice.	instituții publice se va realiza în funcție de rezultatul evaluării acestora și de etapele tranzitorii stabilite în acest sens. Totodată, pct. 5 din proiect prevede expres un termen până la 31 decembrie 2028 pentru aducerea în concordanță a actelor normative care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice cu Statutul-model, cu respectarea etapelor tranzitorii. Prin urmare, intrarea în vigoare a Statutului-model la 1 ianuarie 2027 nu contravine prevederilor art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 75/2026, ci creează cadrul normativ necesar pentru realizarea etapizată a procesului de evaluare și, după caz, de aducere în concordanță a actelor de constituire și funcționare ale instituțiilor publice.
Instituția Publică Agenția de Investiții (nr. 498 din 07.09.2026)	11	La proiectul Statutului-model al instituției publice. La punctul 10 subpunctul 10.1, Agenția de Investiții își menține propunerea de reformulare a acestuia, în sensul acordării instituției publice a posibilității de a înainta propuneri organelor centrale de specialitate competente pentru elaborarea politicilor în domeniul respectiv, cu informarea fondatorului. Precizăm că, deși subpunctul 10.1 transpune prevederea expresă a art.14 alin.(1) li.a) din Legea nr.75/2026, potrivit căreia instituția publică are dreptul să înainteze fondatorului propuneri privind modificarea cadrului normativ în domeniile sale de activitate, drepturile și obligațiile prevăzute la punctul 10 nu au caracter exhaustiv. Acest fapt rezultă inclusiv din lit.h), care	Nu se acceptă. Art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres dreptul instituției publice de a înainta fondatorului propuneri privind modificarea cadrului normativ în domeniile sale de activitate. Prin urmare, pct.10.1 lit.a) din Statutul-model transpune în mod direct norma legală și asigură delimitarea corespunzătoare a competențelor instituției publice și ale fondatorului. Faptul că pct. 10.1 lit. h) prevede dreptul instituției publice de a dispune și de alte

		prevede dreptul instituției „să dispună de alte drepturi prevăzute de actele normative și de statut. Prin urmare, statutul instituției poate reglementa și alte drepturi, suplimentar celor prevăzute expres la lit.a), în măsura în care acestea sunt compatibile cu cadrul normativ aplicabil. Totodată, formularea de la lit.a) nu are caracter limitativ, ci stabilește unul dintre drepturile expres recunoscute instituției prin lege. Totodată, reformularea propusă nu restrânge atribuțiile fondatorului privind monitorizarea și orientarea strategică a activității instituției publice. Dimpotrivă, se propune în mod expres ca fondatorul să fie informat cu privire la inițiativele înaintate de instituție, asigurându-se astfel informarea acestuia asupra demersurilor care pot avea impact asupra politicilor publice, competențelor instituției, resurselor financiare ori modului de organizare și funcționare a acesteia. În consecință, propunerea urmărește exclusiv instituirea unui mecanism mai flexibil și mai eficient de promovare a inițiativelor de politici publice în domeniul de activitate al instituției, fără a afecta rolul fondatorului și fără a exclude informarea acestuia cu privire la asemenea inițiative.	drepturi prevăzute de actele normative și de statut, nu poate constitui temei pentru modificarea sau extinderea, prin statut, a unei competențe stabilite expres de lege. Drepturile suplimentare prevăzute în statut trebuie să fie exercitate în limitele și cu respectarea competențelor stabilite de cadrul normativ.
Agenția Servicii Publice (nr.01/7670 din 02.09.2026)	12	Agenția Servicii Publice reiterează obiecțiile neacceptate în Sinteza obiecțiilor și propunerilor, prezentate în avizul ASP nr.01/7100 din 10.08.2026.	Se acceptă parțial. Obiecțiile Agenției Servicii Publice au fost examinate inițial în cadrul procedurii de avizare, iar argumentele autorului proiectului au fost reflectate în sinteza obiecțiilor și propunerilor aferentă avizului ASP nr. 01/7100 din 10.08.2026. În cadrul procedurii de reavizare, obiecțiile reiterate au fost reexamine, fiind reconsiderate unele dintre soluțiile

			propușe inițial, în vederea îmbunătățirii cadrului de reglementare și asigurării coerenței prevederilor proiectului. Astfel, se acceptă obiecțiile pentru care au fost identificate argumente pertinente în susținerea revizuirii soluțiilor inițiale, iar în partea obiecțiilor pentru care nu au fost identificate temeiuri suficiente pentru modificarea proiectului se mențin argumentele prezentate anterior.
	13	Având în vedere că la punctul 2.1. din proiect se propune substituirea sintagmei „organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale” în denumirea și în tot cuprinsul textului, aceasta urmează să fie modificată și în denumirea Formularului, fără ca să fie necesară includerea unei prevederi separate în acest sens la punctul 2.2.4.1. Totodată, punctul 2.2.4.1. se propune de expus cu următorul cuprins: „2.2.4.1. La poziția 2, cuvintele „Denumirea organului central de specialitate al administrației publice”, se substituie cu cuvintele „Denumirea autorității administrației publice centrale/ autorității administrației publice locale/ instituției publice””.	Se acceptă. În contextul propunerii Ministerului Justiției privind necesitatea substituirii sintagmei vizate la subpct. 2.1. la orice formă gramaticală, se va revizui redacția modificărilor propuse, astfel încât aceasta să asigure aplicarea uniformă a terminologiei actualizate în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 și în Formularul aferent, fără a institui intervenții normative redundante.
	14	Propunem completarea proiectului cu un punct nou, cu următorul cuprins: „Punctul 12 se completează cu litera j) cu următorul cuprins: „j) termenul pentru care este desemnat conducătorul, în cazul în care este indicat în actul normativ de numire în funcție”.	Se acceptă.
	15	Având în vedere că în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 urmează să fie supuse luării la evidența de	Se acceptă.

		stat autoritățile administrației publice Nr. 01/7100 din 10.08.2026 La nr. 30-69-8775 din 28.07.2026 centrale și locale și instituțiile publice, ci nu subdiviziunile structurale ale acestora, după punctul 2.2.4.1, se propune de completat proiectul cu un punct nou cu următorul cuprins: „La poziția a 4-a, cuvintele „filială” și „altul” se exclud.”	
	16	Propunem completarea punctului 2.2.4. al proiectului cu un punct nou, cu următorul cuprins: „Poziția 11 din formular va avea următorul cuprins: „Conducătorul: numele prenumele data nașterii numărul de identificare de stat al persoanei fizice (IDNP) funcția data numirii/eliberării termenul pentru care este desemnat actul normativ.”	Se acceptă , în contextul propunerii formulate ce vizează completarea pct.12.
	17	Referitor dispoziția de la punctul 2 privind dispunerea de conturi deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor, precum și de conturi bancare, în condițiile Legii finanțelor publice și responsabilității bugetarfiscale nr.181/2014, comunicăm că limitarea utilizării exclusive a conturilor din cadrul Contului unic trezorerial ar afecta semnificativ posibilitatea prestării serviciilor publice de către ASP în condițiile prevăzute de art.22 alin.(1) lit.d) din Legea nr.234/2021 și de Anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului nr.966/2020 privind serviciile prestate de ASP. În structura operațională a Agenției, un volum semnificativ de servicii se execută în regim de urgență (termene de livrare de 1 oră, 4 ore sau 24 de ore). Conform normativelor financiare și de conformitate, recunoașterea venitului și inițierea prestării serviciului sunt condiționate strict de confirmarea încasării efective a tarifului. Din perspectivă financiară, managementul acestor operațiuni	Se acceptă , cu completarea punctului 2 din Statutul model, cu cuvintele „precum și de conturi bancare”.

		se confruntă cu lipsa instrumentelor de monitorizare a fluxurilor financiare în timp real (real-time cash tracking) care împiedică validarea imediată a încasărilor. Această rigiditate blochează procesul de prestare a serviciilor în termen și generează riscul de nerespectare a prevederilor stabilite prin Legea nr. 234/2021. În temeiul art. 22 alin.(1) lit. d) din Legea nr. 234/2021, Agenția este obligată să refuze prestarea unor servicii publice din motivul neachitării tarifelor și, după caz, a taxei de stat pentru prestarea serviciilor publice cu plată. Infrastructura actuală a Contului Unic Trezorerial (CUT) generează extrase de cont și fișe de execuție cu un decalaj de tip T+1 (ziua lucrătoare următoare). Spre deosebire de sistemul trezorerial, platformele de Internet Banking / Direct Banking ale băncilor comerciale asigură o vizibilitate completă asupra cash-flowului de intrare în regim intra-day (on-line, cu reconciliere automată la intervale scurte). Prin această se urmărește autorizarea deținerii de conturi la bănci comerciale, în paralel cu contul trezorerial, care reprezintă un mecanism de securizare și monitorizare în timp real a fluxurilor de numerar. Aceasta asigură reconcilierea bancară instantanee, elimină riscul de prestare a serviciului fără acoperire financiară și fluidizează decontările pentru serviciile prestate de urgență. Mai mult, prestarea serviciilor publice moderne, în lipsa unui mecanism funcțional de back-office și a confirmării operative a plăților, devine practic imposibilă, iar practica statelor membre ale Uniunii Europene demonstrează necesitatea utilizării unor sisteme flexibile și digitalizate de gestionare a plăților.	
--	--	---	--

Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 14893 din 09.09.2026)	18	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Institutul Național de Administrație și Management Public (nr. 477 din 28.08.2026)	19	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Afacerilor Interne (22/3541 din 02.09.2026)	20	Pct. 5 se propune a fi completat cu un enunț nou, cu următorul cuprins: „În cazul instituțiilor publice cărora le sunt aplicabile regimuri juridice speciale, organizarea și funcționarea acestora se realizează potrivit prezentului Statut, în măsura în care nu contravine actelor normative speciale care reglementează domeniul de activitate al instituției publice.”. Propunerea este determinată de necesitatea asigurării corelării Statutului-model cu actele normative speciale care reglementează organizarea și funcționarea anumitor instituții publice și evitării unor eventuale conflicte de reglementare între prevederile Statutului-model și normele speciale aplicabile.	Nu se acceptă. Aplicarea Statutului-model se realizează cu respectarea actelor normative de nivel superior și a regimurilor juridice speciale instituite prin acestea, astfel încât completarea propusă nu este necesară. Totodată, formularea „actele normative speciale care reglementează domeniul de activitate al instituției publice” este prea largă și poate genera incertitudini privind sfera normelor care ar putea deroga de la prevederile Statutului-model. Relația dintre norma generală și norma specială rezultă din cadrul normativ aplicabil, fără a fi necesară instituirea unei norme suplimentare în Statutul-model.
	21	Se propune redarea pct. 19 cu următorul conținut: „19. Membrii Consiliului au dreptul de acces la informațiile referitoare la activitatea instituției publice necesare exercitării atribuțiilor acestora, cu respectarea principiului confidențialității, a legislației privind protecția datelor cu caracter personal, precum și a regimului juridic aplicabil informațiilor cu accesibilitate limitată, inclusiv informațiilor atribuite la secret de stat.	Nu se acceptă. Regimul informațiilor cu accesibilitate limitată, al datelor cu caracter personal și al secretului de stat este reglementat prin legislația specială aplicabilă, a cărei respectare este obligatorie indiferent de reproducerea acestor norme în Statutul-model. Completarea propusă ar introduce

		Accesul la informațiile atribuite la secret de stat se realizează numai în condițiile legislației privind secretul de stat.”. Redacția propusă urmărește asigurarea unui echilibru între dreptul de acces al membrilor Consiliului la informațiile necesare exercitării atribuțiilor și obligația acestora de a respecta regimul juridic aplicabil informațiilor cu accesibilitate limitată, inclusiv cerințele privind protecția datelor cu caracter personal și regimul informațiilor atribuite la secret de stat.	o reglementare redundantă și ar putea genera paralelisme cu cadrul normativ special.
	22	La pct. 28 se propune revizuirea normei referitoare la adoptarea hotărârilor în cazul existenței unui conflict de interese. Prevederea potrivit căreia hotărârile în privința cărora unul sau mai mulți membri au declarat un conflict de interese se adoptă „cu votul unanim al celorlalți membri ai Consiliului” poate genera dificultăți practice în cazul în care numărul membrilor rămași în procesul deliberativ nu permite adoptarea unei hotărâri sau nu este asigurat cvorumul necesar.	Nu se acceptă. Conținutul pct.28 transpune întocmai art. 11 alin. (7) din Legea nr. 75/2026, care stabilește că hotărârile în privința cărora unul sau mai mulți membri au declarat un conflict de interese se adoptă cu votul unanim al celorlalți membri ai Consiliului. Dificultatea practică invocată privind eventualul cvorum sau imposibilitatea adoptării hotărârii nu justifică modificarea prin Statutul-model a unei reguli stabilite expres prin lege. Eventualele probleme de aplicare a normelor privind cvorumul, conflictul de interese și regula unanimității pot fi soluționate numai în cadrul modificării sau aplicării cadrului legal, după caz.
	23	La pct. 33, se propune revizuirea ultimei fraze, întrucât aceasta este formulată incomplet și nu permite determinarea cu suficientă claritate a conduitei juridice care urmează a fi respectată.	Se acceptă.

Ministerul Energiei (nr. 10-2407 din 08.09.2026)	24	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (nr. 19/4752 din 03.09.2026)	25	La proiectul anexei la hotărârea Guvernului: La pct. 12.3, se propune completarea cu următorul text: „La organizarea și desfășurarea procedurii de selectare a membrilor Consiliului se va urmări asigurarea unei reprezentări echilibrate a femeilor și bărbaților, cu respectarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați.” Propunerea urmărește consolidarea aplicării principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în procesul de selectare a membrilor Consiliului și promovarea participării echilibrate a femeilor și bărbaților în structurile de administrare și de luare a deciziilor, fără instituirea unor criterii sau cote de selecție în funcție de sex.	Nu se acceptă. Prevederea propusă ține de obiectul de reglementare al Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului pentru selectarea membrilor Consiliului, care urmează să stabilească în mod detaliat condițiile, principiile și modul de desfășurare a procedurii de selectare a membrilor Consiliului.
	26	La pct. 16.1, după cuvintele „dezvoltare profesională a angajaților”, se propune completarea cu textul „inclusiv, după caz, în domeniul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, prevenirii și combaterii discriminării, violenței și hărțuirii la locul de muncă, incluziunii persoanelor cu dizabilități și accesibilității serviciilor publice, în funcție de specificul domeniului de activitate al instituției publice”. Propunerea este justificată întrucât simpla reglementare a obligațiilor privind egalitatea de șanse și de tratament, nediscriminarea, prevenirea și combaterea violenței și hărțuirii în legislația în vigoare nu garantează, în sine, reflectarea acestora în politicile și programele de formare profesională ale instituțiilor publice. În practică, aceste tematici nu sunt întotdeauna incluse în programele de dezvoltare profesională, chiar dacă	Nu se acceptă. Dezvoltarea profesională a angajaților se realizează în funcție de necesitățile de instruire, atribuțiile personalului și specificul activității instituției publice. Domeniile indicate în propunere sunt deja reglementate de cadrul normativ aplicabil și urmează a fi luate în considerare de instituții atunci când acestea sunt relevante pentru activitatea lor. Enumerarea detaliată a unor tematici de instruire în Statutul-model nu este necesară și ar conduce la o reglementare excesivă a procesului de dezvoltare profesională, care trebuie să rămână

	sunt relevante pentru activitatea și responsabilitățile angajaților. Prin urmare, menționarea expresă a acestor domenii în Statutul-model este necesară pentru a asigura că, la identificarea necesităților de instruire și planificarea resurselor financiare destinate formării profesionale, acestea nu sunt omise, în special atunci când sunt relevante pentru specificul instituției. Astfel, propunerea nu dublează legislația existentă, ci creează un mecanism normativ concret prin care obligațiile legale în materia egalității și nediscriminării pot fi transpuse în formarea profesională a personalului și, implicit, în practica instituțională.	flexibil și adaptat specificului fiecărei instituții.
27	La pct. 42.17, după textul „sistemul de recompense și beneficii etc.”, se propune completarea cu următorul text: „cu respectarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, a principiului nediscriminării, precum și a măsurilor de prevenire și combatere a violenței și hărțuirii la locul de muncă și de asigurare a demnității în muncă”. Completarea propusă este necesară pentru a asigura aplicarea principiilor egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și al nediscriminării în elaborarea și aplicarea politicilor și regulamentelor privind managementul resurselor umane, inclusiv în ceea ce privește formarea profesională, evaluarea performanței, dezvoltarea în carieră, răspunderea disciplinară și acordarea recompenselor și beneficiilor.	Nu se acceptă. Respectarea egalității de șanse și de tratament, a principiului nediscriminării, a demnității în muncă și a normelor privind prevenirea și combaterea violenței și hărțuirii la locul de muncă este obligatorie în temeiul cadrului normativ aplicabil și nu depinde de menționarea expresă a acestor principii în Statutul-model. Completarea propusă ar conduce la o reglementare repetitivă a unor obligații deja existente și nu este necesară pentru asigurarea aplicării acestora în managementul resurselor umane.
28	La pct. 49, se propune completarea cu următorul text: „Recrutarea, selectarea, angajarea, promovarea și formarea profesională a personalului se realizează cu respectarea principiilor egalității de șanse și de	Nu se acceptă. Principiile egalității de șanse și de tratament și nediscriminării sunt aplicabile în mod general proceselor de

		tratament între femei și bărbați, nediscriminării și meritocrației.” Propunerea urmărește instituirea unui cadru clar și uniform pentru aplicarea principiilor egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, nediscriminării și selectării pe baza unor criterii obiective de competență și merit în procesele de recrutare, selectare, angajare și promovare a personalului. Prevederea va contribui la asigurarea unor oportunități egale de acces și de dezvoltare profesională, pe baza competenței și a criteriilor obiective, precum și la prevenirea tratamentului discriminatoriu în cadrul instituției publice.	recrutare, selectare, angajare, promovare și formare profesională, indiferent de menționarea lor expresă în Statutul-model. Totodată, selectarea personalului pe baza criteriilor obiective de competență, calificare, experiență și performanță este asigurată prin cadrul normativ aplicabil.
	29	La Nota de fundamentare: La pct. 4.4.2, se propune substituirea textului: „Nu a fost identificat un impact diferențiat în funcție de sex. Proiectul nu instituie criterii distincte de acces la funcții, de numire, remunerare, evaluare sau dezvoltare profesională. Normele privind egalitatea de șanse, nediscriminarea și prevenirea hărțuirii se aplică direct în temeiul legislației muncii și al legilor speciale.” cu următoarea redacție: „Proiectul are un impact indirect asupra echității și egalității de gen, întrucât reglementează aspecte privind recrutarea, selectarea, angajarea, promovarea, evaluarea și dezvoltarea profesională a personalului instituției publice, precum și constituirea și funcționarea organelor colegiale de administrare. Prevederile proiectului nu instituie condiții sau criterii diferențiate în funcție de sex și nu creează restricții privind accesul femeilor și bărbaților la funcții, dezvoltarea profesională sau participarea la procesele decizionale. Totodată, având în vedere că aceste	Nu se acceptă. Nu se consideră necesară substituirea textului de la pct. 4.4.2 din Nota de fundamentare cu redacția propusă, întrucât textul existent reflectă rezultatul evaluării efectuate asupra impactului proiectului în funcție de sex și corespunde conținutului și obiectului de reglementare al proiectului. Proiectul nu instituie condiții sau criterii diferențiate în funcție de sex și nu reglementează măsuri distincte privind accesul femeilor și bărbaților la funcții, remunerarea, evaluarea, dezvoltarea profesională sau participarea la procesele decizionale. Prin urmare, nu au fost identificate efecte diferențiate în funcție de sex care să justifice calificarea impactului proiectului asupra echității și

		prevederi se aplică personalului și persoanelor implicate în organele de conducere ale instituției publice, aplicarea lor poate avea implicații asupra egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați. În acest context, proiectul urmează să fie aplicat cu respectarea principiilor egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și nediscriminării. În mod special, procesele de recrutare, selectare, angajare, promovare, evaluare și dezvoltare profesională urmează să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, fără diferențieri nejustificate în funcție de sex. În ceea ce privește organele colegiale de administrare, proiectul nu stabilește cote sau criterii de selecție în funcție de sex. Prin urmare, nu au fost identificate, la etapa elaborării proiectului, efecte discriminatorii directe asupra femeilor sau bărbaților. Cu toate acestea, aplicarea procedurilor de selecție urmează să asigure oportunități egale de participare și acces la funcțiile de conducere și la procesele decizionale, în condiții de competență, transparență și nediscriminare. În consecință, impactul proiectului asupra echității și egalității de gen este apreciat ca fiind unul indirect și, în condițiile aplicării corespunzătoare a principiilor menționate, neutru spre pozitiv, prin consolidarea unui cadru instituțional bazat pe tratament egal, merit și oportunități egale de dezvoltare profesională și participare la procesul decizional.”	egalității de gen drept unul indirect sau „neutru spre pozitiv”.
Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică	30	1.La pct. 2, după textul „ <i>deschise în Contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor,</i> ” se va completa cu textul „ <i>după caz și de conturi bancare,</i> ”. Or, potrivit art. 453 din Legea finanțelor publice și responsabilității	Se acceptă.

(nr. 1.4/1559/26 din 01.09.2026)		bugetar-fiscale nr.181/2014 (redacția în vigoare din 01.01.2027), completată conform art. IX pct. 20 din Legea nr. 327/2025 pentru modificarea unor acte normative (îmbunătățirea managementului finanțelor publice), instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii trebuie, conform alin. (1) lit. a), să dispună de conturi deschise în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor, fără a li se interzice să dețină și conturi bancare.	
	31	La sbp. 10.7, se reiterează necesitatea substituirii sintagmei „ <i>aprobarea prealabilă a</i> ” cu „ <i>acordul prealabil al</i> ”, conform terminologiei utilizate la art. 14 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice.	Se acceptă.
	32	Sbp. 12.8, se va completa cu sintagma „ <i>și a Directorului adjunct</i> ”.	Nu se acceptă. Completarea subpct. 12.8 cu sintagma „și a Directorului adjunct” nu se consideră necesară, întrucât, potrivit art.12 alin. (10) din Legea nr.75/2026, Directorul adjunct se subordonează Directorului, exercitând sarcinile, atribuțiile și obligațiile de funcție stabilite de către acesta. În acest context, stabilirea indicatorilor de performanță ai Directorului adjunct trebuie să fie realizată de către Director, în concordanță cu sarcinile, atribuțiile și obligațiile de funcție stabilite de acesta. Prin urmare, includerea în competența Fondatorului a stabilirii indicatorilor de performanță pentru Directorul adjunct nu se justifică și ar contraveni raportului de

			subordonare și delimitării competențelor stabilite de lege.
	33	La sbp. 12.20, reiterăm obiecția privind excluderea textului „ , <i>exercită atribuțiile de control asupra legalității actelor administrative emise de instituția publică</i> ”. Legea nr. 75/2026 nu conferă Fondatorului prerogativa de a exercita un control de legalitate asupra actelor administrative emise de instituția publică subordonată. Competența Fondatorului se limitează la aspecte de coordonare, control managerial sau financiar-patrimonial, în timp ce controlul de legalitate a actelor administrative revine exclusiv autorităților abilitate de lege în acest sens (sau instanțelor de judecată de contencios administrativ). Includerea unei asemenea atribuții fără acoperire legală contravine principiului legalității în activitatea administrației publice și generează un paralelism nepermis de competențe.	Se acceptă.
	34	Reiterăm asupra incertitudinii aplicării prevederii de la sbp. 12.21. Nu este clar în ce mod se va realiza „confirmarea entității de audit pentru efectuarea auditului situațiilor financiare” în condițiile în care prestatorii de astfel de servicii urmează să fie selectați de către instituțiile publice în conformitate cu cadrul normativ în domeniul achizițiilor publice, iar o astfel de etapă nu este reglementată de Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, nici de Legea nr. 325/2025 privind achizițiile publice (în vigoare din data de 1 ianuarie 2027). Or, care vor fi acțiunile autorității contractante în cazul în care fondatorul nu „confirmă” oferta declarată câștigătoare,	Nu se acceptă. Prevederea din proiectul actului normative privind confirmarea entității de audit de către fondator, nu instituie o etapă a procedurii de achiziție publică și nu modifică temeiurile legale de anulare a acesteia. Selectarea entității de audit se realizează de instituția publică în conformitate cu legislația achizițiilor publice, iar confirmarea de către fondator reprezintă o atribuție distinctă, exercitată în raport cu instituția publică. Aceasta nu poate fi interpretată ca un temei autonom

		atâta timp cât Legea nr. 131/2015 stabilește la art. 71 temeiuri exprese de anulare a procedurii de achiziții publice? Cu titlu de informare, remarcăm că o astfel de procedură de „confirmare a entității auditare” este descrisă într-adevăr la art. 27 din Legea nr. 271/2017 privind auditul situațiilor financiare, specificându-se inclusiv faptul că raporturile dintre entitatea de audit și entitatea auditată sau solicitantul auditului se reglementează prin contractul de audit, încheiat conform legislației civile. Însă, potrivit art. 1, legea respectivă stabilește cadrul juridic privind organizarea auditului de către entitățile de audit, reglementează exercitarea profesiei de auditor, supravegherea auditului, precum și cerințele specifice auditului entităților de interes public. Or, instituțiile publice nu pot fi considerate „entități de interes public” conform definiție de la art. 3 alin. (1) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017.	pentru anularea procedurii de achiziție sau pentru înlăturarea ofertei declarate câștigătoare.
	35	Având în vedere argumentul de mai sus care se referă inclusiv prevederilor de la sbp. 16.11 și 16.12, respectiv contrazicerile care se evidențiază între Legea nr. 75/2026 și Legea nr. 131/2015/Legea nr. 325/2025, considerăm imperioasă demararea procedurilor de modificare a Legii nr. 75/2026 și doar ulterior definitivarea prezentei Hotărâri de Guvern.	Nu se acceptă. Argumentarea invocată nu demonstrează existența unei incompatibilități normative care determine imposibilitatea aplicării prevederilor subpct. 16.11 și 16.12 în coroborare cu legislația în vigoare. Normele respective reglementează atribuțiile instituționale în materia auditului, iar aspectele privind contractarea serviciilor de audit urmează să fie realizate potrivit reglementărilor speciale aplicabile.
	36	În vederea adaptării prevederii de la sbp. 16.18 la art. 10 lit. r) din Legea nr.	Se acceptă.

		75/2026, sbp. 16.18 se va expune în redacție nouă după cum urmează: <i>„16.18. examinează rapoartele organelor de control, rapoartele de audit extern și intern, alte acte și informații, aprobă planul de acțiuni privind implementarea recomandărilor de audit, remedierea abaterilor și înlăturarea deficiențelor identificate și le prezintă Fondatorului spre informare;”.</i>	
	37	La pct. 23, sintagma „ <i>în Statut</i> ” se va substitui cu „ <i>în prezentul Statut</i> ”.	Se acceptă.
	38	La pct. 28 se vor indica expres condițiile de întrunire a majorității de voturi, întrucât trimiterea „prevăzuți în statut” provoacă incertitudini, atâta timp cât astfel de aspecte nu sunt prevăzute în proiectul Statutului-model al instituției publice.	Nu se acceptă. Nu se consideră necesară indicarea în mod expres, în pct.28, a tuturor condițiilor privind majoritatea de voturi. Norma stabilește regula generală de adoptare a hotărârilor, iar trimiterea la prevederile statutului permite reglementarea aspectelor procedurale care țin de particularitățile instituției publice și de componența Consiliului. Stabilirea în Statutul-model a unei reguli exhaustive privind majoritatea de voturi nu este oportună, întrucât asemenea aspecte pot fi determinate, după caz, în statutul instituției, cu respectarea prevederilor legale aplicabile.
	39	Pct. 33 se va expune în redacție nouă, după cum urmează: <i>„33. Dispoziția privind convocarea ședinței Consiliului, proiectul Ordinii de zi, procesul verbal al ședinței în</i>	Nu se acceptă. Redacția propusă nu se consideră oportună, întrucât restrânge nejustificat reglementarea privind documentele emise

		<i>care se regăsesc inclusiv hotărârile Consiliului, precum și documentele examinate în cadrul ședinței, se păstrează într-un dosar distinct al ședinței respective. Avizele și alte documente emise de Consiliu se înregistrează într-un registru special ținut de secretarul Consiliului și se păstrează în cadrul unui dosar distinct.”</i> Subliniem că Hotărârile luate în timpul ședinței Consiliului sunt indicate în Procesul-verbal al ședinței, fără a se emite alte documente intitulate „Hotărâri” pentru fiecare subiect examinat în timpul ședințelor Consiliului. Suplimentar, în redacția propusă nu se regăsește propoziția „În același mod se înregistrează și se păstrează în condițiile stabilite de cadrul normativ și de regulamentul Consiliului.”, deoarece este de prisos (superflu).	de Consiliu și modul de evidență și păstrare a acestora. Procesul-verbal consemnează desfășurarea ședinței și hotărârile adoptate, însă aceasta nu exclude existența și emiterea unor acte distincte ale Consiliului, atunci când natura acestora sau cadrul normativ aplicabil o impune. De asemenea, excluderea mențiunii referitoare la înregistrarea și păstrarea documentelor în condițiile cadrului normativ și ale regulamentului Consiliului nu este justificată. O asemenea trimitere asigură aplicarea regulilor generale privind evidența, înregistrarea și păstrarea documentelor și permite adaptarea acestora la cerințele normative aplicabile instituției.
	40	Pct. 42 se va completa cu următoarea atribuție a Directorului: „<i>elaborează și prezintă Fondatorului spre aprobare Normele de conduită ale personalului instituției publice;</i>”, având în vedere atribuția fondatorului de aprobare a normelor de conduită ale personalului instituției publice, indicată la sbp. 12.24 și ținând cont de argumentarea autorului proiectului aferentă obiecției cu nr. 205 din Sinteză.	Se acceptă.
Agencia Națională de Prevenire și Combatere a Violenței (nr. 02/429 din 01.09.2026)	41	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Culturii	42	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale	43	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Sănătății	44	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Agencia Națională pentru Siguranța Alimentelor	45	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Consiliul Concurenței	46	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Afacerilor Externe	47	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Apărării	48	Observațiile și propunerile Ministerului Apărării au fost luate în considerare la definitivarea proiectului. În consecință, nu se insistă asupra obiecțiilor formulate anterior.	Se ia act.
Ministerul Agriculturii și Industrii Alimentare (nr.2026PHG-2710)	49	La proiectul hotărârii Guvernului: Denumirea proiectului, coroborat cu pct. 2 și subpct. 2.1, reproduce inexact denumirea actului normativ modificat. Potrivit sursei oficiale, denumirea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 este „pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale”, în timp ce proiectul o redă în două variante diferite, ambele eronate, atât în denumirea sa, cât și în partea dispozitivă a pct. 2. Or, subpct. 2.1 dispune substituirea cuvintelor „organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale”, text care nu se	Nu se acceptă. Denumirea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006, utilizată în denumirea și la pct.1 din proiect, a fost preluată în conformitate cu denumirea oficială a actului normativ, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 142–145 din 2006, art. 1087.

		regăsește ca atare în denumirea actului în vigoare, aceasta conținând și articolul „a” înaintea cuvântului „autorităților”, astfel încât intervenția normativă nu va opera asupra denumirii hotărârii modificate. Observația a fost acceptată la etapa avizării, însă nu a fost operată în textul definitivat, motiv pentru care obiecția se menține. Prin urmare, se impune reproducerea exactă a denumirii oficiale în denumirea proiectului și la pct. 2, precum și ajustarea corespunzătoare a subpct. 2.1.	
	50	La pct. 3, observăm că potrivit în practica Ministerului cu unii directori ai unităților de implementare a proiectelor au fost încheiate contracte de prestare a serviciilor, astfel după cum au fost stabilite în acordurile de asistență. Prin urmare, considerăm necesar ca textul „contractele individuale de muncă/contracte de management” să fie substituit cu textul „contractele încheiate cu aceștia”.	Nu se acceptă. Prevederea de la pct. 3 urmărește asigurarea continuității exercitării mandatului directorului și directorului adjunct al instituției publice până la expirarea termenului prevăzut în actul juridic în baza căruia au fost numiți, cu respectarea cadrului normativ aplicabil la data încheierii acestuia. În acest context, sintagma „contractele individuale de muncă/contracte de management” nu se acceptă a fi substituit cu formularea generală „contractele încheiate cu aceștia”, întrucât aceasta din urmă nu permite identificarea cu suficientă claritate a actului juridic care stabilește termenul exercitării mandatului și poate genera incertitudine cu privire la natura juridică a raportului în baza căruia persoana exercită funcția de director sau director adjunct.

	51	La pct. 4, stabilirea datei de 1 ianuarie 2027 pentru intrarea în vigoare a Statutului-model nu este corelată cu art. 19 alin. (5) din Legea nr. 75/2026, potrivit căruia „De la data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2027, aceasta se aplică numai în partea ce ține de aprobarea actelor normative necesare pentru evaluarea instituțiilor publice conform alin.(4)”. Statutul-model nu este un act normativ necesar evaluării instituțiilor publice, aceasta realizându-se în temeiul metodologiei prevăzute la art. 19 alin. (2) lit. d) și la art. 16 alin. (3) din Legea nr. 75/2026.	Nu se acceptă. Data de 1 ianuarie 2027 reprezintă data intrării în vigoare a hotărârii prin care se aprobă cadrul-model, iar aceasta nu presupune aplicarea imediată și uniformă a Statutului-model tuturor instituțiilor publice. Aplicarea prevederilor Statutului-model în privința unei anumite instituții publice se va realiza în funcție de rezultatul evaluării acesteia și de etapele tranzitorii stabilite în acest sens. Totodată, pct. 5 din proiect prevede expres un termen până la 31 decembrie 2028 pentru aducerea în concordanță a actelor normative care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice cu Statutul-model, cu respectarea etapelor tranzitorii. Prin urmare, intrarea în vigoare a Statutului-model la 1 ianuarie 2027 nu contravine regimului tranzitoriu instituit de art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 75/2026, ci creează cadrul normativ necesar pentru realizarea etapizată a procesului de evaluare și, după caz, de aducere în concordanță a actelor de constituire și funcționare ale instituțiilor publice.
	52	La Statutul-model al instituției publice: La pct. 12 subpct. 12.3, plasarea sintagmei „cu excepția reprezentantului Fondatorului” între cuvintele „membrii consiliului” și cuvintele „numește, revocă sau dispune încetarea mandatului lor” permite interpretarea potrivit	Nu se acceptă. Sintagma „cu excepția reprezentantului Fondatorului” este raportată la procedura de selectare prin concurs, iar mențiunea ulterioară „în condițiile legii” impune

		căreia reprezentantul Fondatorului este exceptat nu numai de la concursul public, ci și de la numire și de la revocare. Or, art. 9 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 exceptează reprezentantul fondatorului exclusiv de la procedura de concurs, iar art. 9 alin. (11) lit. b) prevede expres revocarea acestuia de către fondator. Prin urmare, se impune expunerea subpunctului într-o redacție care să delimiteze cele două operațiuni, de exemplu: „selectează prin concurs public membrii Consiliului, cu excepția reprezentantului Fondatorului, numește toți membrii Consiliului, îi revocă sau dispune încetarea mandatului acestora, în condițiile legii;”.	aplicarea prevederilor legale speciale referitoare la numirea, revocarea și încetarea mandatului fiecărui membru al Consiliului, inclusiv a reprezentantului Fondatorului. Prin urmare, norma nu poate fi interpretată în sensul excluderii reprezentantului Fondatorului de la numire sau revocare, întrucât aceste operațiuni se realizează în condițiile stabilite de cadrul legal aplicabil.
	53	La pct. 12 subpct. 12.16, coroborat cu pct. 67 și subpct. 16.6, lanțul termenelor de raportare nu este coerent. Astfel, Directorul prezintă Consiliului raportul anual de activitate până la 31 martie, Consiliul îl avizează fără ca Statutul să stabilească un termen în acest sens, iar Fondatorul îl aprobă până la 30 aprilie, termen care poate fi restrâns unilateral de Fondator „în funcție de necesitățile proprii de raportare”. Or, un termen stabilit prin hotărâre de Guvern nu poate fi modificat prin voința unei părți a raportului juridic, iar în lipsa unui termen pentru avizarea de către Consiliu respectarea termenului de 30 aprilie nu poate fi asigurată. Totodată, textul „cu respectarea termenelor de prezentul Statut” este lacunar. Prin urmare, se impune stabilirea unui termen expres pentru avizarea raportului de către Consiliu, excluderea posibilității de restrângere unilaterală a termenului și corectarea textului menționat.	Nu se acceptă. Stabilirea unui termen distinct pentru avizarea raportului de către Consiliu nu este necesară, întrucât obligația acestuia de a examina raportul trebuie exercitată astfel încât să permită respectarea termenului stabilit pentru aprobarea de către Fondator. Totodată, posibilitatea Fondatorului de a solicita prezentarea raportului într-un termen mai restrâns, în funcție de necesitățile proprii de raportare, nu reprezintă modificarea termenului prevăzut de Statut, ci o măsură organizatorică necesară exercitării atribuțiilor acestuia.
	54	La pct. 12 subpct. 12.25, coroborat cu pct. 42 subpct. 42.14, aceeași soluție normativă este reglementată de	Se acceptă.

		două ori, dar în termeni diferiți. Astfel, subpct. 12.25 se referă la instituțiile publice „în a căror structură a organelor de administrare nu este prevăzut Consiliul”, în timp ce teza finală a subpct. 42.14 se referă la cazul în care „în structura organizatorică a instituției publice nu este prevăzut consiliul”. Or, structura organizatorică, în sensul art. 3 alin. (7) și (8) din Legea nr. 75/2026, desemnează subdiviziunile interne ale instituției, iar nu organele de administrare ale acesteia, astfel încât cele două noțiuni nu pot fi utilizate alternativ. Prin urmare, se impune excluderea tezei finale din subpct. 42.14, soluția fiind deja reglementată la subpct. 12.25.	
	55	La pct. 14, condițiile de instituire a Consiliului nu reflectă integral art. 9 alin. (2) din Legea nr. 75/2026, care prevede că acesta este instituit „ca urmare a justificării în analiza de impact a structurii corespunzătoare a organelor de administrare”. În lipsa acestei condiții, Statutul-model va sugera că instituirea Consiliului depinde exclusiv de existența unei prevederi legale, a unui tratat internațional ori a unui acord de finanțare, fără raportare la analiza de impact care precedă constituirea instituției publice, potrivit art. 3 alin. (4) și (5) din aceeași lege. Prin urmare, se impune completarea pct. 14 în mod corespunzător.	Nu se acceptă. Statutul-model nu substituie actul normativ primar și nu are rolul de a reproduce în mod exhaustiv condițiile și procedurile deja reglementate de Legea nr. 75/2026. Acesta stabilește cadrul general privind organizarea și funcționarea instituției publice și transpune în conținutul prevederilor care urmează să fie reflectate în statutul concret al instituției. În acest context, faptul că pct. 14 nu conține expres cerința privind justificarea structurii organelor de administrare prin analiza de impact, nu poate fi interpretat în sensul excluderii acestei cerințe sau al instituirii unei reguli potrivit căreia Consiliul poate fi constituit exclusiv în temeiul existenței unuia dintre actele menționate la pct. 14. Condițiile prevăzute de Legea nr. 75/2026 se aplică

			nemijlocit și prevalează asupra oricărei interpretări contrare a normei din Statutul-model.
	56	La Secțiunea a 3-a, se constată omiterea normelor privind președintele Consiliului, deși art. 9 alin. (5) din Legea nr. 75/2026 prevede că acesta este ales din rândul membrilor Consiliului în cadrul primei ședințe, iar în cazul indisponibilității sale atribuțiile sunt exercitate de un membru delegat de el. Or, pct. 20, 24, 29 și 31 din proiect operează cu noțiunea de președinte al Consiliului și îi atribuie competențe privind convocarea ședinței, stabilirea ordinii de zi și semnarea proceselor-verbale, fără ca modul de alegere și de suplinire a acestuia să fie reglementat. În consecință, prima ședință a Consiliului, în cadrul căreia urmează a fi ales președintele, nu va putea fi convocată, întrucât pct. 20 condiționează convocarea de inițiativa președintelui sau de solicitarea a cel puțin doi membri, iar Statutul nu prevede cine asigură convocarea inițială. Întrucât art. 5 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 include modul de organizare și funcționare a organelor de administrare printre elementele obligatorii ale statutului, iar art. 11 alin. (10) rezervă statutului reglementarea celorlalte particularități de organizare și funcționare a consiliului, se impune completarea Secțiunii a 3-a cu norme privind alegerea președintelui Consiliului, convocarea primei ședințe și exercitarea atribuțiilor președintelui în caz de indisponibilitate.	Se acceptă.
	57	La Secțiunea a 3-a, coroborat cu pct. 1, se constată omiterea normelor privind răspunderea membrilor Consiliului, deși art. 9 alin. (13) și (14) din Legea nr. 75/2026 instituie răspunderea personală a acestora pentru	Se acceptă.

		hotărârile adoptate, acțiunile întreprinse și omisiunile admise, precum și cauzele de exonerare. Or, pct. 1 din Statutul-model anunță că acesta reglementează, între altele, „drepturile, obligațiile și răspunderea organelor de administrare”, iar art. 5 alin. (2) din lege include răspunderea organelor de administrare printre elementele obligatorii ale statutului. În timp ce răspunderea Directorului formează obiectul pct. 43, răspunderea membrilor Consiliului nu este reglementată în niciun punct al proiectului. Prin urmare, se impune completarea Secțiunii a 3-a cu norme corespunzătoare art. 9 alin. (13) și (14) din Legea nr. 75/2026.	
	58	La pct.16 subpct. 16.11, aceeași operațiune este desemnată, în cadrul aceluiasi subpunct, prin două noțiuni diferite, teza întâi utilizând sintagma „auditul extern al rapoartelor financiare anuale”, iar teza a doua sintagma „auditul situațiilor financiare”. Prin urmare, se impune utilizarea unei terminologii unitare în cuprinsul subpunctului, corelată cu art. 10 lit. k) din Legea nr. 75/2026 și cu Legea nr. 271/2017 privind auditul situațiilor financiare.	Se acceptă.
	59	La pct. 24, obligația președintelui Consiliului de a stabili prin dispoziție, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de ședință, modul de desfășurare, data, ora, locul și proiectul ordinii de zi, coroborată cu obligația secretarului de a notifica membrii „în același termen”, comprimă procedura de convocare, cele două operațiuni succesive urmând a fi realizate în aceeași zi. Or, art. 11 alin. (2) din Legea nr. 75/2026 stabilește termenul de 5 zile lucrătoare pentru aducerea la cunoștința membrilor a proiectului ordinii de zi și a materialelor aferente, respectiv pentru	Nu se acceptă. Termenul de 5 zile lucrătoare prevăzut la pct. 24 este stabilit pentru asigurarea informării în timp util a membrilor Consiliului cu privire la ședință, inclusiv asupra datei, orei, locului și proiectului ordinii de zi. Stabilirea aceluiasi termen pentru dispoziția președintelui și notificarea membrilor nu împiedică realizarea acestor operațiuni în mod

		operațiunea finală, iar nu pentru actul de convocare. Prin urmare, se impune stabilirea unui termen distinct și anterior pentru dispoziția președintelui Consiliului.	succesiv și nu afectează dreptul membrilor de a primi proiectul ordinii de zi și materialele aferente în termenul prevăzut de lege.
	60	La pct. 27, norma privind convocarea ședinței repetate în lipsă de cvorum nu stabilește condițiile de deliberare aplicabile acesteia. Or, în lipsa unei norme derogatorii, ședinței repetate i se va aplica cerința de la pct. 23, potrivit căreia ședința este deliberativă dacă participă majoritatea membrilor prevăzuți în Statut, astfel încât ședința repetată va putea fi, la rândul ei, nedeliberativă, iar norma va rămâne lipsită de efect util. Prin urmare, se impune completarea pct. 27 cu regula aplicabilă în cazul în care nici ședința repetată nu întrunește cvorumul.	Nu se acceptă. Stabilirea unei reguli distincte pentru situația în care ședința repetată nu întrunește cvorumul, nu este necesară, întrucât pct. 27 nu instituie o derogare de la condițiile generale de deliberare prevăzute la pct. 23, acestea rămân aplicabile și ședinței repetate. Faptul că și ședința repetată poate să nu întrunească cvorumul nu determină lipsirea de efect a normei, ci reflectă aplicarea condițiilor legale de funcționare a Consiliului. Instituirea unei reguli derogatorii pentru ședința repetată ar necesita o justificare distinctă și nu rezultă din cadrul normativ aplicabil.
	61	La pct. 31, termenul de 10 zile pentru prezentarea și anexarea opiniilor separate ale membrilor Consiliului depășește termenul de 5 zile stabilit pentru semnarea procesului-verbal, deși aceeași normă cere consemnarea în procesul-verbal a faptului prezentării opiniei separate. În consecință, la data la care opinia separată va fi prezentată, procesul-verbal va fi deja semnat, iar consemnarea nu va mai fi posibilă fără întocmirea unui act adițional, neprevăzut de proiect. Prin urmare, se impune corelarea celor două termene.	Nu se acceptă. Stabilirea unor termene diferite pentru semnarea procesului-verbal și prezentarea opiniei separate nu generează, prin ea însăși, o incompatibilitate între aceste prevederi. Termenul de 5 zile se referă la semnarea procesului-verbal, în timp ce termenul de 10 zile oferă membrului Consiliului posibilitatea de a-și formula și prezenta opinia separată într-un interval distinct. Prezentarea opiniei separate după

			semnarea procesului-verbal nu afectează valabilitatea acestuia și nici conținutul hotărârii adoptate de Consiliu, întrucât opinia exprimă poziția individuală a membrului și nu constituie o modificare a procesului-verbal sau a hotărârii.
	62	La pct. 40, coroborat cu pct. 12 subpct. 12.8 și cu pct. 70, aceeași categorie juridică este desemnată prin trei noțiuni diferite, respectiv „obiectivele și indicatorii de performanță individuali”, „indicatorii de performanță” și „indicatorii de performanță profesională”. Art. 12 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 75/2026 utilizează noțiunea unică „indicatorii de performanță”, stabiliți în contractul individual de muncă. Obiecția Ministerului privind uniformizarea terminologiei a fost acceptată, însă a fost operată numai la subpct. 12.8. Prin urmare, se impune utilizarea unitară a noțiunii „indicatorii de performanță” în tot cuprinsul proiectului.	Se acceptă.
	63	La pct. 41, teza introductivă menține sintagma „inclusiv în următoarele cazuri”, care conferă enumerării subsecvente caracter deschis și permite interpretarea potrivit căreia prin Statutul-model se instituie temeiuri de încetare a contractului individual de muncă. Or, potrivit argumentării proprii a autorului, expusă în sinteza obiecțiilor și propunerilor, subpct. 41.1, 41.2 și 41.3 au fost reformulate „fără instituirea unor temeiuri autonome de concediere prin Statutul-model”, iar temeiurile de încetare a contractului individual de muncă sunt cele prevăzute de Codul muncii nr. 154/2003 și de art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026. Prin urmare, se impune excluderea cuvântului „inclusiv” și expunerea tezei	Nu se acceptă. Sintagma „inclusiv în următoarele cazuri” nu conferă cazurilor enumerate la subpct. 41.1–41.3 natura unor temeiuri distincte de încetare a contractului individual de muncă. Acestea descriu situațiile în care se aplică prevederile legale privind încetarea raporturilor de muncă, în corelare cu art. 12 alin. (4) din Legea nr. 75/2026 și cu prevederile Codului muncii. Prin urmare, enumerarea de la pct. 41 nu poate fi interpretată separat de cadrul legal care reglementează temeiurile și

		introdutive într-o redacție care să califice cazurile enumerate drept aplicații ale temeiurilor legale, nu ca temeiuri distincte.	condițiile încetării contractului individual de muncă și nu extinde, prin ea însăși, aceste temeiuri.
	64	La pct. 42 subpct. 42.2, coroborat cu pct. 47, actele Fondatorului sunt desemnate prin sintagma „ordinelor/deciziilor Fondatorului”, respectiv prin sintagma „ordinul Fondatorului”, deși art. 12 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 75/2026 se referă la „deciziile fondatorului”, iar art. 3 alin. (7) din aceeași lege consacră expres noțiunea de „decizie a fondatorului”. Prin urmare, se impune utilizarea unitară a noțiunii „decizia Fondatorului”.	Se acceptă.
	65	La pct. 42 subpct. 42.20, atribuția Directorului privește aprobarea „obiectivelor individuale” ale șefilor de subdiviziuni, în timp ce art. 12 alin. (9) lit. q) din Legea nr. 75/2026 se referă la „obiectivele anuale” ale acestora. Noțiunile nu sunt echivalente, obiectivele anuale având ca reper planul anual de activitate al instituției publice, iar utilizarea unei noțiuni diferite va genera dificultăți la corelarea evaluării performanței profesionale cu evaluarea performanței instituționale. Prin urmare, se impune substituirea cuvintelor „obiectivele individuale” cu cuvintele „obiectivele anuale”.	Se acceptă.
	66	La pct. 43, răspunderea Directorului este limitată la neexecutarea sau executarea neconformă a atribuțiilor, la prezentarea informațiilor neveridice și la utilizarea inefficientă a mijloacelor financiare și a bunurilor, în timp ce art. 12 alin.	Se acceptă.

		(5) din Legea nr. 75/2026 instituie răspunderea personală, disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz, pentru deciziile emise, actele încheiate, acțiunile întreprinse și omisiunile admise. Redacția propusă restrânge, prin act normativ subordonat legii, sfera răspunderii stabilite prin lege. Prin urmare, se impune reformularea pct. 43 prin preluarea soluției normative de la art. 12 alin. (5) din Legea nr. 75/2026.	
	67	La pct. 45, coroborat cu pct. 36, sunt reglementate elemente ale procedurii de concurs pentru funcția de director adjunct, respectiv organizarea și desfășurarea concursului de către Fondator prin intermediul comisiei de concurs constituite de acesta, deși art. 12 alin. (10) din Legea nr. 75/2026 stabilește că procedura de organizare și desfășurare a concursului, condițiile de admitere și de selectare, precum și modul de contestare a rezultatelor se aprobă de Guvern. Soluția propusă va genera un paralelism normativ cu proiectul regulamentului cu numărul unic 763/CS/2026, aflat în aceeași procedură. Se observă, totodată, că pct. 36, referitor la director, nu conține o reglementare similară, ceea ce confirmă lipsa de necesitate a acesteia. Prin urmare, se impune excluderea din pct. 45 a textului privind organizarea concursului și înlocuirea acestuia cu trimiterea la regulamentul aprobat de Guvern.	Nu se acceptă. Prevederile de la pct. 45, coroborate cu pct. 36, nu reglementează procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director adjunct și nu substituie regulamentul ce va fi aprobat de Guvern în temeiul art. 12 alin. (10) din Legea nr. 75/2026. Aceste dispoziții au fost incluse în Statutul-model în vederea reflectării competențelor Fondatorului stabilite prin art. 8 din Legea nr. 75/2026, coroborate cu prevederile art. 12 din aceeași lege, inclusiv sub aspectul selectării prin concurs a Directorului adjunct și al constituirii comisiei de concurs de către Fondator. Prin urmare, pct. 45 stabilește cadrul instituțional și competențele subiecților implicați în procesul de selectare a Directorului adjunct, fără a reglementa condițiile de admitere, etapele și modul de desfășurare a concursului, criteriile de selectare sau procedura de

			contestare a rezultatelor. Aceste aspecte urmează să fie reglementate prin regulamentul aprobat de Guvern în temeiul art. 12 alin. (10) din Legea nr. 75/2026.
	68	La pct. 53, norma potrivit căreia salarizarea personalului se efectuează „în condițiile prevăzute de cadru normativ” nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate. Or, art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026 stabilește expres că salarizarea se efectuează în condițiile Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, iar art. 19 alin. (1) și alin. (3) din aceeași lege instituie un regim tranzitoriu până la 1 ianuarie 2029, perioadă în care personalul este salarizat conform actelor normative în vigoare. Prin urmare, se impune reformularea pct. 53 prin trimiterea expresă la normele menționate.	Nu se acceptă. Formularea pct. 53 nu instituie un regim distinct de salarizare și nu poate fi interpretată ca derogând de la prevederile Legii nr. 75/2026 sau de la legislația în domeniul salarizării. Sintagma „în condițiile prevăzute de cadrul normativ” face trimitere la ansamblul normelor aplicabile salarizării personalului instituției publice, inclusiv la actele normative care reglementează regimul general și la dispozițiile tranzitorii aplicabile.
	69	La pct. 54, se instituie categoria „membru cu drept de vot al Consiliului”, pe care Legea nr. 75/2026 nu o cunoaște. Art. 9 din lege reglementează o singură categorie de membri ai consiliului, cu drepturi și obligații identice, iar art. 9 alin. (14) exonerează de răspundere membrul care nu a participat la vot, ceea ce presupune că fiecare membru dispune de drept de vot. În redacția propusă, reprezentantul salariaților va putea fi calificat drept membru al Consiliului lipsit de drept de vot, cu consecința afectării componenței stabilite prin art. 9 alin. (3) și a cerinței de independență prevăzute la art. 9 alin. (7) lit. c). Prin urmare, se impune reformularea pct. 54, astfel încât participarea reprezentantului salariaților să fie	Nu se acceptă. Norma prevăzută la pct.54, la care se referă obiecția, a fost exclusă din proiect.

		calificată drept participare fără calitatea de membru, în condițiile pct. 22.	
	70	La pct. 10 subpct. 10.3 și subpct. 10.7 din Statutul-model, se propune substituirea sintagmei „cu aprobarea prealabilă a Fondatorului” cu sintagma „cu acordul prealabil al Fondatorului”, potrivit terminologiei utilizate la art. 14 alin. (1) lit. c) și lit. g) din Legea nr. 75/2026.	Se acceptă.
	71	La pct. 17 din Statutul-model, coroborat cu subpct. 42.23, se propune excluderea dublării normative privind desemnarea secretarului Consiliului prin ordinul Directorului.	Se acceptă.
	72	La pct. 33 din Statutul-model, se propune reformularea enunțului final „În același mod se înregistrează și se păstrează în condițiile stabilite de cadrul normativ și de regulamentul Consiliului”, care nu identifică obiectul înregistrării și al păstrării.	Nu se acceptă. Enunțul final de la pct.33, la care se referă obiecția, a fost exclus.
Compania Națională de Asigurări în Medicină <i>(nr.01-08/2610 din 03.09.20226)</i>	73	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Mediului	74	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Educației și Cercetării	75	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării	76	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.

Ministerul Finanțelor <i>(nr. 06/4-3/18/1466 din 23.09.2026)</i>	77	la proiectul de hotărâre - la pct.4, cifrele „2027” de substituit cu cifrele „2028”. Potrivit art.19 alin.(1), Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice intră în vigoare la 1 ianuarie 2027. Totodată, conform alin.(5) din același articol, de la data intrării în vigoare a Legii nr. 75/2026 și până la 31 decembrie 2027, aceasta se aplică numai în partea ce ține de aprobarea actelor normative necesare pentru evaluarea performanței instituționale a instituțiilor publice și prezentarea, în baza rezultatelor de evaluare, a propunerilor de aplicare a normelor prezentei legi. Astfel, aplicarea întreagă a Legii nr.75/2026 va fi posibilă începând cu anul 2028. Luând în considerare că Legea nr. 75/2026 va fi aplicabilă numai de la 1 ianuarie 2028, Ministerul Finanțelor a propus modificarea termenului de intrare în vigoare a Legii nr. 327/2025 (prin proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (ce vizează guvernanta bugetar-fiscală) – număr unic 333/MF/2026), prezentat Comisiei Europene spre consultare - de la 1 ianuarie 2027 la 1 ianuarie 2028, în partea ce se referă la instituțiile publice (noțiune, surse de finanțare, modul de gestionare a finanțelor etc.);	Nu se acceptă. Data de 1 ianuarie 2027 reprezintă data intrării în vigoare a hotărârii prin care se aprobă cadrul-model, iar aceasta nu presupune aplicarea imediată și uniformă a Statutului-model tuturor instituțiilor publice. Aplicarea prevederilor Statutului-model în privința unei anumite instituții publice se va realiza în funcție de rezultatul evaluării acesteia și de etapele tranzitorii stabilite în acest sens. Totodată, pct. 5 din proiect prevede expres un termen până la 31 decembrie 2028 pentru aducerea în concordanță a actelor normative care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice cu Statutul-model, cu respectarea etapelor tranzitorii. Prin urmare, intrarea în vigoare a Statutului-model la 1 ianuarie 2027 nu contravine regimului tranzitoriu instituit de art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 75/2026, ci creează cadrul normativ necesar pentru realizarea etapizată a procesului de evaluare și, după caz, de aducere în concordanță a actelor de constituire și funcționare ale instituțiilor publice.
	78	La pct.5, textul „cu respectarea etapelor tranzitorii și, după caz, a regimurilor juridice speciale stabilite pentru anumite instituții publice” de substituit cu textul „aprobat prin prezenta hotărâre”. Conform proiectului, termenul limită pentru aducerea în concordanță a actelor	Nu se acceptă Textul propus la pct. 5 are rolul de a asigura aplicarea Statutului-model în corelare cu etapele tranzitorii și, după caz, cu regimurile juridice speciale aplicabile

		normative care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice cu Statutul-model este preconizat până la 31 decembrie 2028. Astfel, etapele tranzitorii urmează să se încadreze în termenul prenotat. În cazul atribuirii unor instituții publice a regimului juridic special, prevederile Legii nr.75/2026 nu vor fi aplicabile față de acestea.	anumitor instituții publice, astfel cum acestea rezultă din cadrul normativ relevant. Stabilirea datei de 31 decembrie 2028 pentru aducerea în concordanță a actelor normative nu exclude necesitatea menționării etapelor tranzitorii, întrucât acestea reglementează modalitatea și succesiunea aplicării noilor norme până la atingerea situației finale de conformare. Totodată, referirea la regimurile juridice speciale permite delimitarea aplicării Statutului-model în raport cu instituțiile pentru care legislația stabilește reguli speciale.
	79	La proiectul statutului-model - pct.10: la subpct.10.3, cuvintele „și, după caz, cu respectarea acordurilor de finanțare aplicabile” de substituit cu textul următor „. În cazul instituției publice care a fost constituită în scopul implementării programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, acordurile menționate se încheie cu acordul prealabil al partenerului de dezvoltare/instituției de finanțare, dacă acordul de finanțare prevede astfel”;	Nu se acceptă. Norma de la finalul enunțului de la subpct. 10.3, la care se referă obiecția, a fost exclusă din proiect.
	80	la subpct.10.7, cuvintele „, și și, după caz, cu respectarea acordurilor de finanțare aplicabile” de exclus. Subpunctul de completat cu textul următor „În cazul instituției publice care a fost constituită în scopul implementării programelor și proiectelor de dezvoltare finanțate din surse externe, primirea asistenței tehnice și financiare menționate este posibilă cu acordul prealabil	Se acceptă parțial. Se acceptă excluderea cuvintelor reflectate în obiecție ce vizează subpct. 10.7, iar completarea subpunctului cu textul propus nu se acceptă, întrucât instituirea unei asemenea condiții suplimentare nu se justifică la nivelul Statutului-model, iar respectarea

		al partenerului de dezvoltare/instituției de finanțare, dacă acordul de finanțare prevede astfel”;	condițiilor și cerințelor stabilite în acordurile de finanțare aplicabile rezultă din actele și raporturile juridice care guvernează acordarea asistenței tehnice și financiare.
	81	la pct.12 subpct.12.22, cuvintele „auditului situațiilor financiare” de substituit cu cuvintele „auditului extern”, întru corelarea cu subpct.16.12;	Se acceptă.
	82	la pct.14, ultima propoziția de expus în următoarea redacție: „Dacă o altă lege decât Legea nr. 75/2026 reglementează diferit modul de organizare și componența Consiliului, se aplică prevederile acesteia”	Nu se acceptă. Statutul-model stabilește cadrul general de organizare și funcționare a instituțiilor publice, urmând ca prevederile acestuia să fie adaptate, după caz, particularităților fiecărei instituții publice, inclusiv în funcție de structura și cadrul normativ special aplicabil acesteia.
	83	subpct.16.9: după cuvintele „rapoartele financiare” de completat cu cuvintele „/situațiile financiare” pentru excluderea posibilității de interpretare extensivă și/sau eronată a noțiunii raport financiar. Instituția publică care ține evidența contabilă conform Legii nr.113/2007 întocmește raport financiar, iar instituția publică care ține evidența contabilă conform Legii nr.287/2017 – situațiile financiare; cuvântul „contabil” de substituit cu cuvântul „aplicabil”;	Se acceptă.
	84	la subpct.16.11, textul „auditului extern al rapoartelor financiare anuale” de substituit cu textul „auditului situațiilor financiare anuale”, deoarece modul de utilizare a resurselor bugetare de către instituțiile publice finanțate din buget se supune auditului public extern;	Se acceptă parțial. În vederea precizării obiectului auditului și asigurării unei formulări mai exacte, textul subpct. 16.11 a fost completat prin includerea cuvintelor „situațiilor financiare anuale”, astfel încât acesta să

			reflecta în mod corespunzător obiectul auditului financiar al instituției publice.
85	la subpct.16.12, cuvintele „auditului situațiilor financiare” de substituit cu cuvintele „auditului extern în alte scopuri”;		Se acceptă.
86	subpct.16.14 de completat cu cuvintele „conform standardelor naționale în sectorul public”;		Se acceptă.
87	subpct.42.8, după cuvintele „rapoartele financiare” de completat cu cuvintele „/situațiile financiare” în toate cazurile, iar cuvintele „cadrul normativ contabil” de substituit cu cuvintele „cadrul normativ aplicabil”;		Se acceptă.
88	la subpct.42.25, textul „a rapoartelor asupra situațiilor financiare anuale” de substituit cu textul „a rapoartelor financiare/situațiilor financiare”;		Se acceptă.
89	la subpct.42.27.3, cuvintele „organului de supraveghere” de substituit cu cuvintele „Consiliului sau Fondatorului în cazul în care Consiliul nu este constituit”;		Nu se acceptă. Cuvintele „organului de supraveghere” se menține în textul subpct.42.27.3., întrucât aceasta corespunde terminologiei utilizate expres la art. 17 alin. (1) din Legea nr. 75/2026.
90	subpct.42.27.4: cuvintele „rapoartele auditului intern” de exclus, deoarece cadrul normativ, în special Legea nr.229/2010 sistemul de control intern managerial și actele normative de implementare a acesteia, nu stabilește obligativitatea entității publice de a publica raportul de audit intern;		Se acceptă.
91	subpunctul de completat cu textul „rapoartele financiare/situațiile financiare anuale”;		Se acceptă.
92	pct.59 de completat cu textul „Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, cu excepția instituțiilor medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurărilor obligatorii de asistență medicală și instituțiilor publice de învățământ superior, transferă la		Nu se acceptă. Propunerea Ministerului Finanțelor vizează reglementarea modului de utilizare și transferare la bugetul de stat a depășirii veniturilor asupra cheltuielilor,

		bugetul de stat până la data de 30 aprilie a anului următor depășirea veniturilor asupra cheltuielilor, înregistrată la data încheierii anului de gestiune conform situațiilor financiare, cu excepția cazului în care organul de conducere, cu acordul Ministerului Finanțelor, decide altfel.”. Introducerea acestei reguli va fi asigurată prin modificarea Legii nr.181/2014 în contextul amendării unor acte normative ce vizează guvernanța fiscală incluse în proiectul de lege elaborat de Ministerul Finanțelor (număr unic 333/MF/2026);	aspect care ține de regimul financiar-bugetar al instituțiilor publice și urmează să fie stabilit prin legislația specială în domeniul finanțelor publice. Statutul-model are ca obiect reglementarea cadrului general privind organizarea și funcționarea instituției publice și nu constituie instrumentul juridic corespunzător pentru instituirea unor reguli privind repartizarea și transferarea mijloacelor financiare. Mai mult ca atât, includerea în Statutul-model a unei norme care urmează să fie reglementată prin modificarea Legii nr. 181/2014 ar anticipa soluția legislativă și ar putea genera necorelări între statut și cadrul financiar-bugetar aplicabil.
	93	pct.60, de expus în următoarea redacție: „60. Sursele de finanțare a cheltuielilor instituțiilor publice se indică în statutul instituției, conform actelor normative de constituire a acestora, stabilite în baza Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, după cum urmează: 60.1. instituțiile publice finanțate integral din venituri bugetare – în conformitate cu art.42; 60.2. instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii – în conformitate cu art.452 .”;	Nu se acceptă. Stabilirea surselor de finanțare reprezintă o particularitate a fiecărei instituții publice și trebuie să rezulte din actul normativ de constituire și din statutul acesteia, în funcție de regimul financiar aplicabil. În acest context, Statutul-model nu are ca obiect stabilirea anticipată sau reproducerea, pentru toate instituțiile publice, a categoriilor și normelor de finanțare prevăzute de legislația financiar-bugetară și normele de finanțare prevăzute de legislația financiar-bugetară. Totodată, includerea unor trimiteri exprese la art. 42 și art. 45² din Legea nr.

			181/2014 nu se justifică, întrucât, în cazul modificării ulterioare a dispozițiilor respective, ar fi necesară ajustarea corespunzătoare a Statutului-model. Prin urmare, sursele de finanțare vor fi indicate, după caz, în statutul instituției publice, cu respectarea legislației financiar-bugetare aplicabile, fără completarea pct. 60 în redacția propusă.
	94	la pct.61 subpct.61.2, cuvintele „și acte normative aplicabile” de exclus;	Nu se acceptă. Statutul-model stabilește cadrul general de organizare și funcționare a instituțiilor publice, urmând ca prevederile acestuia să fie adaptate, după caz, particularităților fiecărei instituții publice, inclusiv în funcție de structura și cadrul normativ special aplicabil acesteia.
	95	la pct.64, cuvintele „în contabilitate” de substituit cu cuvintele „în evidență contabilă”, iar cuvântul „contabil” de exclus;	Se acceptă.
	96	pct.68, după cuvintele „rapoartelor financiare” și „Rapoartele financiare” de completat, respectiv, cu cuvintele „/situațiilor financiare” și „/situațiile financiare”, iar cuvântul „contabil” de exclus;	Se acceptă.
	97	pct.69 de exclus. Conform art.10 lit.r) din Legea nr. 75/2026, una din atribuțiile Consiliului este examinarea rapoartelor, planului de acțiuni ... și prezentarea acestora Fondatorului spre informare. Norma respectivă este prevăzută la pct.16 subpct.16.18 din proiect.	Se acceptă.
	98	Conform celor prenotate, Ministerul Finanțelor consideră oportun promovarea proiectului cu luarea în considerare a obiecțiilor și propunerilor expuse.	Se ia act.

EXPERTIZARE			
Ministerul Justiției <i>(11.09.2026 nr. 04/1-10278)</i>	99	Comunicăm că majoritatea obiecțiilor și propunerilor formulate în avizul Ministerului Justiției nr. 04/1-9152 din 11.08.2026 au fost luate în considerare.	Se ia act.
	100	În proiectul hotărârii: Se reiterează necesitatea revizuirii redacției propuse la subpct. 2.1. Sintagma care face obiectul substituirii nu se regăsește în Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006 într-o singură formă gramaticală, ci în mai multe forme flexionare (a se vedea drept exemplu pct. 8, titlul capitolului II, pct. 13 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006). Astfel, dispoziția de modificare se va expune conform redacției: „În titlu și în tot textul hotărârii, cuvintele „organele centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile administrației publice locale”, la orice forma gramaticală, se substituie cu cuvintele „autoritățile administrației publice centrale și locale și instituțiile publice”, la forma gramaticală corespunzătoare.”.	Se acceptă.
	101	La subpct. 2.2.1, se menține poziția expusă anterior pentru revizuirea redacției propuse pentru completarea pct. 7. În forma propusă, cuvintele „și instituțiile publice” sunt introduse la finalul dispoziției, după cuvintele „autoritățile administrației publice locale care au statut de persoană juridică”. Potrivit art. 2 din <i>Legea nr. 75/2026</i> , instituția publică este o persoană juridică de drept public. În aceste condiții, pentru a asigura o	Nu se acceptă. Completarea propusă nu se consideră necesară, întrucât, potrivit art. 2 din <i>Legea nr. 75/2026</i> , instituția publică este definită expres ca persoană juridică de drept public. Prin urmare, calitatea instituției publice de persoană juridică rezultă nemijlocit din definiția legală și nu

		redactare clară și coerentă, după cuvintele „autoritățile administrației publice locale” se va completa cu cuvintele „și instituțiile publice”, astfel încât sintagma „care au statut de persoană juridică” să se refere atât la autoritățile administrației publice locale, cât și la instituțiile publice.	necesită o reiterare prin extinderea sintagmei „care au statut de persoană juridică”
	102	La subpct. 2.2.2, în dispoziția de modificare cuvântul „conținut” se va substitui cu cuvântul „cuprins”.	Se acceptă.
	103	La subpct. 2.2.4.1, cuvântul „sintagma” se va substitui cu cuvântul „cuvintele”, iar cuvintele „la forma gramaticală corespunzătoare” în primul caz se vor substitui cu cuvintele „la orice forma gramaticală”.	Se acceptă.
	104	La subpct. 2.2.4.2, se va reține că utilizarea conjuncției „sau” după cuvântul „conducătorului” creează impresia existenței a două alternative autonome privind persoana a cărei semnătură este necesară. Astfel, pentru a reda cu exactitate raportul dintre regula generală și situația derogatorie prevăzută la pct. 9 și pentru a evita interpretarea potrivit căreia entitatea ar putea alege discreționar între semnătura conducătorului și cea a persoanei împuternicite, se consideră oportună reformularea textului prin substituirea conjuncției „sau” cu senul grafic bară oblică „/”. Totodată, se va exclude referința la pct. 9 întrucât situația în care obligația revine unei alte persoane decât conducătorului este deja reglementată în mod distinct la pct. 9 din Anexa nr. 1. În formula de atestare a autenticității actului normativ, cuvântul „Ministra” se va substitui cu cuvântul „Ministrul”, conform <i>Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 692/2026 privind numirea Guvernului</i> .	Se acceptă.

	105	La proiectul Statutului - model al instituției publice: Pct. 53 se va corela cu prevederile art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026.	Nu se acceptă. Art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026 urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029, potrivit dispozițiilor finale și tranzitorii ale aceleiași legi. Statutele instituțiilor publice elaborate în temeiul Statutului-model, urmează să fie aplicabile începând cu 1 ianuarie 2028. În aceste condiții, indicarea expresă, la pct. 53, a Legii nr. 270/2018 ar anticipa aplicarea unei norme care, la data intrării în vigoare a statutelor, nu va fi încă aplicabilă. Formularea „în condițiile prevăzute de cadrul normativ” permite aplicarea regimului de salarizare corespunzător fiecărei perioade, în conformitate cu legislația în vigoare la momentul respectiv, inclusiv a prevederilor art. 13 alin. (9) din Legea nr. 75/2026, începând cu data intrării acestora în vigoare.
	106	La pct. 54 se stabilește că „Personalul instituției publice nu poate avea calitatea de membru cu drept de vot al Consiliului”, iar reprezentantului salariaților i se permite doar participarea la ședințele Consiliului cu statut consultativ, fără drept de vot. Deși în redacția actuală se recunoaște dreptul reprezentantului salariaților de a participa la ședințele Consiliului, interdicția generală aplicabilă personalului instituției de a deține calitatea de membru cu drept de vot nu este reglementată expres în Legea nr. 75/2026	Se acceptă. Norma de la pct.54 a fost exclus din proiect.

		privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice. Or, în măsura în care Legea nr. 75/2026 reglementează expres condițiile de eligibilitate, incompatibilitățile și cazurile în care o persoană nu poate avea calitatea de membru al Consiliului, iar între acestea nu este prevăzută în mod expres calitatea de salariat al instituției publice, statutul-model nu poate institui, printr-o normă subsecventă, o nouă incompatibilitate sau condiție de neeligibilitate care să restrângă sfera persoanelor care pot fi membri ai Consiliului. Totodată, faptul că legea impune anumite cerințe privind independența membrilor Consiliului nu justifică, prin el însuși, instituirea unei interdicții absolute pentru întregul personal al instituției. Dacă legiuitorul a intenționat ca statutul de salariat al instituției să fie incompatibil, în toate cazurile, cu calitatea de membru cu drept de vot al Consiliului, această restricție trebuie să rezulte dintr-o normă primară suficient de clară și previzibilă.	
Centrul Național Anticorupție (nr.EHG26/11845 din 11.09.2026)	107	III. Concluzia expertizei În nota de fundamentare se menționează: „Proiectul hotărârii de Guvern este elaborat în temeiul normelor de delegare cuprinse în Legea nr. 75/2026 privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, privind crearea cadrului de reglementare a unor categorii de instituții publice, care atribuie Guvernului competența de a reglementa, prin acte normative subsecvente, modul de organizare și desfășurare a concursurilor publice aplicabile instituțiilor publice. (...)	Se acceptă.

		Proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Statutului-model al instituției publice și modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile publice locale și autorităților administrației publice locale are drept obiect două intervenții corelate funcțional: aprobarea Statutului-model al instituției publice și modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1004/2006 în vederea includerii instituțiilor publice în mecanismul evidenței de stat. Prin acestea se pun în aplicare art. 5 alin. (1) și art. 3 alin. (10) din Legea nr. 75/2026, în coroborare cu modificările introduse prin Legea nr. 76/2026”. În proiect au fost atestate norme care induc confuzie în implementarea normelor proiectului. Astfel, în conținutul proiectului au fost identificate norme care stabilesc proceduri administrative confuze și ambigui privind: constatarea și aplicarea procedurii de remediere a divergențelor dintre procesul-verbal și înregistrările audio-video ale ședinței Consiliului, precum și constatarea și aplicarea cazurilor de încetare a mandatului Directorului înainte de expirarea termenului. Analiza acestor aspecte este efectuată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție. În final, recomandăm autorului reexaminarea proiectului prin prisma prezentului raport de expertiză anticorupție și eliminarea factorilor și a riscurilor de corupție identificați.	
--	--	---	--

Secretar general adjunct al Guvernului /semnat electronic/ Lilia DABIJA

Digitally signed by Dabija Lilia
Date: 2026.10.20 12:30:12 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

